

การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
“กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”

นางสาวอุษณี ทวีสัตย์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED
SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME:
A CASE STUDY OF TABLE TENNIS

Miss Usanee Taveesat

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”
โดย	นางสาวอุษณี ทวีสัตย์
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์การกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.ชโยดม สรรพศรี

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரารณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชโยดม สรรพศรี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.เรืองฤทธิ์ อุปละนาละ อัมพูช)

อุษณี ทวีสัตย์ : การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”. (A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร.ชโยดม สรรพศรี, 185 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยถูกเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงโดยเป็นกลุ่มนักกีฬาเทเบิลเทนนิส โครงการพัฒนากีฬาชาติจำนวน 19 คน กลุ่มหัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ 2 คน หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา 2 คน อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส 1 คน และผู้ฝึกสอน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งตอบโดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬา และแบบสัมภาษณ์ซึ่งตอบโดยกลุ่มตัวอย่างทุกคนยกเว้นกลุ่มนักกีฬาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามหลักทฤษฎี VALUE CHAIN จากแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลจากนิสิตในโครงการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการแข่งขัน และระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา

2. เพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. มหาวิทยาลัยต้องรับนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติเป็นขั้นต่ำ ต้องจัดให้มีการรับนักกีฬาทุกคณะ อย่างน้อยคณะละ 2 คน ต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานให้นักกีฬา ก่อนเปิดภาคเรียน และต้องจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมสำหรับนักกีฬา

2. ชมรมจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่นักกีฬาชายไม่เคยได้รับเหรียญ พร้อมทั้งวางแผนแก้ไขปัญหา มหาวิทยาลัยจะต้องมีการจัดติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษาแล้ว ส่วนชมรมต้องมีจัดการร่วมนักกีฬารุ่นเก่าๆจนถึงปัจจุบันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

5578334439 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: VALUE CHAIN / SUSTAINED SUCCESS / TABLE TENNIS / UNIVERSITY GAME

USANEE TAVEESAT: A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS. ADVISOR: ASST. PROF.CHAIPAT LAWSIRIRAT, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC. PROF.CHAYODOM SABHASRI, Ph.D., 185 pp.

The purpose of this research was to find important factors and processes leading to the sport achievement in Thailand University Game, particularly, a table tennis team. Nineteen Chulalongkorn University table tennis players who were recruited by sport recruitment program, two heads of sport recruitment program, two heads of sport division at student affair, an advisor to the table tennis club, and two coaches participated in the research. Questionnaire was used only for table tennis players, while interview was used by the other sample groups. The content validity and reliability of the questionnaire was 1.00 and 0.80, accordingly. The results were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results were as follows:

1. The process leading to sport achievement according to Value Chain theory was found from the questionnaire responded by the table tennis players, where the overall process was rated as good. When each items of the questionnaire was considered, competition was rated as very good, and three items, which were the concept of team preparation, the preparation of the team before the competition, and the follow-ups after graduation, were rated as good.

2. Genders related to the achievement of the table tennis team in Thailand University Games.

From the research, it can be suggested the followings:

1. Every faculty should recruit at least two athletes who are at least at Thai youth level. Moreover, the athletes must have a tutorial program before the semester starts and the university must provide tutoring program for athletes throughout their education.

2. The table tennis club must identify the root causes why male table tennis has never won gold medal at Thai University Game in order to find effective solution. The university must have a follow-ups program after the graduation and a reunion of athletes is essential for sharing the experience.

Field of Study: Sports Science

Academic Year: 2013

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความเมตตาและให้คำปรึกษาแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชโยดม สรรพศรี ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำสิ่งที่ดีดีแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีมาโดยตลอดตั้งแต่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.เรืองฤทธิ์ อุปละนาละ อัมพูช กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยในการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์และทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.จุฬา ติงศภัทีย์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐไชย สุขสะอาด นายสุรพล ฉัตรวิชัย และนายสกุล อริโยชิตมา ที่ได้กรุณาสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์อย่างดี และขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์รังสิต มากพูน ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสคนแรกที่เป็นจุดเริ่มต้นของความสำเร็จ นายสุรพล ฉัตรวิชัย ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสขณะที่ผู้วิจัยมาศึกษาที่กรุงเทพมหานครและสนับสนุนทางด้านกีฬา การศึกษาพร้อมทั้งที่พักอาศัยมาโดยตลอด อาจารย์ละเอียด เอมรุจิ ที่คอยอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และนางสาวญาณิศา พึ่งเกตุ ที่คอยช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นายไชยฤทธิ์ ทวีสัตย์ บิดา นางเอี่ยมเดือน ทวีสัตย์ มารดา นายณัฐวุฒิ ทวีสัตย์ พี่ชาย ที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจที่สำคัญทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ประสบความสำเร็จขึ้นมาได้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. ประวัติความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย.....	7
2. ประวัติความเป็นมาโครงการพัฒนากีฬาชาติ.....	9
3. กีฬาเทเบิลเทนนิส.....	27
ประวัติกีฬาเทเบิลเทนนิส.....	27
4. ทฤษฎีความสำเร็จ และการเตรียมทีมกีฬา.....	28
5. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อม.....	34
6. ทฤษฎี SWOT ANALYSIS.....	38
7. ทฤษฎีเกี่ยวกับ VALUE CHAIN ANALYSIS.....	41
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
8.1 งานวิจัยภายในประเทศ.....	45
8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ.....	47
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	53
ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
1.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	57
1.2 สภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ	74
1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ	86
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
สรุปผลการวิจัย	109
อภิปรายผลการวิจัย	112
รายการอ้างอิง	123
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	126
ภาคผนวก ข รายนามผู้สัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง	128
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์	130
ภาคผนวก ง กฎกติกากีฬาเทเบิลเทนนิส.....	136
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	155
ภาคผนวก ฉ ผลการสัมภาษณ์	170
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	185

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	57
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	57
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม พ.ศ.ที่เข้าศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	58
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม คณะที่เข้าศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	59
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา ..	59
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	60
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการ เล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	60
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	61
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	61
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	62
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	63
ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	63
ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	63
ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	64
ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	65
ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน	66
ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาจาก ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	68
ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับเหรียญ รางวัลกีฬามหาวิทยาลัย	68
ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภททีมชาย	69
ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทชายเดี่ยว	69

ตารางที่ 21	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทชายคู่.....	69
ตารางที่ 22	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภททีมหญิง	70
ตารางที่ 23	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทหญิงเดี่ยว	71
ตารางที่ 24	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทหญิงคู่.....	72
ตารางที่ 25	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทคู่ผสม	73
ตารางที่ 26	จำนวนและร้อยละของการรับเข้าศึกษา จำแนกตามแหล่งการรับรู้ข้อมูลที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ.....	74
ตารางที่ 27	จำนวนและร้อยละของการรับเข้าศึกษา จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลที่นักเรียนทราบเกี่ยวกับโครงการพัฒนากีฬาชาติ	75
ตารางที่ 28	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามการได้รับการสอนเสริม.....	75
ตารางที่ 29	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	76
ตารางที่ 30	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	76
ตารางที่ 31	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	77
ตารางที่ 32	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	77
ตารางที่ 33	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย. 78	78
ตารางที่ 34	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย. 78	78
ตารางที่ 35	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย. 78	78
ตารางที่ 36	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย. 79	79
ตารางที่ 37	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย. 79	79
ตารางที่ 38	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามการจบการศึกษาตามหลักสูตรของทางมหาวิทยาลัย	80
ตารางที่ 39	จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามการได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่ศึกษา.....	80

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามระยะเวลาการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์..... 81

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามระยะเวลาการฝึกซ้อมต่อวัน 81

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามสถานที่ฝึกซ้อม 82

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามผู้ควบคุมในการฝึกซ้อม 82

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย จำแนกตามการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย 83

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย จำแนกตามสังกัดที่ลงแข่งขัน 83

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของการแข่งขัน จำแนกตามความคาดหวังในการได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 84

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของการแข่งขัน จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมในกีฬาซีเกมส์ 84

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา จำแนกตามการได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัย..... 85

ตารางที่ 49 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย..... 86

ตารางที่ 50 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการรับเข้า 87

ตารางที่ 51 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการศึกษา 88

ตารางที่ 52 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านหลักการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย) 89

ตารางที่ 53 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการแข่งขัน (กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย) 90

ตารางที่ 55 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการแข่งขัน (กีฬาซีเกมส์).....	91
ตารางที่ 56 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา	92
ตารางที่ 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	93
ตารางที่ 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่ศึกษา และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	93
ตารางที่ 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	94
ตารางที่ 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	94
ตารางที่ 61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนอาเซียน ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	95
ตารางที่ 62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	95
ตารางที่ 63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	96
ตารางที่ 64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์ และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	96
ตารางที่ 65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อวัน และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	97
ตารางที่ 66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอน และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	97
ตารางที่ 67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสายที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	98
ตารางที่ 68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	98
ตารางที่ 69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	98

ตารางที่ 70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา และการได้รับเหรียญทองจากการ
 แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 99

ตารางที่ 71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมีการแข่งขันบ่อยจึงทำให้ต้องขาดเรียน และการได้รับเหรียญ
 ทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย..... 99

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ 1 แสดงการได้รับรางวัลเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 - 2556.....	100
รูปที่ 2 เปรียบเทียบการได้รับรางวัลเหรียญทอง เพศชายและเพศหญิง ตั้งแต่ปี 2529 - 2556.....	101

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการพัฒนาคุณภาพและสมรรถภาพของร่างกาย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าประเทศที่เจริญแล้วได้นำเอาการกีฬาหรือการออกกำลังกายมาช่วยหรือพัฒนาคุณภาพประชากรของประเทศทำให้เกิดความเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ และสมรรถภาพที่ดี เพื่อประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง นอกจากนี้กีฬายังสามารถลดความเครียดในด้านต่างๆในภารกิจประจำวันได้เป็นอย่างดี กีฬายังช่วยฝึกฝนให้ประชาชนเป็นคนมีระเบียบ มีความยุติธรรมในสังคม อันเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศสืบต่อไป

ในปัจจุบันการออกกำลังกายได้รับความนิยมมากขึ้นในกลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีการบริหารจัดการให้บรรลุถึงความเป็นเลิศจะต้องมีองค์ประกอบทั้งการศึกษา การบริการสังคม และกิจกรรมของนิสิต ระหว่างการเรียน เพื่อทำให้นิสิตนั้นมีความพร้อมเมื่อจบการศึกษา ทางด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยนั้นนอกจากจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จด้านวิชาการ ความสำเร็จทางด้านกิจกรรมก็ต้องถูกนำมาประเมินด้วย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีหลากหลาย เช่น เปิดโลกกิจกรรม จุฬาวิชาการ CU BAND ฯลฯ แต่กิจกรรมหนึ่งที่สำคัญก็คือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ซึ่งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬานั้นสามารถแบ่งได้เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อการแข่งขัน ในส่วนของกีฬาเพื่อการแข่งขันจุฬาเองก็มีโครงการพัฒนากีฬาชาติ ซึ่งเป็นโครงการที่เปิดโอกาสให้นักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษหลากหลายระดับทางด้านกีฬา ได้เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยโครงการมีการเริ่มรับครั้งแรกในปี พ.ศ. 2529 จนถึงปัจจุบันและในโครงการมีการส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตในโครงการได้มีการพัฒนาขีดความสามารถทางด้านกีฬาให้สูงขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เนื่องจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเป็นมหกรรมกีฬาหนึ่งของของนิสิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยต่างๆให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ที่จะส่งนิสิตเข้าร่วมการแข่งขัน และพยายามพัฒนานักกีฬาของตนให้มีศักยภาพมากที่สุด ซึ่งเป็นความภูมิใจสำหรับตัวนักกีฬาและเป็นชื่อเสียงให้ต่อมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการแสดงออกทางสมรรถภาพด้านกีฬา

ในปัจจุบันการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้รับความนิยมมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา ซึ่งจะสังเกตได้จากในอดีตนั้นการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้มีแต่มหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้ และต่อมาเมื่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 13 ได้เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยเอกชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยตั้งแต่ครั้งนี้เป็นต้นมา รวมไปถึงประเภทของชนิดกีฬาที่ได้มีการบรรจุเข้ามาในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง แต่ในกรณีศึกษาจะตั้งกรณีตัวอย่างหนึ่งตัวอย่าง ก็คือกีฬาเทเบิลเทนนิสกีฬาเทเบิลเทนนิสหรือที่คนไทยรู้จักกันในชื่อว่า "ปิงปอง" ในปัจจุบันกีฬาเทเบิลเทนนิสของประเทศไทยได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้จากการประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติ ทั้งในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ และการแข่งขันชิงแชมป์โลก จาก

ความสำเร็จดังกล่าวทำให้กีฬาเทเบิลเทนนิสได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นจะเห็นได้จากการเข้าร่วมการแข่งขันหรือการเข้าชมการแข่งขันในแต่ละรายการที่มีการแข่งขันจะมีนักกีฬาและผู้ชมเพิ่มขึ้นทุกปีรวมทั้งในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยกีฬาเทเบิลเทนนิสก็เป็นหนึ่งในชนิดกีฬาที่ได้มีการจัดเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยตั้งแต่เริ่มมีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยจนถึงปัจจุบัน และมีทีมมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากที่เข้าร่วมการแข่งขันจึงทำให้ทุกทีมที่เข้าร่วมแข่งขันมีการเตรียมทีมก่อนเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อให้มีความพร้อมและสามารถแสดงทักษะฝีมือออกมาได้ในช่วงที่มีการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดจึงต้องมีการเตรียมทีมให้พร้อมทุกด้าน เนื่องจากกีฬาเทเบิลเทนนิส จะมีการแข่งขัน 7 ประเภทด้วยกันคือ ประเภททีมชาย ทีมหญิง ชายเดี่ยว หญิงเดี่ยว ชายคู่ หญิงคู่ และประเภทคู่ผสม ซึ่งการแข่งขันประเภทคู่จำเป็นต้องมีการฝึกซ้อมให้เข้าหากัน จึงต้องมีการวางแผนการฝึกซ้อม จับคู่ซ้อม ทำให้เกิดปัญหาในการวางตัว จากอดีตจนถึงปัจจุบันการเตรียมทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสจึงประสบปัญหาอยู่ ดังนั้นหากได้รับการจัดการการเตรียมทีมที่ดีก็จะสามารถพัฒนาและแสดงศักยภาพของทีมและตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ฉะนั้นแล้วการจัดการการเตรียมทีมที่ดีจึงต้องมีหลักในการจัดการการเตรียมทีมเพื่อให้เกิดความพร้อมในการเข้าร่วมการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเป็นมหกรรมกีฬาหนึ่งของของนิสิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยต่างๆให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ที่จะส่งนิสิตเข้าร่วมการแข่งขัน และพยายามพัฒนานักกีฬาของตนให้มีศักยภาพมากที่สุด ซึ่งเป็นความภูมิใจสำหรับตัวนักกีฬาและเป็นชื่อเสียงให้ต่อมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นการแสดงออกทางสมรรถภาพด้านกีฬา การเตรียมพร้อมโดยการเตรียมทีมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ทีมที่มีการวางแผนในการเตรียมทีมที่ดีจะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า ดังนั้น การเตรียมทีมเข้าร่วมแข่งขันจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้น ระยะยาว ซึ่งปัจจัยต่างๆที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จประกอบด้วย บุคลากร การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2543)

การพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อความเป็นเลิศนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประยุกต์ความรู้สมัยใหม่ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ขั้นตอนต่าง ๆ ในการวางแผนโปรแกรมการฝึกซ้อมการคัดเลือกนักกีฬา การเก็บตัวนักกีฬา การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และการติดตามผลการฝึกซ้อมเพื่อทำให้เกิดการพัฒนาดีขึ้น และช่วยให้ผู้ฝึกสอนกีฬา หรือ โค้ช เข้าใจโลกที่จะทำให้นักกีฬามีการพัฒนาความสามารถสูงสุด (ไถ่อ่อน ชินธเนศ, 2542)

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวกับองค์กรและการจัดการกลยุทธ์ต่างๆ พบว่าทฤษฎี Value Chain Analysis เป็นทฤษฎีที่สามารถวิเคราะห์ได้ถึงระบบการทำงานขององค์กรต่างๆ รวมไปถึงองค์กรทางการกีฬา จากการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่าเป็นการวิเคราะห์ถึงโครงสร้างงานภายในองค์กรเพื่อ การกำหนดจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร โดยแบ่งกิจกรรมภายในองค์กรออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Primary Activities (กิจกรรมพื้นฐาน)

1.1 Inbound Logistics (การขนส่ง)

1.2 Operations (การปฏิบัติการ)

- 1.3 Outbound Logistics (การขนส่งขาออก)
- 1.4 Marketing and Sales (การตลาดและการขาย)
- 1.5 Services (การบริการ)
- 2. Supporting Activities (กิจกรรมสนับสนุน)
 - 2.1 Firm Infrastructure (โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร)
 - 2.2 Human Resource Management (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)
 - 2.3 Technology Development (การพัฒนาเทคโนโลยี)
 - 2.4 Procurement (การจัดการทรัพยากร) (เอกวิสิต พรหมรักษา, 2555b)

ในการบริหารจัดการการแข่งขันในองค์กรกีฬา จะต้องมียุทธศาสตร์จุดอ่อน และมีกลยุทธ์ในการจัดการของแต่ละองค์กร ซึ่งมีผู้กล่าวถึงจุดแข็งจุดอ่อน คือ ทฤษฎี SWOT ANALYSIS ผู้คิดค้น คือ อัลเบิร์ต ฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) กล่าวไว้ว่า เป็นทฤษฎีที่ใช้สำหรับวิเคราะห์สภาพโดยทั่วไปขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน สำหรับการวางแผนการดำเนินงานต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต โดยทฤษฎี SWOT ไม่ใช่เป็นเพียงคำ คำเดียว หากแต่มันคือตัวของคำหลายคำนำมาผสมรวมกันเป็น 1 ทฤษฎี ซึ่งความจริงแล้วมันย่อมาจากคำที่มีความหมาย 4 คำดังต่อไปนี้

1. Strengths (S): จุดแข็ง จุดเด่น ขององค์กร
2. Weaknesses (W): จุดอ่อน ข้อเสียเปรียบขององค์กร
3. Opportunities (O): โอกาสในการดำเนินงานตามแผนงาน
4. Threats (T): อุปสรรคที่อาจเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำเนินงาน (เอกวิสิต พรหมรักษา, 2555a)

ในฐานะที่ผู้ทำวิจัยเป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและอยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติซึ่งจะทราบถึงผลงานต่างๆทั้งที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ แต่ในโดยภาพรวมแล้วทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะหาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่ควรไปในทิศทางใดเพื่อให้มีความประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน จึงต้องการที่จะทราบถึงปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส เพื่อที่จะนำข้อมูลปัจจัยและกระบวนการใดที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุดมาศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาให้นักกีฬามีศักยภาพสูงสุดในการแข่งขันพร้อมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาให้เกิดความสำเร็จอย่างยั่งยืนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส

สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่ทำให้ประสบความสำเร็จ กับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่ทำให้ล้มเหลวแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา ถึงปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” โดยผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1.การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเมินโดยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้สภาพทั่วไป ทรรศนคติในการจัดการและกระบวนการในการจัดการ

2.การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการสู่ความสำเร็จ รวมไปถึงความคาดหวังและผลการแข่งขันในการแข่งขันจากการจัดการทีมกีฬาเทเบิลเทนนิส

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

1.ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ 7 คน หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา 4 คน อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส 4 คน ผู้ฝึกสอน 3 คน และนักกีฬา 30 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 48 คน

2.กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ 2 คน หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา 2 คน อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส 1 คน ผู้ฝึกสอน 2 คน และนักกีฬา 19 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 26 คน

คำจำกัดความของการวิจัย

การศึกษา หมายถึง การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส

ปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลทำให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1.SWOT ANALYSIS 2.VALUE CHAIN ANALYSIS

กระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ หมายถึง กระบวนการจัดการภายในทีมกีฬาเทเบิลเทนนิสที่จะส่งผลทำให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส **โครงการพัฒนากีฬาชาติ** หมายถึง โครงการที่รับสมัครนิสิตที่มีความสามารถ ทางด้านกีฬาระดับชาติ เข้าคัดเลือกและศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย หมายถึง เป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยเริ่มต้นจัดการแข่งขันครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2513 มีการจัดการแข่งขันมาแล้วรวม 40 ครั้ง

กีฬาเทเบิลเทนนิส หมายถึง เป็นกีฬาโดยมีผู้เล่นสองหรือสี่คน ซึ่งยืนเล่นกันคนละด้านของโต๊ะปิงปอง โดยตีลูกโต้กันให้ข้ามตาข่ายเน็ตกั้นกลางโต๊ะปิงปองไปมา เป็นเกมที่ได้รับยกย่องอย่างรวดเร็ว ผู้เล่นที่มีฝีมือสามารถตีลูกสปินได้ ทำให้บอลนั้นหมุนเร็ว ซึ่งจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรับได้ยากยิ่งขึ้น

ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารและควบคุมดูแลนักกีฬาในชมรมเทเบิลเทนนิส

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลฝึกซ้อมให้กับนักกีฬาโครงการพัฒนากีฬาชาติในชมรมเทเบิลเทนนิส

นักกีฬา หมายถึง นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เข้าศึกษาโดยใช้ความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเทเบิลเทนนิสในโครงการพัฒนากีฬาชาติ

ความสำเร็จอย่างยั่งยืน หมายถึง การเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยแล้วประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมแข่งขันโดยได้รับรางวัลชนะเลิศเหรียญทองอย่างน้อย 1 เหรียญ เป็นระยะเวลา 3 ปี ซ้อน ในช่วงเวลา ปี พ.ศ.2556 - 2559

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าแข่งขันกีฬาซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1. Inbound Logistic บุคลากร 2. Operation การเตรียมทีม 3. Outbound Logistic การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน 4. Marketing and Sales การแข่งขัน 5. Services การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา

ทฤษฎี SWOT ANALYSIS หมายถึง ทฤษฎีที่ใช้สำหรับวิเคราะห์สภาพโดยทั่วไปขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน สำหรับการวางแผนการดำเนินงานต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต โดยให้ความหมาย 4 คำ ดังต่อไปนี้ 1. Strengths (S): จุดแข็ง จุดเด่น ขององค์กร 2. Weaknesses (W): จุดอ่อน ข้อเสียเปรียบขององค์กร 3. Opportunities (O): โอกาสในการดำเนินงานตามแผนงาน 4. Threats (T): อุปสรรคที่อาจเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำเนินงาน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยและกระบวนการจัดการการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ของกีฬาเทเบิลเทนนิส
2. ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการบริหารกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และนำมาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทีมเพื่อพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยและกระบวนการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดเทเบิลเทนนิส” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
2. ประวัติความเป็นมาของโครงการพัฒนากีฬาชาติ
3. กีฬาเทเบิลเทนนิส
 - 3.1 ประวัติกีฬาเทเบิลเทนนิส
4. ทฤษฎีสู่ความสำเร็จ และการเตรียมทีมกีฬา
5. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อม
6. ทฤษฎี SWOT ANALYSIS
7. ทฤษฎีเกี่ยวกับ VALUE CHAIN ANALYSIS
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ประวัติความเป็นมาของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ก่อนปี พ.ศ.2500 กีฬาที่แข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษามีไม่มากนัก เช่น กรีฑา ว่ายน้ำ ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล เทนนิส และ แบดมินตัน เป็นต้น และมีมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขัน 5 มหาวิทยาลัย คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ มหาวิทยาลัยศิลปากร การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยขณะนั้นยังไม่เรียกว่ากีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และไม่มีกรรมการรวมกีฬาหลายชนิดมาแข่งพร้อมกันอย่างไรในปัจจุบัน จนกระทั่งปี พ.ศ.2513 มีการรวมเอาชนิดกีฬาต่างๆ มาแข่งขันพร้อมกัน และจัดการแข่งขันภายในระยะเวลาประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545)

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเริ่มขึ้นครั้งแรกในระหว่างวันที่ 18 - 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2513 ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยมีการจัดแข่งขัน 12 ชนิดกีฬา มีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด 8 มหาวิทยาลัย การแข่งขันในครั้งนี้ องค์การนักศึกษาร่วมกับชมรมกีฬาเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขัน

งบประมาณได้จากการรวมทุนขององค์กรนักศึกษา ส่วนระเบียบการแข่งขันใช้ของสมาคมกีฬาเป็นหลัก ต่อมา ในปี พ.ศ.2515 ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการร่างข้อบังคับที่เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย” และได้จัดตั้งคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้น โดยมี ศาสตราจารย์ ป๋วย จุลินทร เป็นประธาน และมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ธานีรัตน์ เป็นเลขาธิการ มีผู้แทนจากสถาบันสมาชิกเป็นกรรมการ และการแข่งขันครั้งต่อมา นายกรัฐมนตรีได้อนุมัติเงินสมทบจากรายได้ของกองสลากกินแบ่งรัฐบาลจำนวน 40,000บาท และแนะนำให้คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยขึ้นตรงกับองค์กรส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย(การกีฬาแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน) เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณสมทบการจัดการแข่งขันให้เป็นประจำทุกปี แต่ในปี พ.ศ.2516 ไม่มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เนื่องจากมีปัญหาทางการเมือง แต่องค์กรส่งเสริมกีฬามหาวิทยาลัยก็ได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ปี พ.ศ.2515 ให้สอดคล้องกับข้อบังคับสหพันธ์กีฬานานาชาติใช้ชื่อว่า “ คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2516” ใช้ชื่อย่อว่า “ก.ก.ม.ท.” (THE UNIVERSITYSPORTS BOARD OF THAILAND U.S.B.T.) โดยอยู่ภายใต้การส่งเสริมของรัฐบาล และขึ้นตรงต่อองค์กรการส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากีฬามหาวิทยาลัยครั้งใหญ่ โดยคณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มี นโยบายส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เข้าร่วมแข่งขันได้ และได้มีข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2528 โดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเสียค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขันซึ่งต่อมาคณะกรรมการอำนวยการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้มีมติให้มหาวิทยาลัยเอกชนเข้าเป็นสมาชิกได้เหมือนกับมหาวิทยาลัยรัฐ จากมติดังกล่าว ทำให้มีมหาวิทยาลัยสมัครเข้าร่วมการแข่งขันมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกีฬาประเภททีม ต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือก เพื่อให้เหลือทีมตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละชนิดกีฬาในปี พ.ศ.2542 คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยฯ “ก.ก.ม.ท.” ได้มีการแก้ไขข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามกรอบนโยบายที่จะพัฒนารูปแบบกีฬามหาวิทยาลัยใหม่ไว้หลายประการ อาทิ ให้เจ้าภาพจัดการแข่งขันได้ไม่เกิน 18 ชนิดกีฬาจากหมวดกีฬาบังคับ กีฬาเลือกสากลกีฬาเลือกทั่วไป กีฬาไทยและกีฬาจากการเสนอจากเจ้าภาพ ส่วนชนิดกีฬาที่เจ้าภาพไม่ได้จัดให้มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันนอกมหกรรมได้มหาวิทยาลัยละ 1 ชนิดกีฬา ทั้งนี้โดยให้มีการนำเหรียญไปนับรวมกับกีฬาที่จัดในมหกรรม รวมทั้งมีการแก้ไขปรับปรุงระเบียบการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดให้มีความเป็นมาตรฐานสากลและเป็นปัจจุบันอีกด้วย และเพื่อส่งเสริมให้นักกีฬา ผู้ชม เจ้าหน้าที่ ชุมชนใกล้เคียงได้เรียนรู้กิจกรรมสร้างสรรค์ต่างๆ ที่เข้าร่วมการแข่งขันของทุกๆสถาบัน ถือว่าเป็นมิติใหม่ที่จะช่วยเพิ่มมาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยให้มีระดับสูงขึ้น

2. ประวัติความเป็นมาโครงการพัฒนากีฬาชาติ

ความเป็นมาและผลการดำเนินงานโครงการ

สืบเนื่องจากในปี พ.ศ. 2528 ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 13 และในครั้งนั้นประเทศไทยได้รับเหรียญทองมากที่สุดเป็นจำนวนประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งได้นำความภาคภูมิใจและความยินดีมาสู่พี่น้องชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน

ในการแข่งขันกีฬาดังกล่าว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีบุคลากรอันประกอบด้วย อาจารย์ข้าราชการและนิสิตมีส่วนเกี่ยวข้องในการแข่งขันด้วยดังนั้นอธิการบดีในสมัยนั้นคือ ศาสตราจารย์ ดร. เกษม สุวรรณกุล จึงได้เห็นชอบและมีนโยบายให้การสนับสนุนการกีฬาของชาติ โดยตระหนักว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการและมีศักยภาพเพียงพอในด้านการศึกษา จึงได้เสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติจัดตั้งโครงการพัฒนากีฬาชาติขึ้น

เพื่อสนองรับสอดคล้องกับนโยบายของรัฐซึ่งเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาของชาติ อันเป็นหลักการและพื้นฐานในการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีคุณภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 456 อนุมัติจัดตั้งโครงการพัฒนากีฬาชาติ โดยให้ตราระเบียบ ว่าด้วย การรับนักเรียนผู้มีความสามารถดีเด่นระดับชาติในทางกีฬาเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยวิธีพิเศษ พ.ศ. 2530

โครงการพัฒนากีฬาชาติจึงได้กำเนิดขึ้นและเริ่มดำเนินการรับนิสิตเข้าศึกษาในรุ่นที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 (พ.ศ. 2530) เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และต่อมาเมื่อมหาวิทยาลัยมีนโยบายดำเนินการรับผู้มีความสามารถพิเศษต่างๆ เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยวิธีพิเศษอีกหลายๆ โครงการซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าควรกำหนดแนวทางมาตรฐานการดำเนินงานรับเข้าศึกษาโดยวิธีพิเศษ ในปี พ.ศ. 2547 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 650 เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2547 จึงได้มีการตราระเบียบโดยรวมขึ้นใหม่ คือ “ระเบียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การรับนักเรียนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยวิธีพิเศษ พ.ศ. 2547” ซึ่งมีผลให้ยกเลิกระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการรับนักเรียนผู้มีความสามารถดีเด่นระดับชาติในทางกีฬาเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิธีพิเศษ พ.ศ. 2530 และมีผลให้โครงการสร้างการดำเนินงานโครงการปรับเปลี่ยนไป

ต่อมาในปี พ.ศ. 2551 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและในการดำเนินงานที่ผ่านมาได้มีการปรับเปลี่ยนชื่อโครงการเป็นโดยวิธีรับตรง ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 705 (สามัญ) เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2551 ได้อนุมัติให้มี “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย การรับนักเรียนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิธีรับตรง พ.ศ. 2551” ซึ่งโครงการได้ดำเนินการรับนักเรียนเข้าศึกษาให้เป็นตามข้อบังคับดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบันนี้

เป้าหมายของโครงการ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษระดับชาติทางการกีฬาซึ่งมีสุขภาพอนามัยแข็งแรงและมีความประพฤติเรียบร้อย เป็นกำลังสำคัญของชาติในปัจจุบันและจะเป็นกำลังของชาติในอนาคตได้เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ส่งเสริมให้นิสิตของโครงการฯ มีการพัฒนาขีดความสามารถด้านกีฬาให้สูงขึ้น และพร้อมที่รับใช้ชาติ

3. เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล่นและสนใจในการกีฬาอย่างถาวร

4. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตของโครงการฯ เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการกีฬากับประชากรของประเทศได้

ภารกิจหลักของนิสิตโครงการฯ

1. จะต้องมีความมุ่งมั่น ขยัน เสียสละและรับผิดชอบในอันที่จะฝึกซ้อมกีฬาที่ตนถนัด เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาความสามารถของตนเองให้สูงขึ้น

2. จะต้องรับใช้และเป็นตัวแทนเพื่อทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติและมหาวิทยาลัย

3. จะต้องตั้งใจศึกษาตามหลักสูตรจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในแผนการศึกษาที่โครงการพัฒนากีฬาชาติกำหนด

4. จะต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการกีฬาแก่นิสิตอื่นๆ

5. จะต้องประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยทุกประการ (สำนักบริหารกิจการนิสิต, 2556b)

ประวัติหัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ หัวหน้ากิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม
เทเบิลเทนนิส และผู้ฝึกสอน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 ถึง พ.ศ. 2556

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ประวัติการทำงาน (อดีต-ปัจจุบัน)
1	ม.ล.ปานสาร เทพหัสดิน ณ อยุธยา	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - คนแรกของหัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ - อดีตนักกีฬาเรือใบทีมชาติ - กรรมการพัฒนากีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	ผศ.ดร.ศิลปชัย สุวรรณ ธาดา	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - คณบดีคนแรกของสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ประธานผู้จัดการสนามแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13
3	รศ.ดร.ศิริชัย ศิริกายะ	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - นักกีฬาเทนนิสมหาวิทยาลัย เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก - นักกีฬาเทนนิสทีมมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเวลา 23 ปี - ผู้ฝึกสอนทีมเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสามารถสร้างนักกีฬาแชมป์ประเทศไทยประเภทชายเดี่ยว และทำให้ทีมเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เหรียญทองประวัติศาสตร์จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย - กัปตันทีมเทนนิส Davis Cup ทีมชาติไทย - กัปตันทีมเทนนิส Fed Cup ทีมชาติไทย - กรรมการจัดการแข่งขันเทนนิส เอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ปี 2521 ณ ประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ประวัติการทำงาน (อดีต-ปัจจุบัน)
			<ul style="list-style-type: none"> - รองเลขาธิการ ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมัย พลตรี วีรินทร์ เปี้ยวไข่มุก - รองเลขาธิการ ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมัย พลเรือตรี วินัด คิริกายะ - เลขาธิการ ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมัย นาย วารินทร์ พูลศิริวงศ์ - กรรมการบริหาร สหพันธ์เทนนิสแห่งเอเชีย (ATF)
4	อาจารย์ ดร.จุฬา ติงศภักดิ์	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - อดีตนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย - ผู้อำนวยการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมรักบี้ฟุตบอล - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทนนิส - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกอล์ฟ - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมฟุตบอลทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - รองหัวหน้าโครงการพัฒนาฟุตบอลชาติ - ผู้จัดการทีมมหาวิทยาลัยอาเซียน - ผู้จัดการทีมฟุตบอลกีฬามหาวิทยาลัยโลก - สอนฟุตบอลให้เยาวชน และสอนฟุตบอลให้รายการสปอร์ตทิปส์ - สร้างวัฒนธรรมชาวจุฬาฯ เคารพผู้อาวุโสในทีมกีฬา
5	รศ.ดร.วันชัย บุญรอด	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต - กรรมการผู้อำนวยการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ประวัติการทำงาน (อดีต-ปัจจุบัน)
			<ul style="list-style-type: none"> - วิทยากร หัวข้อ คณาจารย์สัมพันธ์ และกิจกรรมมุ่งสมานฉันท์เพื่อองค์กร - วิทยากร หัวข้อ การเสริมสร้างพละนามัยสำหรับนักบริหาร - ประธานเทคนิคกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33-34
6	ผศ.ดร.สุธนะ ติงศภัทย์	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ประธานอนุกรรมการ กอล์ฟสโมสรอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทนนิส สำนักงานนิสิตสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนากีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการกำกับและติดตามแผนพัฒนากีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - รองผู้อำนวยการ ศูนย์กีฬาแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - คณะอนุกรรมการ ฝ่ายเทคนิคและจัดการแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดนครราชสีมา
7	อาจารย์ดร.ชัยรัตน์ พงศ์พันธุ์ภาณี	หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้จัดการทีมกีฬาเรือพาย

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	ประวัติการทำงาน (อดีต-ปัจจุบัน)
8	ผศ.ดร.สมบัติ อยู่เมือง	หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> - หัวหน้าศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - รองผู้อำนวยการศูนย์บริการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - รองผู้อำนวยการสำนักกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9	ผศ.ดร.จรรยา มีสิน	หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> - ประธานคณะกรรมการฝ่ายเทคนิคและประชาสัมพันธ์ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35-36 - เลขานุการกลุ่มวิชาการโค้ชกีฬา และจิตวิทยาการกีฬา และแขนงวิชาการโค้ชกีฬา - ประธานกรรมการดำเนินการจัดการทดสอบความสามารถทางกีฬา (ว่ายน้ำ) - คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนา กีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10	รศ.เทพประสิทธิ์ กุลธวัช วิชัย	หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ จิรายุ พุนทรัพย์ คณะครุศาสตร์ จังหวัดระยอง - ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ คณะครุศาสตร์ - กรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย - รองผู้อำนวยการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - หัวหน้ากลุ่มวิชานันทนาการศาสตร์ และการจัดการกีฬา - ประธานอนุกรรมการกีฬาสโมสร อาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - หัวหน้ากิจกรรมกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ประวัติการทำงาน (อดีต-ปัจจุบัน)
			- ผู้จัดการสนามแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13
11	ผศ.ดร.สุธนะ ติงศภัทย์	หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> - ประธานอนุกรรมการ กอล์ฟ สโมสรอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทนนิส สำนักงานนิสิตสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนากีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - กรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการกำกับและติดตามแผนพัฒนากีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ประธานสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - รองผู้อำนวยการ ศูนย์กีฬาแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - คณะอนุกรรมการ ฝ่ายเทคนิคและจัดการแข่งขัน กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ณ จังหวัดนครราชสีมา
12	ผศ.ดร.ลาวัณย์ สุกกรี	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เทเบิลเทนนิส	<ul style="list-style-type: none"> - หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ผู้ช่วยคณบดีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
13	รศ.ดร.ชโยดม สรรพศรี	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เทเบิลเทนนิส	- ผู้ช่วยวิจัยโครงการเศรษฐกิจศาสตร์ มหภาค สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Macroeconomic program at Thailand)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ประวัติการทำงาน (อดีต-ปัจจุบัน)
			Development Research Institute) - กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ ดำรงตำแหน่งในคณะรัฐมนตรีชุดปี 56 - 60 - คณบดี คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
14	ผศ.ดร.กัลยา ดิงศภัทย์	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เทเบิลเทนนิส	- คณบดี คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - รองอธิการบดี - คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
15	ดร.สุชิน อรุณสวัสดิ์วงศ์	อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม เทเบิลเทนนิส	- หัวหน้าสาขาาระบบควบคุม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาบุคลากรนามจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
16	นายชาติชาย ทีฆวีรกิจ	ผู้ฝึกสอน	- อดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทย - อดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติอเมริกา - อดีตนักกีฬาแชมป์ประเทศไทย
17	นายสมชาย คงเสรีดำรง	ผู้ฝึกสอน	- อดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทย - ผู้ฝึกสอนในโครงการสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา - ผู้ฝึกสอนโรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
18	นายปริญญา นนท์สาเกตุ	ผู้ฝึกสอน	- อดีตนักกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทย - อดีตผู้ฝึกสอนเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทย - ผู้ฝึกสอนสโมสรสมุทรปราการ

ประวัตินักกีฬาเทเบิลเทนนิสโครงการพัฒนากีฬาชาติ (สำนักบริหารกิจการนิสิต, 2556a)

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ-สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
1	1	นางสาวอัญชลี อภิวัฒน์พันธ์	ครุศาสตร์	จบปี 2532	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 14 กีฬามหาวิทยาลัย 2529 -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่
					การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 15 กีฬามหาวิทยาลัย 2530 -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -รองชนะเลิศประเภทหญิง เดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 16 กีฬามหาวิทยาลัย 2531 -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 17 กีฬามหาวิทยาลัย 2532 -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่
ลำดับ	รุ่น	ชื่อ-สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ-สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
2	2	นางสาวอรดี วินศปัทมา	ครุศาสตร์	จบ ปี 2533	<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 15 กีฬามหาวิทยาลัย 2530</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>-ชนะเลิศประเภทหญิงคู่</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 16 กีฬามหาวิทยาลัย 2531</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>-ชนะเลิศประเภทหญิงคู่การ</p> <p>แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 17 กีฬามหาวิทยาลัย 2532</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>-ชนะเลิศประเภทหญิงคู่</p>
3	3	นางสาวศิริพรรณ สกุลสีมา	ครุศาสตร์	จบ ปี 2534	<p>ที่ 17 กีฬามหาวิทยาลัย 2532</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p>
4	3	นางสาวจารุณี เวชสิทธิ์	ครุศาสตร์	จบ ปี 2534	<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้ง ที่ 17 กีฬามหาวิทยาลัย 2532</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>-รองชนะเลิศอันดับที่ 2 ประเภทคู่ผสม</p>
5	3	นางสาวจิตรา เรืองเดช	วิศวกรรมศาสตร์	จบ ปี 2535	-

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
6	4	นางสาวสิริวรรณ ฉายวิมล	ครุศาสตร์	จบ ปี 2535	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 17 กีฬามหาวิทยาลัย 2532 -ชนะเลิศประเภททีมหญิง
7	8	นางสาวพรพรรณ รุ่งไพบูลย์กุล	ครุศาสตร์	จบ ปี 2539	-
8	9	นางสาวจุฑาธิปต์ ขอพรประเสริฐ	ครุศาสตร์	จบ ปี 2542	-
9	9	นางสาวศิริญา ตรีกิจจา	นิเทศศาสตร์	จบ ปี 2542	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 แม่โจ้เกมส์ -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทหญิงเดี่ยว การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 25 ศาลายาเกมส์ -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทหญิงเดี่ยว การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 26 นนทรีเกมส์ -รองชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว
10	14	นายภูซงค์ สงวนสิน	นิติศาสตร์	พ้น ปี 2542	-
11	14	นายคัมเกล้า หาญกล้า	วิทยาศาสตร์ การกีฬา	พ้น ปี 2543	-

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
12	16	นางสาวอรรจนีญา ยศรุ่งเรือง	วิทยาศาสตร์การกีฬา	จบ ปี 2547	-
13	16	นายจิรัฐภูมิ เหมพิมานแมน	วิทยาศาสตร์การกีฬา	จบ ปี 2547	-
14	17	นางสาวภัทรพร คงวิจิตร	นิเทศศาสตร์	จบ ปี 2548	-
15	19	นายจักรพงษ์ สุเมธโชติเมธา	วิทยาศาสตร์การกีฬา	จบ ปี 2550	-
16	20	นายวศิน หลีสกุล	พาณิชยศาสตร์ฯ	จบ ปี 2551	-
17	21	นางสาวนงนุช อรชร	วิทยาศาสตร์การกีฬา	จบ ปี 2552	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 วลัยลักษณ์เกมส์ -รองชนะเลิศประเภทคู่ผสม การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 36 รามคำแหงเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 37 แม่โดมเกมส์ -รองชนะเลิศประเภททีมหญิง
18	22	นางสาวภัทริน วงศ์บางโพ	วิทยาศาสตร์การกีฬา	จบ ปี 2553	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 วลัยลักษณ์เกมส์ -รองชนะเลิศอันดับที่ 2 ประเภทหญิงเดี่ยว

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
					<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 36 รามคำแหงเกมส์</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 37 แม่โดมเกมส์</p> <p>-รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภททีมหญิง</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38</p>
					<p>จามจรีเกมส์</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 40 พลบดีเกมส์</p> <p>-รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภททีมหญิง</p>
19	22	นายต่อภูมิ ทองสินธพ	พาณิชยศาสตร์ฯ	จบ ปี 2553	-
20	22	นายศพล ไพสิฐวิโรจน์	พาณิชยศาสตร์ฯ	จบ ปี 2553	<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 35 วลัยลักษณ์เกมส์</p> <p>-รองชนะเลิศประเภทคู่ผสม</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 36 รามคำแหงเกมส์</p> <p>-รองชนะเลิศประเภทคู่ผสม</p> <p>การแข่งขันกีฬา</p>

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
					มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 37 แม่ โตมเกมส์ -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทคู่ผสม การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจุรีเกมส์ -รองชนะเลิศประเภทชายคู่ -ชนะเลิศประเภทคู่ผสม พลบดีเกมส์ -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภททีมหญิง -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่
21	23	นางสาวอุษณี ทวีสัตย์	วิทยาศาสตร์ การกีฬา	จบ ปี 2554	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 36 รามคำแหงเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 37 แม่ โตมเกมส์ -รองชนะเลิศประเภททีม หญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทคู่ผสม

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
					<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจุรีเกมส์</p> <ul style="list-style-type: none"> -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 39 สงขลาเกมส์</p> <ul style="list-style-type: none"> -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -รองชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 40 พลบดีเกมส์</p> <ul style="list-style-type: none"> -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภททีมหญิง -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 41 ขอนแก่นเกมส์</p> <ul style="list-style-type: none"> -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -รองชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศอันดับที่2ประเภท คู่ผสม

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
22	23	นายยศการ ไพสิฐวิโรจน์	เภสัชศาสตร์	จบ ปี 2555	-
23	23	นางสาวปรียกัญญ์ เตรียมโพธิ์	อักษรศาสตร์	จบ ปี 2554	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 36 รามคำแหงเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ -รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทคู่ผสม การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจุรีเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว -ชนะเลิศประเภทหญิงคู่ การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 39 สงขลาเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง
24	23	นางสาวสิริวดี บัวแพง	เภสัชศาสตร์	กำลังศึกษา	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 36 รามคำแหงเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 37 แม่โดมเกมส์ -รองชนะเลิศประเภททีมหญิง

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
25	24	นายอนุพงษ์ วรรณไกรโรจน์	วิศวกรรมศาสตร	จบ ปี 2555	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจุรีเกมส์ -รองชนะเลิศประเภทชายคู่
26	25	นางสาวปารวดี พัฒมา	พาณิชยศาสตร์ฯ	กำลังศึกษา	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจุรีเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทหญิงคู่ การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 39 สงขลาเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง
27	25	นายดนุสรณ์ ชาญวลีชล	วิทยาศาสตร์การกีฬา	กำลังศึกษา	-
28	25	นางสาวพรพรรณ รักปรากฏ	วิทยาศาสตร์การกีฬา	กำลังศึกษา	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจุรีเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศอันดับที่2 ประเภทหญิงคู่ การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 39 สงขลาเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 40 พลบดีเกมส์

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ - สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
					<p>-รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภททีมหญิง</p> <p>-รองชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว</p> <p>-ชนะเลิศประเภทหญิงคู่</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 41 ขอนแก่นเกมส์</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p>
29	26	นายศรวรรษ ไพลีวิโรจน์	พาณิชยศาสตร์ฯ	กำลังศึกษา	-
30	26	นางสาวจุฑารัตน์ วิริยะ	วิทยาศาสตร์การกีฬา	กำลังศึกษา	<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 จามจรีเกมส์</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p>
					<p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 39 สงขลาเกมส์</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 40 พลบตีเกมส์</p> <p>-รองชนะเลิศอันดับที่2 ประเภททีมหญิง</p> <p>การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 41 ขอนแก่นเกมส์</p> <p>-ชนะเลิศประเภททีมหญิง</p>

ลำดับ	รุ่น	ชื่อ-สกุล	คณะที่สังกัด	สถานภาพ	ผลงาน
31	28	นางสาวอารีญา แสงเป่า	รัฐศาสตร์	กำลังศึกษา	การแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย ครั้งที่ 41 ขอนแก่นเกมส์ -ชนะเลิศประเภททีมหญิง -ชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว

3.กีฬาเทเบิลเทนนิส

ประวัติกีฬาเทเบิลเทนนิส

กีฬาปิงปองได้เริ่มขึ้นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1890 (พ.ศ. 2433) ที่ประเทศอังกฤษ โดยในอดีตอุปกรณ์ที่ใช้เล่นปิงปองเป็นไม้หุ้มหนังสัตว์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับไม้ปิงปองในปัจจุบัน ส่วนลูกที่ใช้ดีเป็นลูกเซลลูลอยด์ ซึ่งทำจากพลาสติกกึ่งสังเคราะห์ โดยเวลาที่ลูกบอลกระทบกับพื้นโต๊ะ และไม้ตีจะเกิดเสียง "ปิก-ป็อก" ดังนั้น กีฬานี้จึงถูกเรียกชื่อตามเสียงที่ได้ยินว่า "ปิงปอง" (PINGPONG) และได้เริ่มแพร่หลายในกลุ่มประเทศยุโรปก่อนซึ่งวิธีการเล่นในสมัยยุโรปตอนต้น จะเป็นการเล่นแบบยัน (BLOCKING) และแบบดันกด (PUSHING) ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นการเล่นแบบ BLOCKING และ CROP หรือเรียกว่า การเล่นถูกตัด ซึ่งวิธีการเล่นนี้เป็นที่นิยมมากแถบยุโรป ส่วนวิธีการจับไม้ จะมี 2 ลักษณะ คือ จับไม้แบบจับมือ (SHAKEHAND) ซึ่งเราเรียกกันว่า "จับแบบยุโรป" และการจับไม้แบบจับปากกา (PEN-HOLDER) ซึ่งเราเรียกกันว่า "จับไม้แบบจีน"

ในปี ค.ศ. 1900 (พ.ศ. 2443) เริ่มปรากฏว่า มีการหันมาใช้ไม้ปิงปองติดยางเม็ดแทนหนังสัตว์ ดังนั้นวิธีการเล่นแบบรุก หรือแบบบุกโจมตี (ATTRACK หรือ OFFENSIVE) โดยใช้ท่า หน้ามือ (FOREHAND) และหลังมือ (BACKHAND) เริ่มมีบทบาทมากขึ้น และยังคงนิยมการจับแบบไม้แบบยุโรป ดังนั้นจึงถือว่ายุโรปเป็นศูนย์รวมของกีฬาปิงปองอย่างแท้จริง

ต่อมาในปี ค.ศ. 1922 (พ.ศ. 2465) ได้มีบริษัทค้าเครื่องกีฬา จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าว่า "PINGPONG" ด้วยเหตุนี้ กีฬาปิงปองจึงต้องเปลี่ยนชื่อเป็น เทเบิลเทนนิส (TABLE TENNIS) และในปี ค.ศ. 1926 (พ.ศ. 2469) ได้มีการประชุมก่อตั้งสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ (INTERNATIONAL TABLE TENNIS FEDERATION : ITTF) ขึ้นที่กรุงลอนดอนในเดือนธันวาคม พร้อมกับมีการจัดการแข่งขันเทเบิลเทนนิสแห่งโลกครั้งที่ 1 ขึ้น เป็นครั้งแรก

จากนั้นในปี ค.ศ. 1950 (พ.ศ. 2493) เป็นยุคที่ประเทศญี่ปุ่นซึ่งได้หันมาสนใจกีฬาเทเบิลเทนนิสมากขึ้น และได้มีการปรับวิธีการเล่นโดยเน้นไปที่ การตบลูกแม่นยำ และหนักหน่วง และการใช้จังหวะเด่นของปลายเท้า ต่อมาในปี ค.ศ. 1952 (พ.ศ. 2495) ญี่ปุ่นได้เข้าร่วมการแข่งขันเทเบิลเทนนิสโลกเป็นครั้งแรก ที่กรุงบอมเบย์ ประเทศอินเดีย และในปี ค.ศ. 1953 (พ.ศ. 2496) สาธารณรัฐประชาชนจีนจึงได้เข้าร่วม

การแข่งขันเป็นครั้งแรกที่กรุงบูคาเรสต์ ประเทศรומานีเย ทำให้จิงกีฬาเทเบิลเทนนิสกลายเป็นกีฬา ระดับโลกที่แท้จริง โดยในยุคนี้ญี่ปุ่นใช้การจับไม้แบบจับปากกา และมีการพัฒนาไม้ป้องกันโดยใช้ยาง เม็ดสอดไส้ด้วยฟองน้ำ เพิ่มเติมจากยางชนิดเม็ดเดิมที่ใช้กันทั่วโลก ในเรื่องเทคนิคของการเล่นนั้น ยุโรปรุกด้วยความแม่นยำ และมีช่วงตีวงสวิงสั้น ๆ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับญี่ปุ่นที่ใช้ปลายเท้าเป็น ศูนย์กลางของการตีลูกแบบรุกอย่างต่อเนื่อง ทำให้ญี่ปุ่นสามารถชนะการเล่นของยุโรปได้ แม้ในช่วงแรกหลายประเทศจะมองว่าวิธีการเล่นของญี่ปุ่น เป็นการเล่นที่ค่อนข้างเสี่ยง แต่ญี่ปุ่นก็สามารถ เอาชนะในการแข่งขันติดต่อกันได้หลายปี เรียกได้ว่าเป็นยุคมืดของยุโรปเลยทีเดียว ในที่สุด สถานการณ์ก็เปลี่ยนไป เมื่อสาธารณรัฐประชาชนจีนสามารถเอาชนะญี่ปุ่นได้ด้วยวิธีการเล่นที่โจมตี แบบรวดเร็ว ผสมผสานกับการป้องกัน ซึ่งจีนได้ศึกษาการเล่นของญี่ปุ่น ก่อนนำมาประยุกต์ให้เข้ากับ การเล่นแบบที่จีนถนัด กระทั่งกลายเป็นวิธีการเล่นของจีนที่เราเห็นในปัจจุบัน

หลังจากนั้นยุโรปได้เริ่มฟื้นตัวขึ้นมาอีกครั้ง เนื่องจากนำวิธีการเล่นของชาวอินเดียมาปรับปรุง และในปี ค.ศ. 1970 (พ.ศ. 2513) จึงเป็นปีของการประจันหน้าระหว่างผู้เล่นชาวยุโรป และผู้เล่นชาว เอเชีย แต่นักกีฬาของญี่ปุ่นได้แก้ตัวลงแล้ว ขณะที่นักกีฬารุ่นใหม่ของยุโรปได้เริ่มเก่งขึ้น ทำให้ยุโรป สามารถคว้าตำแหน่งชนะเลิศชายเดี่ยวของโลกไปครองได้สำเร็จ

จากนั้นในปี ค.ศ. 1971 (พ.ศ. 2514) นักเทเบิลเทนนิสชาวสวีเดน ชื่อ สเตลลิง เบนค์สัน เป็นผู้ เปิดศักราชใหม่ให้กับชาวยุโรป โดยในปี ค.ศ. 1973 (พ.ศ. 2516) ทีมสวีเดนสามารถคว้าแชมป์โลกได้ จึงทำให้ชาวยุโรปมีความมั่นใจในวิธีการเล่นที่ปรับปรุงมา ดังนั้นนักกีฬาของยุโรป และนักกีฬาของ เอเชีย จึงเป็นคู่แข่งที่สำคัญ ในขณะที่นักกีฬาในกลุ่มชาติอาหรับ และลาตินอเมริกา ก็เริ่มก้าวหน้า รวดเร็วขึ้น และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ทางด้านเทคนิค ทำให้การเล่นแบบตั้งรับ ซึ่งหายไปตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 (พ.ศ. 2503) เริ่มกลับมามีบทบาทอีกครั้ง

จากนั้นจึงได้เกิดการพัฒนาเทคนิคการเปลี่ยนหน้าไม้ในขณะเล่นลูก และมีการปรับปรุงหน้า ไม้ซึ่งติดด้วยยางป้องกัน ที่มีความยาวของเม็ดยางมากกว่าปกติ โดยการใช้ยางที่สามารถเปลี่ยนวิถี การหมุน และทิศทางของลูกเข้าได้ จึงนับได้ว่ากีฬาเทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาที่แพร่หลายไปทั่วโลก โดยมี การพัฒนาอุปกรณ์ และมีวิธีการเล่นใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา กระทั่งกีฬาเทเบิลเทนนิสได้ถูกบรรจุ เป็นการแข่งขันประเภทหนึ่งในกีฬาโอลิมปิก เมื่อปี ค.ศ. 1988 (พ.ศ. 2531) ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงโซล ประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี สำหรับประวัติกีฬาเทเบิลเทนนิสในประเทศไทยนั้น ทราบเพียงว่า คนไทยรู้จักคุ้นเคย และเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสมาเป็นเวลาช้านาน แต่รู้จักกันในชื่อว่า กีฬาปิงปอง โดยไม่ปรากฏหลักฐาน แน่ชัดว่า มีการนำกีฬานี้เข้ามาเล่นในประเทศไทยตั้งแต่เมื่อใด และใครเป็นผู้นำเข้ามา แต่ปรากฏ ว่ามีการเรียนการสอนมานานกว่า 30 ปี โดยในปี พ.ศ. 2500 ประเทศไทยได้มีการจัดตั้งสมาคมเท บิลเทนนิสสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และมีการแข่งขันของสถาบันต่างๆ รวมทั้งมีการแข่งขันชิง แชมป์ถ้วยพระราชทานแห่งประเทศไทย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

4. ทฤษฎีความสำเร็จ และการเตรียมทีมกีฬา

ทฤษฎีความสำเร็จ (McClelland, 1953) มีความเชื่อว่ามนุษย์เรามุ่งจะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ สำเร็จลุล่วงไปเมคเคลแลนด์ ได้สร้าง แบบทดสอบเพื่อแยกประเภทของมนุษย์ออกเป็นพวกที่มีความ

ต้องการความสำเร็จสูงต่ำ เรียกว่า Thematic Apperception Test (TAT) TAT จะประกอบด้วย ภาพต่างๆ ภาพเหล่านี้จะไม่มีคำบรรยายกำกับไว้ผู้ทดสอบจะเป็นผู้บรรยายว่าภาพเหล่านั้นเกี่ยวกับสิ่งใดหรือคนในภาพนั้นมี ความรู้สึกอย่างไรเช่น ภาพวาดหนึ่งมีเด็กหนุ่มกำลังพรวนดินกลางทุ่งนาที่ปลายนามีพระอาทิตย์ กำลังจะลับขอบฟ้าแสดงถึงเวลาเย็นผู้ทดสอบจะต้องบรรยายว่าเด็กหนุ่มคนนั้นมีความรู้สึกอย่างไร คำบอกเล่าของผู้ทดสอบจะได้รับการตีความจากผู้ตัดสินว่าเขามีแรงจูงใจในความสำเร็จสูงหรือต่ำ โดยได้รับการเปรียบเทียบคำตอบของผู้ทดสอบต่างๆ เช่น ถ้าผู้ทดสอบเล่าว่าหนุ่มผู้นั้นกำลังเสียใจ ว่าพระอาทิตย์ กำลังตกดินซึ่งหมายความว่าเขาไม่สามารถปลูกต้นไม้ให้เสร็จสิ้นในวันนี้ได้ในขณะเดียวกันมีผู้ทดสอบอีกผู้หนึ่งบรรยายว่าหนุ่มคนนั้นดีใจว่าพระอาทิตย์ตก และเขาจะได้อีกพักผ่อนเสียที่จะได้ดื่มเหล้าสรวลเสเฮฮาบ้าง จากข้อมูลดังกล่าวผู้ทดสอบคนที่หนึ่งจะได้รับการตีความว่าเขามีแรงจูงใจในความสำเร็จสูง และผู้ทดสอบคนที่สองจะได้รับการตีความว่าเขามีแรงจูงใจในความสำเร็จต่ำลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจในความสำเร็จสูง เมคเคลแลนด์ (McClelland) ได้เก็บรวบรวมลักษณะต่างๆ ดังนี้บุคคลผู้มีแรงจูงใจในความสำเร็จสูงจะต้องเป็นคนที่

1. ชอบทำงานที่มีระดับยากปานกลาง เป็นงานที่ไม่ยากหรือง่ายเกินความสามารถของเขาในการทดลองชิ้นหนึ่งให้ผู้รับการทดลองโยนก้อนไม้ใส่ห่วงที่ปักกับดินผลปรากฏว่าบุคคลมี แรงจูงใจสองลักษณะคือแรงจูงใจในความสำเร็จสูง และต่ำมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันพวกที่มี แรงจูงใจสูงจะเลือกระยะห่างจากหลักพอสมควรที่เขาสามารถจะโยนก้อนไม้เข้าหลักได้เขาจะไม่ยืนใกล้หรือไกลเกินไป แต่จะยืนให้ห่างมากเท่าที่เขาจะพยายามโยนให้เข้าได้ส่วนพวกแรงจูงใจ ด้านนี้ต่างมักเลือกยืนใกล้ ๆ ให้ใส่ก้อนไม้ได้ง่าย ๆ หรือยืนไกล ๆ จนไม่สามารถโยนเข้าได้

2. ชอบได้รับการตอบสนองต่อผลงานทันทีที่ผลสำเร็จเพื่อจะได้วัดประเมินผลงาน ความก้าวหน้าของเขา และจะวัดตามกฎเกณฑ์ที่บังเอิญ

3. ชอบที่จะทำสิ่งใดแล้วทำให้สำเร็จไป และเขามักมีความสนใจในงานนั้นๆ มีการตอบสนองความต้องการภายใน (Intrinsic Reward) งานนั้นควรน่าสนใจ และท้าทาย

4. เมื่อเลือก และมีจุดมุ่งหมายแล้วจะต้องทำงานสำเร็จลุล่วงไปเขาอาจจะมึลักษณะเฉียบ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับคนอื่นมากนักเขารู้ถึงว่าความสามารถของเขานั้นจริงๆมีแค่ไหนไม่ใช่คิดเองว่าเขามีความสามารถ มีแค่นั้นแค่นี้

เนื่องด้วยลักษณะของผู้มีแรงจูงใจสูงในความสำเร็จมักจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร และเอกบุคคล เมคเคลแลนด์ (McClelland) ได้สร้างกลุ่มศึกษาบุคคลเพื่อเป็นพวกที่มีแรงจูงใจสูงขึ้นในหมู่ผู้บริหารซึ่งเขามีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. สอนให้ผู้ร่วมงานรู้วิธีการคิด พุด และกระทำคล้ายกับพวกที่มีแรงจูงใจสูงด้าน ความสำเร็จ
2. ให้ผู้ร่วมงานรู้จักตัวเองมากขึ้นตามความเป็นจริงรู้จักความสามารถที่แท้จริงของตน
3. สร้างสรรค์ให้ผู้ร่วมงานได้เรียนรู้เกี่ยวกับความหวังของผู้อื่นความสามารถ ความกลัว ความผิดพลาด ล้มเหลว และความสำเร็จของผู้อื่น และตนเองโดยให้บุคคลเหล่านี้มีประสบการณ์ ทางอารมณ์ร่วมกัน

การจัดการสู่ความเป็นเลิศหรือการจัดการที่ดีประกอบด้วย

1. ความมั่นคงของสถาบัน ความน่าเชื่อถือโดยเฉพาะงบประมาณ
2. การจัดการทีมของผู้ฝึกสอน มืออาชีพโดยผู้ฝึกสอนจะต้องเป็นนักวิชาชีพโดยตรง
3. การจัดการทีมในกรอบข้อบังคับยึดถือระเบียบขององค์กร มีสวัสดิการทีมโดยให้ขวัญกำลังใจแก่ ผู้ฝึกสอน ผู้เล่น และเจ้าหน้าที่ที่ติดตามอัฐภาพ ทำให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอนพัฒนาทีมได้อย่างรวดเร็วขึ้นอันเป็นผลดีต่อส่วนรวมของสถาบันด้วย
4. ความก้าวหน้าในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการฝึกเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และตอบสนองด้านการจัดการทีมอย่างพึงพอใจ
5. การจัดการทางสังคมเป็นการตอบแทนประโยชน์ซึ่งกันและกัน
6. สร้างภาพพจน์ภาพลักษณ์ที่ดีให้สถาบันโดยการนำทีมเล่นเพื่อกระชับมิตรเล่นเป็นการกุศลต่างๆ
7. การให้ความเสมอภาคแก่ผู้เล่นในทีมถือเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการทีม ข้อสำคัญจะต้องเน้นความเสมอภาคซึ่งจะนำไปสู่ความสำคัญในการพัฒนา และก้าวไกลสู่ความเป็นเลิศของทีม ได้มีนักการศึกษาได้ให้แนวคิดในการจัดการทีมที่ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

มงคล แผงสาเคน (2546, หน้า12-13) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ ทางการศึกษา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาตู้เก็บของ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพทางกีฬาได้แก่การฝึกซ้อมทักษะเทคนิคต่างๆ
6. การวางแผนการป้องกัน และการบาดเจ็บทางการกีฬาเช่นการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและการบาดเจ็บทางการกีฬา และเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บ
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงร่างกายสภาพจิตใจของนักกีฬาตลอดจนการให้อาหารการพักผ่อน และอื่นๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางกาย และจิตใจตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษาพฤติกรรมทางการแข่งขันการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับพฤติกรรมทางการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุกๆ ด้านการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้นักกีฬาในทุกๆ ด้านการศึกษาชั้นเชิงกลวิธีการเล่นของคู่แข่งชั้นการสอดแนมการขนส่งนักกีฬา ไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อม และแข่งขัน

12. การศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขันเช่นสภาพสนามสภาพภูมิอากาศทิศทางลม สิ่งแวดล้อมอันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่างๆ

13. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขันเช่นพิธีเปิดปิดกำหนดการแข่งขันเวลา การแข่งขันกฎกติกาเฉพาะของการแข่งขัน

14. การวางแผนการเล่นก่อนการแข่งขันการจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขัน และตัวสำรองการ กำหนดสัญญาณต่าง ๆ

15. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่วไปและเฉพาะกรณี

16. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีมระหว่างพักการแข่งขันการฟื้นฟูสภาพร่างกายการนวด การ ให้น้ำการแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น

17. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขันการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายภารกิจของการเตรียมทีม

ทั้งหมดที่กล่าวมาได้ออกจะเป็นเรื่องที่น่าหนักใจสำหรับบุคคลผู้รับผิดชอบเป็นอย่างยิ่งถึงแม้ บางครั้งอาจมีผู้ร่วมงานต้องอุทิศเวলাกำลังกายกำลังใจความคิดสร้างสรรค์หรือแม้กระทั่งกำลัง ทรัพย์ เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างสัมฤทธิ์ผลการกระทำเพื่อเตรียมทีมให้มีความพร้อมก่อนถึงช่วงฤดูกาลแข่งขัน นั้นย่อมต้องพบกับปัญหา และอุปสรรคประสพการณ์ความสามารถความอดทนมานะ พยายามของ ผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากที่ต้องนำมาใช้ในการเตรียมทีมซึ่ง หากการ ดำเนินการต่าง ๆ ผ่านช่วงนี้ไปได้ก็จะเป็นแรงเสริมอีกด้านหนึ่งที่ก่อให้เกิดกำลังใจที่จะ สร้างทีม และ นำทีมของตนเข้าสู่สนามแข่งขัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของทีมกีฬา

การทำงานเป็นทีมให้ประสบผลสำเร็จนั้น ประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย ต้องมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เหมาะสม และเกี่ยวข้องกับความต้องการของ สมาชิกโดยส่วนใหญ่ของทีม

2. ผู้นำหรือหัวหน้าทีมเน้นเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยสร้าง และสนับสนุนให้ทำงานเป็นทีม ของ สมาชิกทุกคนประสบผลสำเร็จจะต้องมีการวางแผน และการตัดสินใจที่ดี และเป็นการตัดสินใจที่เกิด จากข้อสรุปของสมาชิกในทีมไม่ใช่เป็นการเผด็จการความคิดของผู้นำเพียงคนเดียว

3. สมาชิกในทีมจะต้องเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการทำงานเป็นทีม ต่อไปเมื่อสมาชิก เข้าใจ บทบาทจะต้องมีการสื่อสารเป็นการสื่อสารแบบปิด ระดับบนสู่ระดับล่าง หรือระดับล่างขึ้นสู่ระดับบน หรือในระดับเดียวกันจะต้องมีทุกทิศทางเลย การสื่อสารแบบปิดเพื่อทำให้ปัญหาต่างๆ ต้องยอมรับว่า การทำงานนี้จะต้องเกิดปัญหาจะแก้ไขปัญหาดรตรงนั้นให้ลุล่วงและก็ให้คลี่คลายได้

4. การมีส่วนร่วม มีส่วนร่วมกับสมาชิกทุกคนจะต้องได้มีการแสดงความคิดเห็นเพื่อหา ข้อสรุปร่วมกัน เพื่อสร้างแรงจูงใจ และความผูกพันร่วมกันของทีม

5. การกำหนดบทบาทหน้าที่ กำหนดความรับผิดชอบเพื่อความชัดเจนในการทำงาน ร่วมกัน มีการประชุมปรึกษาหารือกันแล้วมีการบริหารความขัดแย้ง หลีกเลี่ยงไม่ได้ ความขัดแย้งใน ทีมมัก ก่อให้เกิดความริเริ่ม และสร้างสรรค์ สามารถมองเห็นปัญหาหลายแง่มุมซึ่งในที่สุดก็สามารถ เลือก

ข้อสรุปที่ดีที่สุด ความขัดแย้งในทีมมักต้องก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ไม่ใช่เป็นทางให้ เกิดการทำ ให้ทีมงานแตกแยกไปหลายๆ ส่วนเวลาเกิดมีปัญหาขัดแย้งกันอย่างรุนแรงทำให้ ทีมงานสลายไปเล็กน้อยโครงการนั้นก็ล้มเหลวไป

6. ความสามารถในการแก้ปัญหาใช้หลักความร่วมมือร่วมใจ ร่วมกันคิดร่วมกันทำเปิดใจ และจริงใจกัน คือในลักษณะของการแก้ปัญหา

7. การประสานงานภายในทีมที่ดี เกิดความพอใจ การยอมรับ มีการส่งผ่านข้อมูลต่าง ๆ เกิดความชัดเจน มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน การทำงานจะเกิดผลสำเร็จตามมา นั่นคือปัจจัยที่ จะทำให้เกิดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของทีมงาน แต่ละข้อก็มีความสำคัญ

ความหมายการเตรียมทีมกีฬา

(เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย, 2538) การเตรียมทีมเข้าร่วมแข่งขันกีฬานั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้น และระยะยาว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย บุคลากร การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก การฝึกฝน หรือการเตรียมนักกีฬาเพื่อทำการแข่งขันจำเป็นต้องมีการจัดหรือการวางแผนการฝึกตลอดจนการเตรียมการด้านต่าง ๆ ซึ่งพอจะสรุปองค์ประกอบสำคัญ ๆ ได้ดังนี้

1. บุคลากร หมายถึง นักกีฬา ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการฝึกซึ่งจะลงทำการแข่งขัน และบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ผู้จัดการทีม โค้ช ผู้ให้การฝึก ตลอดจนเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกขณะซ้อมหรือทำการแข่งขัน

2. สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก

3. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

4. งบประมาณ

ปัจจัยทั้ง 4 นี้ จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้การดำเนินการจัด หรือ ฝึกนักกีฬาเพื่อเข้าทำการแข่งขันได้มีความสมบูรณ์แบบ ก่อนทำการแข่งขัน หรือขณะทำการแข่งขัน

(เกษม นครเขตต์, 2521) กล่าวว่า ในการเตรียมทีมกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันนั้น มิใช่สิ่งที่ยากเย็นอะไรหากสักแต่จะทำเพื่อเข้าแข่งขันให้พ้นๆหน้าทีไปเท่านั้นแต่การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งขันนั้นมิใช่่ง่าย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อแข่งขันนั้นต้องการความสามารถของตัวนักกีฬา และผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษความสามารถที่กล่าวถึงนี้แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. ความสามารถทางด้านเทคนิคได้แก่ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬานั้นๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเป็นพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆจะถูกคิดค้นขึ้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการแข่งขันมานาน หรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ๆ ที่จะทำให้อตนเองหรือนักกีฬาของตนเองสามารถกระทำการแข่งขันอย่างได้เปรียบคู่ต่อสู้จะนำมาทดลองปฏิบัติจนเห็นว่าทำได้เป็นอย่างดีก็จะนำไปใช้ในขณะทำการแข่งขัน

2. สมรรถภาพทางกายได้แก่ความสามารถของร่างกายในด้านต่างๆเป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภทได้แก่ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตความอดทนของกล้ามเนื้อ การทำงานประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่ว ว่องไวความอ่อนตัว เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงแข่งขันจำเป็นต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษนอกเหนือจากการฝึกทางด้านเทคนิค

(มงคล แผงสาเคน, 2536) ได้กล่าวว่า การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าแข่งขันกีฬานั้น ต้องมีการเตรียมทีมดังนี้

1. การจัดหางบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก และวัสดุเปลืองต่างๆ ทางภารกิจ เช่น อุปกรณ์ ตู้เก็บของและสิ่งอื่นๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เหมาะสม เทคนิคต่างๆ
5. การสร้างสมรรถภาพทางกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่างๆ
6. การวางแผนการป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา การเตรียมอุปกรณ์การเตรียมอุปกรณ์ เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา
7. การสร้างสมรรถภาพทางกายและบำรุงรักษาสภาพจิตใจของนักกีฬาตลอดจนการให้อาหาร การพักผ่อน และอื่นๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬาได้แก่ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
9. การตรวจค้นหาความบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางการแพทย์
10. การศึกษากฎกติกาการแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎกติกาของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุกๆด้าน
12. การแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้นักกีฬาในทุกๆด้าน
13. การศึกษาขั้นเชิง การสอดแนม
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่างๆ ของสนามแข่งขัน เช่นสภาพสนามสภาพภูมิอากาศทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่างๆอันมีผลต่อการแข่งขัน

สรุปได้ว่า การเตรียมทีมนักกีฬา จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงได้แก่ผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอนและนักกีฬานอกจากนี้องค์กรต่างๆที่ให้การสนับสนุนก็เป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้การเตรียมทีมกีฬานั้นๆ ประสบผลสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด เพราะการเตรียมทีมมิได้กระทำเพื่อไปแข่งขันแต่วัตถุประสงค์หลักเพื่อชนะเลิศการแข่งขันจึงจำเป็นต้องมีมาตรฐานสูงในการเตรียมทีมเสมอ

5. ความหมายและความสำคัญของการฝึกซ้อม

จากการค้นคว้าทฤษฎีและหลักการของการฝึกซ้อมจากตำราวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมาย การฝึกซ้อมไว้ดังนี้

(เจริญ กระบวนรัตน์, 2555) ได้ให้ความหมายของการฝึกซ้อมไว้ว่า การฝึกซ้อม หมายถึง การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถในการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระทำได้ด้วยการเร่งเร้ากระตุ้นให้ระบบการทำงานอวัยวะต่างๆภายในร่างกายต้องการทำงานมากขึ้นมากกว่าปกติ ในทำนองเดียวกันการเพิ่มระดับความสามารถให้สูงสุดให้นักกีฬากระทำ ได้ด้วยการปรับ เพิ่มปริมาณความหนักในการฝึกซ้อมให้สอดคล้องได้จังหวะเหมาะสมและต่อเนื่องกัน หลายวิธี เพื่อให้เกิดประโยชน์และความสามารถสูงสุดแก่นักกีฬา นอกจากนี้จำเป็นต้องศึกษาข้อมูล รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้เข้าใจแน่ชัดก่อนที่จะเริ่มลงมือทำการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งนี้ เพราะการฝึกซ้อมจะมีผลต่อเนื่องโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกาย

(มงคลชัย ช่างต่อ, 2537) การฝึกซ้อมหมายถึงการกระทำหรือการปฏิบัติกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายด้วยวิธีต่างๆอย่างมีระบบเป็นขั้นตอนเพื่อที่จะพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ตามความต้องการหรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้อันเป็นผลดีต่อการเล่นกีฬาและเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันสูงสุดด้วย

สรุปได้ว่าการฝึกซ้อม คือ การปฏิบัติกิจกรรมทักษะเกี่ยวกับการออกกำลังกายหรือทักษะอื่นๆ ให้ร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวที่ถูกต้องตามทักษะนั้นซ้ำๆ กันอย่างเป็นขั้นตอนสม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำงานของระบบต่างๆในร่างกายให้เกิดการพัฒนากล้ามเนื้อและอวัยวะต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความสำคัญของการฝึกซ้อม

การฝึกซ้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกประเภทเพราะการฝึกซ้อมที่ได้กระทำจนบรรลุเป้าหมายแล้ว จะทำให้บุคคลที่ได้รับการซ้อมเกิดความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจก่อนที่จะลงมือ

1. ด้านจิตใจ การฝึกซ้อมก็เหมือนหนึ่งการจำลองการแข่งขันเพื่อให้ผู้ได้รับการฝึกซ้อมเกิดความเชื่อมั่นความศรัทธาในความสามารถของตนอย่างมีเหตุผลทำให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหวตระหนกตกใจ เมื่อเวลาทำการแข่งขันจริง

2. ด้านสังคมการฝึกซ้อมจะให้นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นเพื่อหล่อหลอม ความแตกต่างของแต่ละคนให้เป็นเสมือนบุคคลเดียวกันเพื่อเป้าหมายแห่งชัยชนะร่วมกัน

3. ด้านอารมณ์ในการฝึกซ้อม ฝึกให้ผู้เล่นรู้จักให้อภัยควบคุมอารมณ์ มีการยับยั้งชั่งใจมีอารมณ์ดี

4. ด้านสติปัญญาการฝึกซ้อมจะทำให้ผู้เล่นได้ใช้สมองหรือสติปัญญาในการเรียนรู้ทักษะเทคนิค และกลวิธีการเล่นที่สามารถที่จะตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และนำทักษะที่ฝึกมาใช้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกซ้อมกีฬา

ทฤษฎีการเชื่อมโยงของ ธอร์นไดร์ หรือ การเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก (Thorndike's Connectionis or Trial and error Learning) ธอร์นไดร์ เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการแก้ไขปัญหา เมื่อผู้ประสบปัญหาซึ่งไม่เคยพบเห็นมาก่อนจะแสดงอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหานั้น อย่างเดาสุ่มซึ่งเรียกว่า การลองผิดลองถูก (Trial and error) นั่นคือผู้เรียนจะลองทำหลายๆวิธี เพื่อค้นหาการกระทำที่ถูกต้อง

กฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไดร์ที่สำคัญ มี 3 กฎ สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการฝึกทักษะกีฬาได้เป็นอย่างดี คือ

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงสภาพความพร้อมของผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

1.1 ทางด้านร่างกาย หมายถึง ความพร้อมทางวุฒิภาวะและอวัยวะต่างๆของร่างกาย เช่น แขน ขา หู ตา เป็นต้น

1.2 ทางด้านจิตใจ หมายถึง ความพร้อมที่เกิดจากความพึงพอใจเป็นสำคัญถ้าเกิดความพอใจย่อมนำไปสู่การเรียนรู้ ถ้าเกิดความไม่พอใจจะทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้หรือทำให้เกิดการเรียนรู้หยุดชะงักไป

2. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) กฎข้อนี้กล่าวถึงการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อยๆจะทำให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและถาวรและในทางกลับกันถ้าไม่ได้ฝึกหรือได้ทำบ่อยๆ ความชำนาญ และความถูกต้องจะลดลง

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) กฎข้อนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจอินทรีย์อยากที่จะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับความพอใจอินทรีย์ก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อคนเรามีความต้องการเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ และการตอบสนองจะดีขึ้นหรือเพิ่มขึ้นถ้ามีการเสริมแรงในพฤติกรรมนั้นๆ ฮัลล์ กล่าวว่าองค์ประกอบการเรียนรู้มีดังนี้

1. ความสามารถ (Capacity) เขาเชื่อว่าบุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน
2. การจูงใจ (Motivation) ช่วยให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมมากขึ้น
3. การเสริมแรง (Reinforcement) การเสริมแรงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น
4. ความเข้าใจ (Understanding) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต้องสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

5. การถ่ายโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ฮัลล์ กล่าวว่า การเรียนรู้ใหม่ก็คล้ายกับการเรียนรู้เดิมผู้เรียนจะตอบสนองการเรียนรู้ใหม่ที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับการเรียนรู้เดิมนั้น

6. การลืม (Forgetting) ฮัลล์ กล่าวว่า เมื่อเวลาผ่านไป ถ้าอินทรีย์ไม่ได้ใช้สิ่งที่เรียนรู้ นั้นบ่อยๆจะทำให้เกิดการลืมขึ้นได้ (มงคลชัย ช่างต่อ, 2537)

หลักวิทยาศาสตร์ของการฝึกซ้อม

(สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2536) กล่าวว่า ความก้าวหน้าทางการกีฬาและสมรรถภาพของนักกีฬาเป็นผลจากการใช้หลักการทางสรีรวิทยา และวิธีการฝึกซ้อมสมัยใหม่ คำว่าการฝึกซ้อม (Training) หมายถึงการนำเอาวิธีการต่างๆ ที่มีคุณค่า มีประโยชน์มาใช้ในการกระตุ้นร่างกายในขนาดที่พอเหมาะ ทำให้ร่างกายเกิดการปรับตัวโดยมีการปรับตัวให้เข้ากับภาวะแวดล้อม การเพิ่มสมรรถภาพของร่างกายขึ้นอยู่กับความแข็งแรง ความนาน และจำนวนครั้งของการกระตุ้น หากกระตุ้นเบาเกินไป สั้นเกินไป และน้อยเกินไป ก็จะไม่เกิดการพัฒนา แต่การกระตุ้นหนักเกินไปก็อาจจะทำให้อวัยวะเสื่อมได้

จากความรู้ทางสรีรวิทยาทำให้รู้ว่า การเพิ่มความหนักของงานอย่างมีระบบจะทำให้เกิดความเหนื่อยต่าง ๆ ทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น นักสรีรวิทยาได้กำหนดหลักการเบื้องต้นของการฝึกซ้อมกีฬาไว้ ดังนี้ คือ

1. หลักการทำซ้ำๆ สม่าเสมอ
2. หลักการค่อยเพิ่มความหนักขึ้น
3. หลักการค่อยเพิ่มความยากขึ้น

การฝึกซ้อมกีฬามีผลต่อร่างกาย ดังนี้ คือ

1. มีผลต่อความสามารถและสมรรถภาพของระบบไหลเวียนเลือด
2. มีผลต่อความสามารถและสมรรถภาพของกล้ามเนื้อ
3. มีผลต่อสมรรถภาพของการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท

การที่จะส่งเสริมองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้นทำให้รู้ว่าต้องมีการฝึกซ้อมด้านต่างๆ ดังนี้

1. การฝึกซ้อมระบบไหลเวียนโลหิต
2. การฝึกซ้อมระบบกล้ามเนื้อ
3. การฝึกซ้อมทางเทคนิค

การฝึกซ้อมทั้งสามด้านให้ได้สัดส่วนกันจะเป็นการส่งเสริมสมรรถภาพโดยทั่วไป ส่วนสมรรถภาพพิเศษนั้นต้องเสริมสร้างต่อจากสมรรถภาพโดยทั่วไป โดยใช้การฝึกแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดและประเภทของกีฬา

หลักและวิธีฝึกสมรรถภาพโดยทั่วไป

(สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2536) ในการเล่นกีฬาทุก ประเภทที่ใช้การทำงานแบบติดต่อกัน ร่างกายจำเป็นต้องมีสมรรถภาพขั้นพื้นฐานซึ่ง แบ่ง เป็นลักษณะกว้างๆ 4 ลักษณะ คือ แร่งกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความอดทนของกล้ามเนื้อ และความอดทนทั่วไปแบบใช้ออกซิเจน

1. แร่งกล้ามเนื้อ หมายถึง การที่สามารถเอาชนะแรงต้าน หรือสามารถต้านทานต่อ แรงกระทำได้ ความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเส้นใยกล้ามเนื้อขนาดความหนาของเส้นใยกล้ามเนื้อ หรือพื้นที่หน้าตัดของ เส้นใยกล้ามเนื้อ และแรงกระตุ้น ของประสาทสั่งงาน

2. ความเร็วหมายถึงการที่สามารถเอาชนะแรงต้านด้วยความเร็วความเร็วขึ้นอยู่กับพลังกล้ามเนื้อ ความแรงของการกระตุ้น ของประสาทที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและความเร็วในการถ่าย กระจายประสาท กล้ามเนื้อ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับชนิดของเส้นใยกล้ามเนื้ออีกด้วย เส้นใยกล้ามเนื้อ แบ่งเป็น 2 ชนิด ชนิด หนึ่งทำงานหดตัวได้เร็ว แต่กล้ามเนื้อเร็ว (Fast Twitch Fiber) อีกอย่างหนึ่งทำงานช้ากว่าแต่ทำได้นาน (SlowTwitchFiber)

3. ความอดทนของกล้ามเนื้อหรือความอดทนแบบไม่ใช้ออกซิเจนเป็นความสามารถ ในการทำกรดที่เกิดจากการสลายตัวของสารอาหารในร่างกายโดยใช้ต่างสารองในเลือดทำให้เป็นกลาง

4. ความอดทนทั่วไปแบบใช้ออกซิเจนเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดและการเพิ่ม ปริมาณการไหลเวียนโลหิตในหลอดเลือดฝอยซึ่งจะช่วยในการทำงานของกล้ามเนื้อและสมรรถภาพการ ไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

การศึกษาวัตถุประสงค์ของการฝึกซ้อม

ในการฝึกซ้อมทางกีฬาต้องกำหนดเสียก่อนว่า กีฬาแต่ละประเภทต้องการสมรรถภาพ ทางด้านใดบ้าง แล้วจึงหาวิธีที่จะพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้นให้ดีขึ้น หมายความว่า การฝึกซ้อม ทุก อย่างต้องศึกษาหรือทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ให้กระจ่างเสียก่อนเมื่อรู้ว่าต้องการอะไรแล้ว จึงจะ สามารถใช้มาตรการที่จะไปสู่จุดหมายนั้นได้

ในการฝึกซ้อมร่างกายจะได้รับการกระตุ้นตามขนาดของงานและจะมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อ การกระตุ้นมีแรงขนาดพอเหมาะตามหลักทางสรีรวิทยาด้วยการปรับตัวตามขนาดของการกระตุ้นขึ้น ครูผู้ฝึกกีฬาทั้งหลายมักอาศัยหลักการฝึกร่างกายจากการทำหน้าที่ทำงานออกกำลังกาย ทำให้ร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เหมาะกับการทำหน้าที่ในโอกาสต่อไป (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. 2536: 18)

เป้าหมายของการฝึกกีฬา

(สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2541) กล่าวว่า ในการฝึกสอนนักกีฬา ผู้ฝึกสอนควรมีเป้าหมายใน การฝึกเพื่อจะสามารถฝึกสอนนักกีฬาได้ตามเป้าหมายนั้นๆ และประสบความสำเร็จ

เป้าหมายของการกีฬาแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1. ฝึกเพื่อชัยชนะเป้าหมายในการฝึกประเภทนี้อยู่ที่ชัยชนะอย่างเดียวทั้งผู้ฝึกสอนและนักกีฬาจะต้อง เสียสละ อดทน และฝึกซ้อมอย่างจริงจังผู้ฝึกสอนที่มีเป้าหมายประเภทนี้จะมองเห็น

ความสำคัญของชัยชนะมากกว่าการพัฒนาความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนจะทุ่มเทการฝึกซ้อมโดยไม่สนใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว

2. ฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป้าหมายในการฝึกประเภทนี้ผู้ฝึกสอนมุ่งหวังเพื่อจะพัฒนาความสามารถของนักกีฬาทั้งทางด้านทักษะสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิตใจ นอกจากนั้นแล้วผู้ฝึกสอนควรพัฒนาให้นักกีฬามีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยฝึกให้นักกีฬามีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบรู้จักตัวของตัวเอง

6.ทฤษฎี SWOT ANALYSIS

SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์กร หรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพที่ต้องการในอนาคต

SWOT เป็นตัวย่อที่มีความหมายดังนี้

Strengths - จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ

Weaknesses - จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ

Opportunities - โอกาสที่จะดำเนินการได้

Threats - อุปสรรค ข้อจำกัด หรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงานขององค์กร

หลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ดังนั้นการวิเคราะห์ SWOT จึงเรียกได้ว่าเป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์ (Situation Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อให้รู้ตนเอง (รู้เรา) รู้จักสภาพแวดล้อม (รู้เขา) ชัดเจน และวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรทราบถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายนอกองค์กร ทั้งสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต รวมทั้งผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ที่มีต่อองค์กรธุรกิจ และจุดแข็ง จุดอ่อน และความสามารถด้านต่าง ๆ ที่องค์กรมีอยู่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ และการดำเนินตามกลยุทธ์ขององค์กรระดับองค์กรที่เหมาะสมต่อไป

ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT วิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็นคุณลักษณะภายใน ที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสม

ขั้นตอน / วิธีการดำเนินการทำ SWOT Analysis การวิเคราะห์ SWOT จะครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้าง ด้วยการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคขององค์กร ทำให้มีข้อมูล ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาบนจุดแข็งขององค์กร และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อม และสามารถ กำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนขององค์กรให้มีน้อยที่สุดได้ ภายใต้การวิเคราะห์ SWOT นั้น จะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก องค์กร โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรการประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร จะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กร ทุกๆด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรแหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อ การบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงานบรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร(คน เงิน วัสดุ การจัดการ รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรเพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย - จุดแข็งขององค์กร (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั่นเองว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร - จุดอ่อนขององค์กร (W-Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ในองค์กรนั้น ๆ เองว่าปัจจัยภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร

2. การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรนั้นสามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรคทางการดำเนินงานขององค์กรที่ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่นระดับการศึกษาและอัตรารู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐานและการอพยพของ ประชาชน ลักษณะชุมชนชนบทธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึง กรรมวิธีใหม่ๆและพัฒนาการทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพในการผลิตและให้บริการ - โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กร ปัจจัยใดที่สามารถส่งผล กระทบประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้ หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้ - อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกองค์กรปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในระดับมหภาคในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำต้องหลีกเลี่ยง หรือปรับสภาพองค์กรให้มี ความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระแทกดังกล่าวได้

3. ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อมเมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง-จุดอ่อน โอกาส-อุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพ แวดล้อม

ภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้ว ให้นำจุดแข็ง-จุดอ่อนภายในมาเปรียบเทียบกับ โอกาส-อุปสรรคจากภายนอกเพื่อดูว่าองค์กร กำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใดและภายใต้สถานการณ์ เช่นนั้น องค์กรควรจะทำอย่างไร โดยทั่วไป ในการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้องค์กร จะอยู่ในสถานการณ์ 4 รูปแบบดังนี้

3.1 สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุด เนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีหลายอย่าง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive - Strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้และฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดมาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

3.2 สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในหลายประการ ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์ การตั้งรับหรือป้องกันตัว (Defensive Strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียที่น้อยที่สุด

3.3 สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน-โอกาส) สถานการณ์องค์กรมีโอกาสเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดอ่อนอยู่ หลายอย่างเช่นกัน ดังนั้น ทางออกคือกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround-Oriented Strategy) เพื่อจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆ ให้ พร้อมทั้งฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดให้

3.4 สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่ตัวองค์กรมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการ ดังนั้นแทนที่จะรอนจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถที่จะเลือกกลยุทธ์การแตกตัว หรือขยายขอบข่ายกิจการ (diversification Strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่นๆ แทน

ข้อพิจารณาในการวิเคราะห์ SWOT มีดังนี้

1. ควรวิเคราะห์แยกแยะควรทำอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้ปัจจัยที่มีความสำคัญจริง ๆ เป็นสาเหตุหลักๆ ของปัญหาที่แท้จริง กล่าวคือ เป็นปัจจัยที่มีประโยชน์ในการนำไปกำหนดเป็นนโยบาย ตลอดจนสามารถนำไปกำหนดกลยุทธ์ ที่จะทำให้องค์กร/ชุมชนบรรลุเป้าหมายที่เป็นผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย (Result) ได้จริง

2. การกำหนดปัจจัยต่าง ๆ ไม่ควรกำหนดของเขตของความหมายของปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจุดอ่อน (W) หรือ จุดแข็ง (S) หรือ โอกาส (O) หรือ อุปสรรค (T) ให้มีความหมายคาบเกี่ยวกัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตัดสินใจ และชี้ชัดว่าปัจจัยที่กำหนดขึ้นมานั้นเป็นปัจจัยในกลุ่มใด ทั้งนี้เพราะปัจจัยที่อยู่ต่างกลุ่มกัน ก็ต้องสมควรที่จะนำไปกำหนดกลยุทธ์ที่ต่างกันออกไป

ข้อดี – ข้อเสีย ของการทำ SWOT Analysis

ข้อดี เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ทางธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากเป็นเทคนิคที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ให้ความสะดวกเป็นอย่างมากสำหรับผู้ผู้นำ SWOT มาใช้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ด้านต่างๆ มากมาย เช่น - การตัดสินใจเลือกเมื่อมีทางเลือกหลายๆ ทาง - การกำหนดความสำคัญก่อนหลังของเหตุการณ์ - การบริหารความเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดขึ้น - การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการดำเนินการ - การวิเคราะห์โครงการริเริ่มใหม่ - การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้น - การสร้างกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ฯลฯ

ข้อเสีย ของการใช้ SWOT ก็มีอยู่ไม่น้อยเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์และความหลากหลายในการประยุกต์ใช้งาน เช่น- โอกาสผิดพลาดเกิดจาก คุณภาพของข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์ ทักษะ ประสบการณ์ และความเข้าใจในความรู้พื้นฐานของเทคนิค SWOT ของผู้วิเคราะห์- ต้องทบทวน SWOT เป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบสภาพว่า เหตุการณ์และปัจจัยต่างๆ ที่นำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ยังเหมือนเดิมหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือไม่

7.ทฤษฎีเกี่ยวกับ VALUE CHAIN ANALYSIS

(นายศตวรรษ สติชัยเพียรศิริ, 2555) Value Chain เป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจจากหนังสือเรื่อง “ Business Skill Workshop for Software Companies ” ทักษะทางธุรกิจสำหรับบริษัท Software” โดยเนื้อหาสาระกล่าวถึง แนวคิดที่ช่วยในการทำความเข้าใจถึงบทบาทของแต่ละหน่วยงานปฏิบัติการว่าจะมีส่วนช่วยเหลือให้องค์กรธุรกิจก่อกำเนิตคุณค่าให้แก่ลูกค้าอย่างไร โดยคุณค่าที่บริษัทสร้างขึ้นสามารถวัดได้โดยการพิจารณาว่าผู้บริโภคยินยอมที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการของบริษัทมากน้อยเพียงใด

แนวคิดนี้แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการของบริษัท

กิจกรรมหลัก 5 กิจกรรมเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือสร้างสรรค์สินค้าหรือบริการ การตลาดและการขนส่งสินค้าหรือบริการไปยังผู้บริโภค ประกอบด้วย

Inbound Logistics กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการได้รับ การขนส่ง การจัดเก็บและการแจกจ่ายวัตถุดิบ

Operations กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหรือแปรรูปวัตถุดิบให้ออกมาเป็นสินค้า เป็นขั้นตอนการผลิต

Outbound Logistics กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ รวบรวม จัดจำหน่ายสินค้าและบริการไปยังลูกค้า

Marketing and Sales กิจกรรมที่เกี่ยวกับการชักจูงให้ลูกค้าซื้อสินค้าและบริการ

Customer Services กิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการให้บริการเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้ารวมถึงการบริการหลังการขาย

ส่วนกิจกรรมสนับสนุน เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้กิจกรรมหลักสามารถดำเนินไปได้ ประกอบด้วย

Procurement กิจกรรมในการจัดซื้อ-จัดหา input เพื่อมาใช้ในกิจกรรมหลัก

Technology Development กิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยในการเพิ่มคุณค่าให้สินค้าและบริการหรือกระบวนการผลิต

Human Resource Management กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตั้งแต่วิเคราะห์ความต้องการ สรรหา และคัดเลือก ประเมินผล พัฒนา ฝึกอบรม ระบบเงินเดือนค่าจ้าง และแรงงาน

Firm Infrastructure โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร ได้แก่ ระบบบัญชี ระบบการเงิน การบริหารจัดการขององค์กร

ซึ่งกิจกรรมหลักข้างต้นจะทำงานประสานงานกันได้ดีจนก่อให้เกิดคุณค่าได้นั้น จะต้องอาศัยกิจกรรมสนับสนุนทั้ง 4 กิจกรรม และนอกจากกิจกรรมสนับสนุนจะทำหน้าที่สนับสนุนกิจกรรมหลักแล้ว กิจกรรมสนับสนุนยังจะต้องทำหน้าที่สนับสนุนซึ่งกันและกันอีกด้วย และจะเห็นได้ว่า ระบบสารสนเทศจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในห่วงโซ่คุณค่าในส่วนของ การพัฒนาเทคโนโลยี ที่จะนำมาใช้ในการวางแผน การดำเนินงาน การตัดสินใจ และการควบคุม โดยจะต้องทำหน้าที่สนับสนุนเชื่อมต่อกิจกรรมในทุกๆ องค์ประกอบของห่วงโซ่คุณค่า เป็นการสร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขันของธุรกิจหรือองค์กรเป็นอย่างดี

กิจกรรมหลักข้างต้นจะทำงานประสานงานกันได้ดีจนก่อให้เกิดคุณค่าได้นั้นจะต้องอาศัยกิจกรรมสนับสนุนทั้ง 4 กิจกรรม ซึ่งได้แก่ โครงสร้างองค์กร (Firm Infrastructure) ได้แก่ ระบบบัญชี

ระบบการเงิน การบริหารจัดการ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การพัฒนาเทคโนโลยี (Technology Development) และการจัดหา (Procurement) นอกจากกิจกรรมสนับสนุน จะทำหน้าที่สนับสนุนกิจกรรมหลักแล้ว กิจกรรมสนับสนุนยังจะต้องทำหน้าที่สนับสนุนซึ่งกันและกันอีก

(Michael E. Porter, 1985) ได้เสนอแนะแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chain Analysis) ความสามารถในการแข่งขันขององค์กรเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในองค์กร โดยที่กิจกรรมเหล่านั้น สามารถลดต้นทุนให้แก่องค์กรเพื่อใช้กลยุทธ์ในการเป็นผู้นำด้านราคา (Cost Leadership) หรือช่วยในการสร้างความแตกต่างในสินค้าและบริการ (Differentiation) โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเหล่านี้เพื่อศึกษาถึงการได้เปรียบทางการแข่งขันของแต่ละองค์กร

(สุชาติ ธาดาธำรงเวช, 2551) กล่าวว่า ห่วงโซ่แห่งคุณค่า หรือ เครือข่ายการสร้างคุณค่าเป็นการแบ่งโครงสร้างองค์กรออกเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดจุดอ่อน และจุดแข็งอย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารจะแบ่งกิจกรรมของธุรกิจออกเป็นกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์หรือบริการ

การวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่าเป็นการวิเคราะห์ถึงโครงสร้างงานภายในองค์กรเพื่อ การกำหนดจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร โดยแบ่งกิจกรรมภายในองค์กรออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Primary Activities (กิจกรรมพื้นฐาน)

เป็นกิจกรรมที่สร้างประโยชน์ให้กับลักษณะทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ ยอดขาย และส่งมอบไปยังผู้ซื้อ และบริการภายหลังการขาย ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 Inbound Logistics (การขนส่ง) เป็นกิจกรรมในการจัดหาและนำวัตถุดิบที่เป็นปัจจัยการผลิตเข้าสู่กิจการ การเก็บรักษาและการจัดป้จจัยนำเข้าประกอบด้วยหน้าที่ในการจัดการเกี่ยวกับวัสดุ การคลังสินค้า ระบบการควบคุมสินค้าคงเหลือ กำหนดตารางการเคลื่อนย้ายและการรับคืนจากผู้ขาย การปรับปรุงกิจกรรมเหล่านี้เป็นผลต่อการลดต้นทุนและการเพิ่มปริมาณในการผลิต แต่กิจกรรมเหล่านี้สามารถจัดแบ่งเพื่อการวิเคราะห์ภายในออกเป็นกิจกรรมพื้นฐาน

1.2 Operations (การปฏิบัติการ) จะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ต้องการเปลี่ยนปัจจัยการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย (Final Product) ซึ่งจะนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพที่ดีขึ้น ซึ่งมีการตอบสนองที่รวดเร็วต่อสภาพการณ์ในงานตลาด

1.3 Outbound Logistics (การขนส่งขาออก) เป็นการจัดส่งสินค้าสำเร็จรูปออกตลาด โดยการปรับปรุงนี้มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและระดับการให้บริการแก่ลูกค้าที่ดีขึ้น

1.4 Marketing and Sales (การตลาดและการขาย) กิจกรรมการตลาดและการขายของธุรกิจจะเกี่ยวข้องกับปัญหา 4 ประการคือ ส่วนประสมผลิตภัณฑ์ (Product Mix) การตั้งราคา (Pricing) การส่งเสริมการตลาด (Promotions) และช่องทางจัดจำหน่าย (Channel of Distributions) โดยมีมุ่งที่ส่วนของตลาด ซึ่งธุรกิจควรกำหนดเป้าหมายตลอดจนความสลับซับซ้อนของกระบวนการผลิต

1.5 Services (การบริการ) ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญกับการให้บริการลูกค้าซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมสร้างคุณค่าของธุรกิจ โดยเฉพาะในขั้นแนะนำผลิตภัณฑ์ที่ลูกค้าต้องการฝึกอบรมเพื่อให้ลูกค้าใช้ผลิตภัณฑ์เป็น ดังนั้นจึงเกิดความจำเป็นในการบริการ โดยพยายามให้บริการที่เหนือกว่าแก่ลูกค้าซึ่งเป็นจุดแข็งขององค์กร

2. Supporting Activities (กิจกรรมสนับสนุน)

เป็นกิจกรรมต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมหลัก ประกอบด้วย

2.1 Firm Infrastructure (โครงสร้างพื้นฐานขององค์กร) ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การเงิน การบัญชี กฎหมาย รัฐบาล ระบบสารสนเทศ และการจัดการทั่วไปกิจกรรมเหล่านี้โดยทั่วไปสนับสนุนเครือข่ายในการสร้างคุณค่าและเป็นจุดเริ่มต้นที่มีกันในทุกระดับภายในองค์กร ซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในกิจกรรมโครงสร้างพื้นฐานจะถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด อย่างไรก็ตาม ธุรกิจเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องการควบคุมอย่างมาก ซึ่งต้องใช้เวลาและเงินในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ธุรกิจต้องควบคุมให้เป็นไปตามเงื่อนไขในทางกฎหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้หลายธุรกิจจะต้องกำหนดคณะกรรมการที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับรัฐบาล ฝ่ายสร้างความผูกพันและกระตุ้นปฏิกิริยาของผู้บริหารระดับสูงที่มีอำนาจ

2.2 Human Resource Management (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) ประกอบด้วยกิจกรรมการสรรหา คัดเลือก ฝึกอบรม พัฒนา และกำหนดค่าตอบแทนทุกระดับของพนักงานอิทธิพลของการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีในทุกกิจกรรมของเครือข่ายการสร้างคุณค่า ต้นทุนทั้งหมดของการบริหารทรัพยากรไม่สามารถกำหนดในเชิงปริมาณได้ง่ายๆ เนื่องจากปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งถือได้ว่าเป็นต้นทุนการหมุนเวียนเข้าออกของพนักงานและการกำหนดค่าตอบแทนของผู้บริการ ต้นทุนหลายประการจะเกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกเป็นภาระมากขึ้นในการจัดการประกันสุขภาพในขณะทำงานและเมื่อเกษียณแล้ว ค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีผลกระทบต่อตำแหน่งการแข่งขันของธุรกิจในตลาดระหว่างประเทศ การปรับปรุงระดับทักษะของพนักงานและการรักษาความสัมพันธ์อันดีกับพนักงานเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างคุณค่าและลดต้นทุนการรักษาพนักงาน ผู้บริหารจะต้องมีการตอบสนองที่รวดเร็วโดยเพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพผลผลิต และความพึงพอใจในงานของพนักงาน

2.3 Technology Development (การพัฒนาเทคโนโลยี) เทคโนโลยีเป็นกิจกรรมของการสร้างคุณค่าในองค์กร ซึ่งมีผลกระทบต่อกิจกรรม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และกระบวนการเพื่อให้เกิดคุณค่าในการจำหน่ายสินค้าและบริการไปยังลูกค้า การพัฒนาเทคโนโลยีจะทานนอกเหนือจากการวิจัยและการพัฒนาแบบดั้งเดิม หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ การพัฒนาเทคโนโลยีจะทานั้น ทานนอกเหนือการประยุกต์เทคโนโลยีสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของสหรัฐฯ เช่นรถยนต์ขนาดเล็ก ซึ่งเห็นความจำเป็นที่จะสำรวจเทคโนโลยี การพัฒนาเทคโนโลยีระยะยาวสามารถสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน การลงทุนของอุตสาหกรรมเหล่านี้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมุ่งที่ระยะสั้น ซึ่งประกอบด้วยการมุ่งกำไรและงบกำไร - ขาดทุน จึงไม่ให้ความสนใจในกิจกรรมการพัฒนาด้วยเทคโนโลยี

2.4 Procurement (การจัดการทรัพยากร) หมายถึงหน้าที่ในการผลิตซึ่งในเครือข่ายการสร้างคุณค่าในธุรกิจ ประกอบด้วยวัตถุดิบ วัสดุสิ้นเปลือง และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ซึ่งใช้ในกระบวนการผลิต ตลอดจนอุปสงค์ เครื่องจักร อาคาร ฯลฯ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมนักฟุตบอลทีมชาติไทย ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้อง” โดยในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมนักฟุตบอลทีมชาติไทย ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้อง และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาของทีมนักฟุตบอลทีมชาติไทย ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทยและนักฟุตบอลทีมชาติไทย มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมนักฟุตบอลทีมชาติไทย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

พีรเจต รุ่งทอง (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พ.ศ.2536 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬา จำนวน 800 คน แบ่งเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน และนักกีฬาประเภททีม 400 คน ประสพความสำเร็จ 256 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบวัดแรงจูงใจภายใน และแบบวัดแรงจูงใจภายนอกของไวส์ จากผลการทดลองพบว่า นักกีฬาประเภทบุคคลและนักกีฬาประเภททีม มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก นักกีฬาที่ประสพความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมมีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสพความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม มีแรงจูงใจไม่ต่างกัน

ศรุติ ศรีจันทร์วงศ์ (2535) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬา ของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20 ปี พ.ศ. 2536 เพื่อศึกษาสาเหตุความสำเร็จและศึกษาปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างกลุ่มนักกีฬากับเพศโดยกลุ่มเป้าหมายเป็นนักกีฬาเทนนิส เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน ยูโด ฟันดาบ ประเภทบุคคลเดี่ยว จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของความสำเร็จหรือความล้มเหลวในสถานการณ์กีฬาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่มีลักษณะไม่คงที่ ควบคุมไม่ได้ (โชค) ระหว่างนักกีฬาที่ประสพความสำเร็จ และนักกีฬาที่ประสพความล้มเหลวอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุในด้านสภาพการแข่งขันนักกีฬาประสพความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง นักกีฬาที่ประสพความล้มเหลว อยู่ในระดับต่ำ สาเหตุด้านความยากของงาน นักกีฬาที่ประสพความสำเร็จและนักกีฬาที่ประสพความล้มเหลว อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายใน (ควบคุมไม่ได้) ด้านอคติของโค้ช นักกีฬาที่ประสพความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง และนักกีฬาที่ประสพความล้มเหลวอยู่ในระดับต่ำ ด้านอารมณ์ นักกีฬาที่ประสพความสำเร็จอยู่ในระดับสูง และนักกีฬาที่ประสพความล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความพยายามชั่วขณะ นักกีฬาที่ประสพความสำเร็จและนักกีฬาที่ประสพความล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสามารถ นักกีฬาที่ประสพ

ความสำเร็จและนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยภายใน (คงที่) ด้านความพยายามถาวร นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จและนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จล้มเหลวอยู่ในระดับปานกลาง

ภคภูมิ สุขเกษม (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของมหาวิทยาลัย ที่เข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 พ.ศ. 2548 โดยส่งแบบสอบถามไปยัง ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา จำนวน 296 ฉบับ ได้รับคืนมา 256 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.94 ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบการรับรู้ระหว่างผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาเกี่ยวกับรายการที่มีผลต่อความสำเร็จของมหาวิทยาลัย พบว่า ผู้จัดการทีม ให้ความสำคัญด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการทีมและนักกีฬามากที่สุด ผู้ฝึกสอนให้ความสำคัญด้านความสามารถในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาโดยผู้ฝึกสอนมากที่สุดนักกีฬาให้ความสำคัญด้านการเอาใจใส่แก่นักกีฬาของผู้จัดการทีมมากที่สุด

ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาเบสบอลที่เป็นความหวังของประเทศไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาเบสบอล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมเบสบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีความตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างได้รับคืนมา 8 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยความสอดคล้องระดับความคิดเห็นด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจากการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญกีฬาเบสบอล จำนวน 8 คน เพื่อยืนยันคำตอบและให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญของกีฬาเบสบอลเห็นด้วยกับปัจจัยความสำเร็จของกีฬาเบสบอลทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย ระบบการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา ระบบการค้นหาคัดเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพ วิทยาศาสตร์การกีฬา ระบบการฝึกซ้อมและการโค้ช ระบบการวิเคราะห์ผลงานของนักกีฬาและการแข่งขัน โดยมีความเห็นว่าระบบการฝึกซ้อมและการโค้ชมีความสำคัญมากที่สุด ส่วนวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สำคัญมากที่สุดในกีฬาเบสบอล คือ สาขาสรีรวิทยาการกีฬา และสมรรถภาพทางกายที่จำเป็นมากที่สุดของนักกีฬา คือ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความเร็ว ในขณะที่นักกีฬาเบสบอลที่ดีต้องมีสมาธิ ในเกมมากที่สุดซึ่งจัดเป็นสมรรถภาพทางจิตที่สำคัญมากที่สุด

รัชณี ขวัญบุญจัน (2552) ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่ง โดยอาศัยหลักทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญและการหาค่าความสอดคล้องจากแบบสอบถาม และเชิงคุณภาพจากการอภิปรายกลุ่มย่อย จากการศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญของกีฬาโบว์ลิ่ง เห็นว่า ระบบการฝึกซ้อมและระบบการโค้ช มีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนากีฬาโบว์ลิ่ง และพบว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สำคัญมากที่สุดในกีฬาโบว์ลิ่ง คือ สาขาสรีรวิทยาการกีฬา และสมรรถภาพทางกายที่จำเป็นมากที่สุดของนักกีฬา คือ พลังของกล้ามเนื้อ และความสัมพันธ์ของสายตา มือ และเท้า ในขณะที่นักกีฬาโบว์ลิ่งที่ดีจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นสมรรถภาพทางจิตที่ดีที่สุด ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของกีฬาโบว์ลิ่งคือการบริหารงานของสมาคมที่ไม่มีโครงสร้างการบริหารที่ดี ไม่มีนโยบายบริหารที่ชัดเจน และที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่งคือ การเข้าไปมีบทบาทในสหพันธ์กีฬานานาชาติ นอกจากนี้ประเทศไทยคัดเลือักกีฬาโบว์ลิ่งจากผลการแข่งขัน แต่ไม่คำนึงถึงสมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิต

ซึ่งนักกีฬาโบว์ลิ่งที่ประสบความสำเร็จได้จะต้องมีจิตมุ่งมั่น และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงจะประสบความสำเร็จได้

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ (2552) ได้ศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จของกีฬาตะกร้อโดยอาศัยหลักทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งเชิงปริมาณจากการตอบแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องจากแบบสอบถาม และเชิงคุณภาพจากการอภิปรายกลุ่มย่อย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นในการผลิตนักกีฬาตะกร้อให้ประสบความสำเร็จระดับโลก จากการศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญของกีฬาเซปักตะกร้อเห็นว่า ระบบค้นหาคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ มีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนากีฬาตะกร้อและพบว่าวิทยาศาสตร์การกีฬาที่สำคัญมากที่สุดในการเล่นกีฬาตะกร้อ คือ สาขาสรีรวิทยา ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของกีฬาเซปักตะกร้อ คือ ความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในการสร้างพื้นฐานพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา และพัฒนาเทคนิคและวิธีเล่น และการทำให้กีฬาเซปักตะกร้อประเภทเซปักตะกร้อแพร่หลาย เป็นที่นิยมไปทั่วโลก

8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Reilly, Williams, Nevill, and Frank (2000) ได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จมากกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จน้อย ในรุ่นอายุ 15-17 ปี โดยทำการทดสอบสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด พลังแบบแอนแอโรบิก ความแข็งแรงของลำตัว แรงแบบมือ และปริมาตรหัวใจ พบว่านักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จจะมีสมรรถภาพทางสรีรวิทยาสูงกว่านักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จน้อย

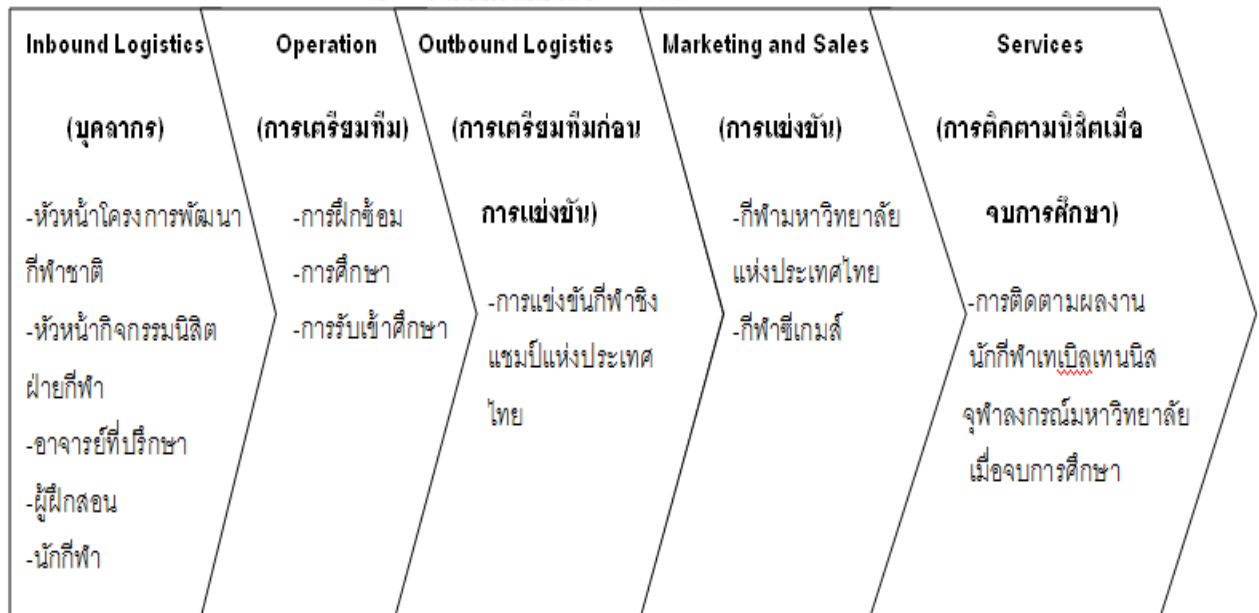
กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยเพื่อการศึกษาถึงปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” ให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้นั้นจะต้องมีปัจจัยและกระบวนการจัดการอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบไปด้วย กระบวนการห่วงโซ่คุณค่า โดยมีองค์ประกอบหลัก 5 กิจกรรม คือ บุคลากร (Inbound Logistics) การเตรียมทีม (Operation) การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (Outbound Logistics) การแข่งขัน (Marketing and Sales) การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา (Services) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ บุคลากร (Inbound Logistics) คือ บุคคลที่สำคัญที่จะทำให้โครงการพัฒนากีฬาชาติเกิดความประสบความสำเร็จขึ้นได้ การเตรียมทีม (Operation) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนามีความสามารถทำให้เกิดความสำเร็จในขั้นสุดท้าย การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (Outbound Logistics) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำบุคลากรส่งเข้าแข่งขันตามรายการต่างๆ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ การแข่งขัน (Marketing and Sales) คือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับการนำบุคลากรเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสรายการหลักๆ เพื่อให้ได้ผลงานตามที่คาดหวังไว้ และเป็นสื่อในการโฆษณาให้กับคนที่มาดูสนใจและเกิดความต้องการที่จะเข้า

มาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา (Services) คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ สำหรับบุคลากรเมื่อได้จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าบุคลากรเหล่านี้มีกิจกรรมอย่างไร ประกอบอาชีพอะไรแล้วนำข้อมูลมาทำการประชาสัมพันธ์เพื่อให้บุคคลที่สนใจได้เข้ามาศึกษาและเป็นตัวแทนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป กิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรมนี้เป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการจัดการ เพราะประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันนั้นจะขึ้นอยู่กับกระบวนการความสมบูรณ์และคุณภาพ

ซึ่งจากทฤษฎีและแนวความคิดที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงได้นำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” ในการวิจัยครั้งนี้ โดยเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเมินโดยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้สภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ

2. การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ว่ามีอุปสรรคหรือไม่มีอุปสรรคในการดำเนินการจัดการทั้ง 4 ด้าน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ 7 คน หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา 4 คน อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส 4 คน ผู้ฝึกสอน 3 คน และนักกีฬา 30 คน จำนวนทั้งสิ้น 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ 2 คน หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา 2 คน อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส 1 คน ผู้ฝึกสอน 2 คน และนักกีฬา 19 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 1 ชุด และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 1 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของเครื่องมือมี ดังนี้

1. **แบบสอบถาม** ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” แบบสอบถามชุดนี้ คือ นักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของปัจจัยกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ประกอบไปกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

1. การเตรียมทีม (Operations) ประกอบด้วย
 - 1.1 การฝึกซ้อม
 - 1.2 การศึกษา
 - 1.3 การรับเข้าศึกษา
2. การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (Outbound Logistics) ประกอบด้วย
 - 2.1 กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย
3. การแข่งขัน (Marketing and Sales)
 - 3.1 กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
 - 3.2 กีฬาซีเกมส์
4. การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา (Services)
 - 4.1 การติดตามผลงานของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อจบการศึกษา หมายถึง การติดตามสอบถามข้อมูลของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อจบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปแล้วว่าได้มีหน้าที่การงานอย่างไรบ้าง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วยกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

1. การเตรียมทีม (Operations) ประกอบด้วย
 - 1.1 การฝึกซ้อม
 - 1.2 การศึกษา
 - 1.3 การรับเข้าศึกษา
2. การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (Outbound Logistics) ประกอบด้วย
 - 2.1 กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย
3. การแข่งขัน (Marketing and Sales)
 - 3.1 กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
 - 3.2 กีฬาซีเกมส์

4. การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา (Services)

4.1 การติดตามผลงานของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อจบการศึกษา หมายถึง การติดตามสอบถามข้อมูลของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อจบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปแล้วว่าได้มีหน้าที่การงานอย่างไรบ้าง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open – Ended Questions)

2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสัมภาษณ์ถึงปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการ สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยว่ามีอุปสรรค หรือไม่มีอุปสรรคในการดำเนินการจัดการทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

การประเมินสถานการณ์ขององค์กร

1. จุดแข็ง (Strengths)
2. จุดอ่อน (Weaknesses)
3. โอกาส (Opportunities)
4. อุปสรรค (Threats)

ขั้นตอนที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยกระบวนการที่มีผลต่อความสำเร็จในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยให้เนื้อหาครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในด้านต่างๆ

3. ทำการร่างแบบสอบถาม

4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ไขและปรับปรุงให้ถูกต้องและเหมาะสมที่จะใช้ในการวิจัย

5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจพิจารณา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity)

6. นำแบบสอบถามมาตรวจแก้ไขปรับปรุง และนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนิสิตที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาสีชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 ฉบับเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

7. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
8. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ
9. สรุป ทำรายงาน และนำเสนอข้อมูล

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวพิจารณาตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถาม เพื่อให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 1.00

2. ความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักกีฬาที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาสีชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 ฉบับเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) และแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยดำเนินการนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

2.1 แบบสอบถามผู้วิจัยและผู้ช่วยนำแบบสอบถามไปส่งให้ผู้ตอบและรับคืนด้วยตนเอง

2.2 แบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยและผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ด้วยตนเองโดยมีการบันทึกเทปสัมภาษณ์พร้อมกับการจดบันทึกประกอบ

3. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ และนำมาเสนอในรูปแบบตารางความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ตอนที่ 1 แบบสอบถาม

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ คิดเป็นร้อยละ นำมาเสนอเป็นรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬาทะเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ทำการวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทุกข้อคำถาม และนำมาเสนอเป็นรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 นำมาหาค่าความสัมพันธ์ ด้วยการทดสอบ Crosstabs (Chi - square) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วยกระบวนการห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ทุกข้อคำถาม นำมาเสนอเป็นรูปตารางประกอบความเรียง กำหนดคะแนนของแบบสอบถามเป็น 4 ระดับ โดยเกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 2006) ดังนี้

ระดับความสำคัญมากที่สุด	ให้คะแนนเป็น 4
ระดับความสำคัญมาก	ให้คะแนนเป็น 3
ระดับความสำคัญพอใช้	ให้คะแนนเป็น 2
ระดับความสำคัญน้อย	ให้คะแนนเป็น 1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยระควมสำคัญในเรื่องความคิดเห็นปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อ และโดยส่วนรวม โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 2006)

คะแนน 3.50 – 4.00 หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ระดับ “มากที่สุด”

คะแนน 2.50 – 3.49 หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ระดับ “มาก”

คะแนน 1.50 – 2.49 หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ระดับ “พอใช้”

คะแนน 1.00 – 1.49 หมายถึงผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสำคัญเกี่ยวกับความคิดเห็น
ปัจจัยกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ระดับ
“น้อย”

5. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 มาวิเคราะห์นำเสนอในรูปแบบความเรียง

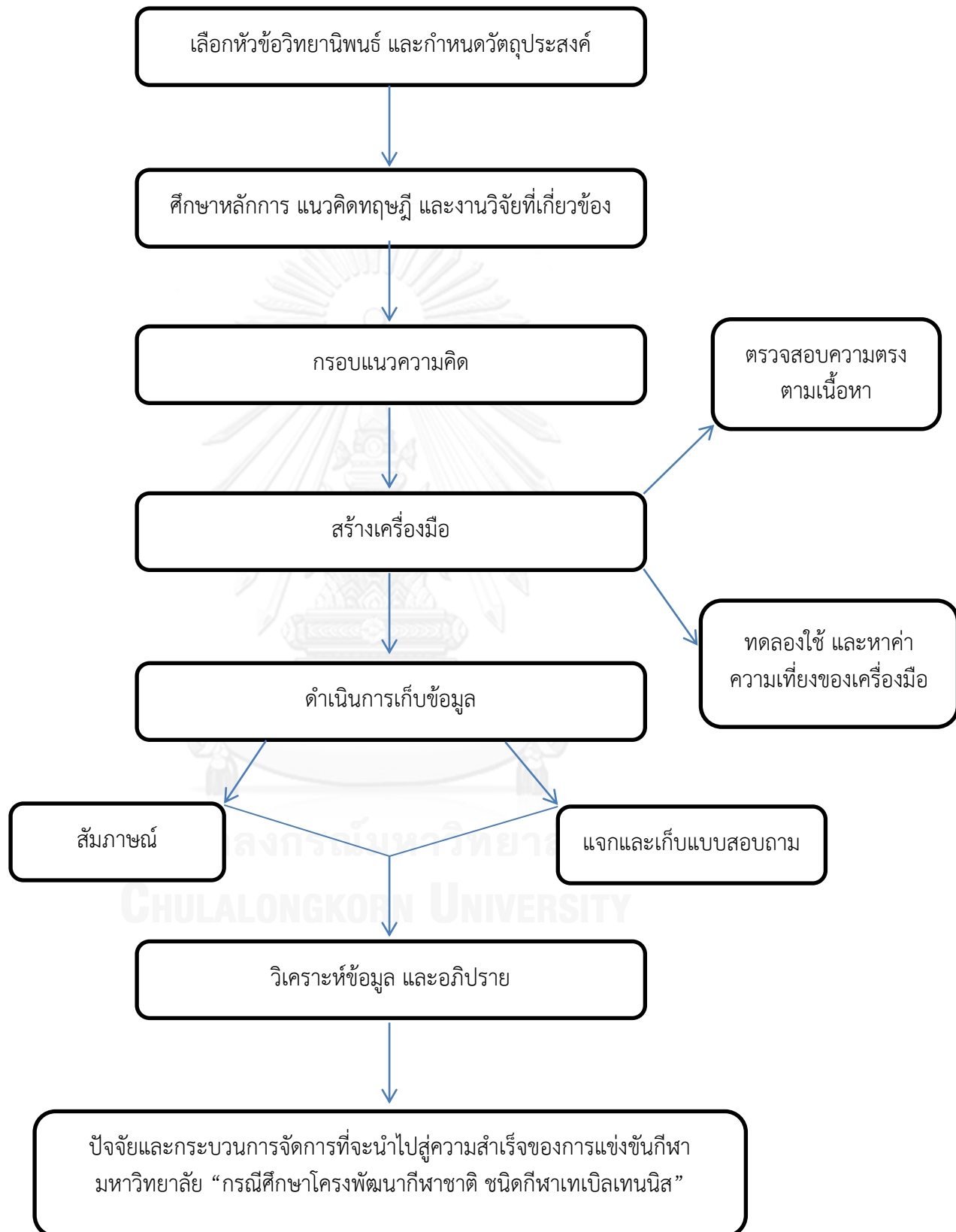
ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

1. การสัมภาษณ์ถึงปัจจัยกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬาเท
เบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาถอดใจความสำคัญและสรุปตามประเด็น
เนื้อหา และนำเสนอในลักษณะความเรียง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามให้นักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน จำนวน 30 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 19 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 63.33 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยจำแนกออกเป็น 2 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- 1.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 สภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ
- 1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ
- 1.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติจนถึงปัจจุบัน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติและผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล นำมาเสนอในรูปแบบตารางความเรียง ดังนี้

1.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 1 – 25

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	8	42.1
หญิง	11	57.9
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 และเป็นเพศชายจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20	1	5.3
21	2	10.5
22	2	10.5
23	3	15.8
24	4	21.1
26	1	5.3
27	2	10.5
33	1	5.3
44	2	10.5
46	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 24 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 รองลงมาอายุ 23 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และอายุ 21,22,27,44 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม พ.ศ.ที่เข้าศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี พ.ศ.ที่เข้าศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
2529	1	5.3
2531	2	10.5
2542	1	5.3
2548	1	5.3
2549	1	5.3
2550	3	15.8
2551	3	15.8
2552	1	5.3
2553	3	15.8
2554	2	10.5
2556	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าทำการศึกษาในปี พ.ศ.2550, 2551 และพ.ศ.2553 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 เข้าทำการศึกษาในปี พ.ศ.2531และพ.ศ.2554 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และเข้าทำการศึกษาในปี พ.ศ.2529, 2542, 2548, 2549, 2552 และพ.ศ.2556 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม คณะที่เข้าศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	3	15.8
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	5	26.3
เภสัชศาสตร์	2	10.5
วิศวกรรมศาสตร์	1	5.3
อักษรศาสตร์	1	5.3
นิติศาสตร์	1	5.3
รัฐศาสตร์	1	5.3
วิทยาศาสตร์การกีฬา	5	26.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาในคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และคณะเภสัชศาสตร์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นปีที่ศึกษา

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
1	1	5.3
2	-	-
3	2	10.5
4	3	15.8
อื่นๆ	13	68.4
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 6 จำนวน 1 คน ศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน และจบการศึกษาแล้ว จำนวน 11 คน

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นอื่นๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นิสิตนักศึกษา	8	42.1
รับราชการ	1	5.3
รัฐวิสาหกิจ	2	10.5
ค้าขาย	-	-
ธุรกิจส่วนตัว	4	21.1
อื่นๆ	4	21.1
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามประกอบ อาชีพเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษา พนักงานบริษัท และผู้จัดการดารา

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนิสิตนักศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 ธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	-	-
1 – 3 ปี	-	-
4 – 5 ปี	1	5.3
มากกว่า 5 ปี	18	94.7
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสมากกว่า 5 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 และ 4 – 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเขตการศึกษา (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	14	73.7
ไม่เคย	5	26.3
รวม	19	100.0

ตารางที่ 8.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเขตการศึกษา (หลังการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 8 และ 8.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตการศึกษาก่อนที่จะเข้าศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และหลังจบการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตการศึกษา จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	15	78.9
ไม่เคย	4	21.1
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติก่อนที่จะเข้าศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาแห่งชาติ (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	12	63.2
ไม่เคย	7	36.8
รวม	19	100.0

ตารางที่ 10.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาแห่งชาติ (ระหว่างการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	2	10.5
ไม่เคย	17	89.5
รวม	19	100.0

ตารางที่ 10.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาแห่งชาติ (หลังการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 10, 10.1 และ 10.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติก่อนที่จะเข้าศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 ขณะศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และหลังจบการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬามหาวิทยาลัย (ระหว่างการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	18	94.7
ไม่เคย	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามขณะศึกษาเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเยาวชนอาเซียน (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	11	57.9
ไม่เคย	8	42.1
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนอาเซียนก่อนที่จะเข้าศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาซีเกมส์ (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	4	21.1
ไม่เคย	15	78.9
รวม	19	100.0

ตารางที่ 13.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาซีเกมส์ (ระหว่างการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	2	10.5
ไม่เคย	17	89.5
รวม	19	100.0

ตารางที่ 13.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาซีเกมส์ (หลังการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	1	5.3
ไม่เคย	18	94.7
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 13, 13.1 และ 13.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ก่อนที่จะเข้าศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ขณะศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และหลังจบการศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเอเชียนเกมส์ (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

ตารางที่ 14.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเอเชียนเกมส์ (ระหว่างการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	1	5.3
ไม่เคย	18	94.7
รวม	19	100.0

ตารางที่ 14.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาเอเชียนเกมส์ (หลังการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 14, 14.1 และ 14.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าศึกษาไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 ขณะศึกษาเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 และหลังจบการศึกษาไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาโอลิมปิกเกมส์ (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

ตารางที่ 15.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาโอลิมปิกเกมส์ (ระหว่างการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

ตารางที่ 15.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาโอลิมปิกเกมส์ (หลังการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	-	-
ไม่เคย	19	100.0
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 15, 15.1 และ 15.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามก่อนเข้าศึกษา ระหว่างการศึกษาและหลังจบการศึกษาไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาอื่นๆ (ก่อนการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	5	26.3
ไม่เคย	14	73.7
รวม	19	100.0

ตารางที่ 16.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาอื่นๆ (ระหว่างการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	2	10.5
ไม่เคย	17	89.5
รวม	19	100.0

ตารางที่ 16.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายการแข่งขัน

กีฬาอื่นๆ (หลังการศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
เคย	1	5.3
ไม่เคย	18	94.7
รวม	19	100.0

หมายเหตุ กีฬาอื่นๆ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนอาเซียน กีฬายูชนโลก กีฬาชิงแชมป์สโมสร

จากตารางที่ 16, 16.1 และ 16.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอื่นๆ ก่อนเข้าศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ขณะศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และหลังจบการศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาจากประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ระยะเวลาจากประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	1	5.3
1 ปี	1	5.3
2 ปี	5	26.3
3 ปี	4	21.0
4 ปี	7	36.8
มากกว่า 4 ปี	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 4 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 ประสบการณ์ 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และประสบการณ์ 3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับเหรียญรางวัลกีฬามหาวิทยาลัย

การได้รับเหรียญรางวัล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	6	28.6
เคย	13	71.4
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 และไม่เคยได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภททีมชาย

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2529 – 2556	-	-	-
รวม	0	0	0

จากตารางที่ 19 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ในประเภททีมชายไม่เคยได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทชายเดี่ยว

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2529 – 2556	-	-	-
รวม	0	0	0

จากตารางที่ 20 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ในประเภทชายเดี่ยวไม่เคยได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทชายคู่

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2553	-	1	-
รวม	0	1	0

จากตารางที่ 21 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ได้รับเหรียญเงิน 1 เหรียญ จากประเภทชายคู่ ในปี พ.ศ.2553 จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 จำนวนและรายละเอียดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภททีมหญิง

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2529	1	-	-
2530	1	-	-
2531	-	1	-
2532	-	-	-
2533	-	-	-
2534	-	-	-
2542	-	-	-
2543	-	-	-
2544	-	-	-
2545	-	-	-
2548	-	-	-
2549	-	-	-
2550	-	-	-
2551	1	-	-
2552	-	1	-
2553	1	-	-
2554	1	-	1
2555	-	-	-
2556	1	-	-
รวม	6	2	1

จากตารางที่ 22 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ได้รับเหรียญทอง จำนวน 6 เหรียญ จากประเภททีมหญิงในปี พ.ศ.2529, 2530, 2551, 2553, 2554 และ พ.ศ.2556 ได้รับเหรียญเงิน จำนวน 2 เหรียญ จากประเภททีมหญิงในปี พ.ศ.2531 และ พ.ศ. และได้รับเหรียญทองแดง จำนวน 1 เหรียญ จากประเภททีมหญิง ในปี พ.ศ.2555จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทหญิงเดี่ยว

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2529	1	-	-
2530	-	-	-
2531	-	-	-
2532	-	-	-
2533	-	-	-
2538	-	-	1
2539	-	-	-
2540	-	-	1
2541	-	1	-
2549	-	-	-
2550	-	-	1
2551	1	-	-
2552	-	-	-
2553	1	-	-
2554	-	-	-
2555	-	1	-
2556	1	-	-
รวม	4	2	3

จากตารางที่ 23 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ได้รับเหรียญทอง จำนวน 4 เหรียญ จากประเภทหญิงเดี่ยว ในปี พ.ศ.2529, 2551, 2553 และ พ.ศ.2556 ได้รับเหรียญเงินจำนวน 2 เหรียญ จากประเภทหญิงเดี่ยว ในปี พ.ศ.2541 และ พ.ศ.2555 และได้รับเหรียญทองแดงจำนวน 3 เหรียญ จากประเภทหญิงเดี่ยว ในปี พ.ศ.2538, 2540 และ พ.ศ.2550 จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 จำนวนและรายละเอียดข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทหญิงคู่

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2529	1	-	-
2530	1	-	-
2531	1	-	-
2532	-	-	-
2533	-	-	-
2538	-	-	-
2539	-	-	-
2540	-	-	-
2541	-	-	-
2548	-	-	-
2549	-	-	-
2550	-	-	-
2551	1	-	-
2552	-	-	-
2553	1	-	1
2554	-	-	-
2555	1	-	-
2556	-	-	-
รวม	6	0	1

จากตารางที่ 24 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ได้รับเหรียญทอง จำนวน 6 เหรียญ จากประเภทหญิงคู่ ในปี พ.ศ.2529, 2530, 2531, 2551, 2553 และ พ.ศ.2555 และได้รับเหรียญทองแดง จำนวน 1 เหรียญ จากประเภทหญิงคู่ ในปี พ.ศ.2553 จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทคู่ผสม

ปี พ.ศ.	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
2529	-	-	-
2530	-	-	-
2531	-	-	-
2532	-	-	1
2533	-	-	-
2538	-	-	-
2539	-	-	-
2540	-	-	-
2541	-	-	-
2545	-	-	-
2548	-	-	-
2549	-	-	-
2550	-	1	-
2551	-	-	1
2552	-	-	1
2553	1	-	-
2554	-	-	-
2555	-	-	-
2556	-	-	-
รวม	1	1	3

จากตารางที่ 25 พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 จนถึงปัจจุบัน ได้รับเหรียญทอง จำนวน 1 เหรียญ จากประเภทคู่ผสม ในปี พ.ศ.2553 ได้รับเหรียญเงิน จำนวน 1 เหรียญ จากประเภทคู่ผสม ในปี พ.ศ. 2550 และได้รับเหรียญทองแดง จำนวน 1 เหรียญ จากประเภทคู่ผสม ในปี พ.ศ.2532, 2551 และ พ.ศ.2552 จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

1.2 สภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ

ผลการวิเคราะห์หลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 26 – 43

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของการรับเข้าศึกษา จำแนกตามแหล่งการรับรู้ข้อมูลที่นักเรียนเข้าศึกษาต่อ

แหล่งการรับรู้ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	3	15.8
อาจารย์	7	36.8
สื่ออินเทอร์เน็ต	1	5.3
เพื่อน / รุ่นพี่	5	26.3
อื่นๆ	3	15.8
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับข้อมูลจากผู้ฝึกสอน หนังสือพิมพ์ และหาข้อมูลด้วยตนเอง

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับข้อมูลจากอาจารย์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 เพื่อน / รุ่นพี่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และผู้ปกครองและอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของการรับเข้าศึกษา จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลที่นักเรียนทราบเกี่ยวกับโครงการพัฒนากีฬาชาติ

แหล่งการได้รับข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ปกครอง	4	21.0
อาจารย์	8	42.1
สื่ออินเทอร์เน็ต	1	5.3
เพื่อน / รุ่นพี่	3	15.8
อื่นๆ	3	15.8
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับข้อมูลจากผู้ฝึกสอน หนังสือพิมพ์ และหาข้อมูลด้วยตนเอง

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับข้อมูลจากอาจารย์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 จากผู้ปกครอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และจากเพื่อน / รุ่นพี่และอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามการได้รับการสอนเสริม

การสอนเสริม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	14	73.7
ไม่เคย	5	26.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับการสอนเสริม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และไม่เคยได้รับการสอนเสริม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด	จำนวน	ร้อยละ
เคย	5	26.3
ไม่เคย	14	73.7
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และเคยเข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด	จำนวน	ร้อยละ
เคย	8	42.1
ไม่เคย	11	57.9
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 และเคยเกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	10	52.6
ไม่เคย	9	47.4
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านปัญหาของการศึกษาขณะที่ศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มีการแข่งขันบ่อยจึงทำให้ต้องขาดเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เคย	7	36.8
ไม่เคย	12	63.2
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีการแข่งขันบ่อยจึงทำให้ต้องขาดเรียน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 และมีการแข่งขันบ่อยจึงทำให้ต้องขาดเรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย

การสอนเสริม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	15	78.9
ไม่เคย	4	21.1
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านสอนเสริม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 และไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านสอนเสริม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย

ให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	13	68.4
ไม่เคย	6	31.6
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านให้คำปรึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านให้คำปรึกษา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย

มีการอบรมนิสิตในโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	9	47.4
ไม่เคย	10	52.6
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 35 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านการอบรมนิสิตในโครงการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และเคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านการอบรมนิสิตในโครงการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย

สนับสนุนด้านทุนการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เคย	14	73.7
ไม่เคย	5	26.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 36 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านการสนับสนุนด้านทุนการศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านการสนับสนุนด้านทุนการศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามด้านการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัย

สนับสนุนด้านที่อยู่	จำนวน	ร้อยละ
เคย	2	10.5
ไม่เคย	17	89.5
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านการสนับสนุนด้านที่อยู่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 และเคยได้รับการช่วยเหลือจากทางมหาวิทยาลัยในด้านการสนับสนุนด้านที่อยู่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามการจบการศึกษาตามหลักสูตรของทางมหาวิทยาลัย

จบการศึกษาตามหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
กำลังศึกษาอยู่	7	36.8
จบตามหลักสูตร	11	57.9
ไม่จบตามหลักสูตร	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 38 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาตามหลักสูตร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 53.7 กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และไม่จบการศึกษาตามหลักสูตร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของการศึกษา จำแนกตามการได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่ศึกษา

การได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ประโยชน์จากสาขาที่เรียน	17	89.5
ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่เรียน	2	10.5
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 39 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่เรียน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.5 และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่เรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามระยะเวลาการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	2	10.5
5 – 6 วัน	3	15.8
3 – 4 วัน	7	36.8
1 – 2 วัน	6	31.6
ไม่มีการฝึกซ้อมเลย	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกซ้อม 3 – 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ 5 – 6 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามระยะเวลาการฝึกซ้อมต่อวัน

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
30 นาที	-	-
30 – 60 นาที	1	5.3
1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมง 30 นาที	6	31.6
1 ชั่วโมง 30 นาที – 2 ชั่วโมง	4	21.1
2 ชั่วโมงขึ้นไป	8	42.1
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 41 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกซ้อม 2 ชั่วโมงขึ้นไป วันต่อวัน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมง 30 นาที วันต่อวัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ 1 ชั่วโมง 30 นาที – 2 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามสถานที่ฝึกซ้อม

สถานที่ฝึกซ้อม	จำนวน	ร้อยละ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	14	73.7
อื่นๆ	5	26.3
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามฝึกซ้อมที่สโมสรต้นสังกัดของตนเอง

จากตารางที่ 42 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ฝึกซ้อมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และฝึกซ้อมสถานที่อื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของการฝึกซ้อม จำแนกตามผู้ควบคุมในการฝึกซ้อม

ผู้ควบคุมในการฝึกซ้อม	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ฝึกสอนมหาวิทยาลัย	6	31.6
ผู้ฝึกสอนส่วนตัว	7	36.8
อื่นๆ	6	31.6
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีผู้ฝึกสอนของสโมสรต้นสังกัดและฝึกซ้อมกันเองกับเพื่อน

จากตารางที่ 43 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้ฝึกสอนส่วนตัวในการดูแลในการฝึกซ้อม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และผู้ฝึกสอนมหาวิทยาลัยและอื่นๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6

ผลการวิเคราะห์การเตรียมทีมก่อนการแข่งขันของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 44 และตารางที่ 45

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย จำแนกตามการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย

การเข้าร่วมแข่งขัน	จำนวน	ร้อยละ
เคย	19	100.0
ไม่เคย	-	-
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 44 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย จำแนกตามสังกัดที่ลงแข่งขัน

สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	8	42.1
อื่นๆ	11	57.9
รวม	19	100.0

หมายเหตุ อื่นๆ หมายถึง ผู้ที่ตอบแบบสอบถามลงแข่งขันในสังกัดสโมสรต้นสังกัด

จากตารางที่ 45 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ลงแข่งขันในสังกัดอื่นๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 และลงแข่งขันในสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1

ผลการวิเคราะห์การแข่งขันของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 46 และตารางที่ 47

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของการแข่งขัน จำแนกตามความคาดหวังในการได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

จำนวนเหรียญ	จำนวน	ร้อยละ
1	11	57.9
2	4	21.1
3	2	10.5
4	2	10.5
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 46 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคาดหวังในการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 1 เหรียญทอง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 จำนวน 2 เหรียญทอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และจำนวน 3 เหรียญทองและ 4 เหรียญทอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของการแข่งขัน จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมในกีฬาซีเกมส์

ประสบการณ์ (ครั้ง)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	14	73.7
1	3	15.8
2	-	-
3	1	5.3
4	-	-
มากกว่า 4 ครั้ง	1	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 47 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 1 ครั้ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 4 ครั้งและมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ผลการวิเคราะห์การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษาของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่เป็นนักกีฬา เทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 48

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา จำแนกตามการได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัย

การได้รับการติดต่อ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นประจำ	1	5.3
1 ครั้ง / เดือน	-	-
1 ครั้ง / 3 เดือน	2	10.5
1 ครั้ง / 6 เดือน	1	5.3
1 ครั้ง / ปี	1	5.3
ไม่เคย	14	73.7
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 48 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 เคยได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัย 1 ครั้ง ต่อ 3 เดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และเคยได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัยเป็นประจำ, 1 ครั้ง ต่อ 6 เดือน และ 1 ครั้ง ต่อปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ของข้อมูลเป็นรายชื่อ ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 49 – 56

ตารางที่ 49 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย

ความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ
ด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ	3.42	0.649	มาก
ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	3.00	1.054	มาก
ด้านการแข่งขัน	3.50	0.642	มากที่สุด
ด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา	3.21	0.708	มาก
รวม	3.28	0.763	มาก

จากตารางที่ 49 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.50$) ระดับความสำคัญมาก 3 ด้าน คือ ด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ($\bar{X} = 3.42$) ทางด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา ($\bar{X} = 3.21$) และทางด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.00$)

ตารางที่ 50 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการรับเข้า

ด้านการรับเข้า	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
1.การประชาสัมพันธ์มีความทั่วถึง	3.32	0.885	มาก
2.ช่วงเวลาในการรับสมัครมีความเหมาะสม	3.42	0.692	มาก
3.เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านวิชาการมีความเหมาะสม	3.53	0.612	มากที่สุด
4.เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านกีฬามีความเหมาะสม	3.47	0.612	มาก
5.จำนวนนิสิตที่รับเข้าศึกษามีความเหมาะสม	3.16	0.688	มาก
รวม	3.38	0.698	มาก

จากตารางที่ 50 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการรับเข้าส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 1 ข้อและระดับความสำคัญมาก 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านวิชาการมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านกีฬามีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.47$) และช่วงเวลาในการรับสมัครมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.42$)

ตารางที่ 51 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
1.การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	3.74	0.452	มากที่สุด
2.มีการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา	3.26	0.733	มาก
3.การสอนเสริมทำให้มีความรู้ความเข้าใจ	3.16	0.602	มาก
4.มีเจ้าหน้าที่โครงการให้คำปรึกษา ติดตาม ดูแลด้าน การศึกษาและกีฬา	3.37	0.684	มาก
5.อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬามีความรับผิดชอบ ดูแล เอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนิสิตเป็นอย่างดี	3.58	0.507	มากที่สุด
6.อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการ การศึกษา	3.47	0.612	มาก
รวม	3.43	0.598	มาก

จากตารางที่ 51 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 2 ข้อและระดับความสำคัญมาก 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬามีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนิสิตเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.58$) และอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา ($\bar{X} = 3.47$)

ตารางที่ 52 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้านการฝึกซ้อม

ด้านการฝึกซ้อม	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
1.มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ	3.47	0.612	มาก
2.ได้รับการฝึกสอนจากผู้ฝึกสอนเป็นอย่างดี	3.42	0.607	มาก
3.มีรูปแบบการฝึกทักษะส่วนบุคคลและเป็นทีม	3.37	0.597	มาก
4.สถานที่ฝึกซ้อมเพียงพอต่อการฝึกซ้อม	3.53	0.697	มากที่สุด
5.อุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน	3.47	0.697	มาก
6.การจัดสรรงบประมาณด้านต่างๆอย่างเพียงพอ	3.42	0.692	มาก
รวม	3.45	0.650	มาก

จากตารางที่ 52 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการฝึกซ้อมส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 1 ข้อและระดับความสำคัญมาก 5 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ สถานที่ฝึกซ้อมเพียงพอต่อการฝึกซ้อม ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอและอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 3.47$)

ตารางที่ 53 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย)

กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
1.การหาข้อมูลคู่แข่งก่อนการแข่งขัน	3.00	1.054	มาก
รวม	3.00	1.054	มาก

จากตารางที่ 53 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน (กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การหาข้อมูลคู่แข่งก่อนการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.00$)

ตารางที่ 54 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการแข่งขัน (กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย)

กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย	\bar{X}	SD	ระดับความสำคัญ
1.มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุดในการแข่งขัน	3.63	0.496	มากที่สุด
2.ความใส่ใจต่อการแข่งขันทุกแมตช์	3.58	0.607	มากที่สุด
3.การแก้ไขจุดบกพร่องในเกมสกีในขณะแข่งขัน	3.42	0.692	มาก
4.การเก็บข้อมูลขณะทำการแข่งขัน เพื่อใช้ในการปรับปรุงในการเทคนิคต่อไป	3.21	0.976	มาก
5.ความคาดหวังในผลงานการแข่งขัน	3.47	0.772	มาก
รวม	3.46	0.709	มาก

จากตารางที่ 54 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการแข่งขัน(กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย)ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 2 ข้อและระดับความสำคัญมาก 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุดในการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือ ความใส่ใจต่อการแข่งขันทุกแมตช์ ($\bar{X} = 3.58$) และความคาดหวังในผลงานการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.47$)

ตารางที่ 55 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการแข่งขัน (กีฬาซีเกมส์)

กีฬาซีเกมส์	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
1.ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน	3.58	0.507	มากที่สุด
2.ไหวพริบในการแข่งขัน	3.58	0.507	มากที่สุด
3.ข้อมูลของคู่แข่ง	3.53	0.513	มากที่สุด
4.ความคาดหวังในผลงานการแข่งขัน	3.47	0.772	มาก
รวม	3.54	0.575	มากที่สุด

จากตารางที่ 55 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการแข่งขัน(กีฬาซีเกมส์)ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X}=3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 3 ข้อและระดับความสำคัญมาก 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ความมุ่งมั่นในการแข่งขันและไหวพริบในการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือ ข้อมูลของคู่แข่ง ($\bar{X} = 3.53$)

ตารางที่ 56 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ทางด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา

การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับ ความสำคัญ
1.หลังจากจบการศึกษาแล้วมีการติดตามผลงาน	2.89	0.875	มาก
2.การติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬา	2.89	0.937	มาก
3.การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการแข่งขันของนักกีฬาที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย	3.47	0.513	มาก
4.การติดตามผลการศึกษานิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ	3.58	0.507	มากที่สุด
รวม	3.21	0.708	มาก

จากตารางที่ 56 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด 1 ข้อและระดับความสำคัญมาก 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การติดตามผลการศึกษานิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการแข่งขันของนักกีฬาที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.47$) และหลังจากจบการศึกษาแล้วมีการติดตามผลงานและการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬา ($\bar{X} = 2.89$)

ผลการหาค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏผลวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 57 – 74

ตารางที่ 57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

เพศ	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ชาย	1	7	8
หญิง	11	-	11
รวม	12	7	19

จากตารางที่ 57 พบว่า เพศ และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคณะที่ศึกษา และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

คณะ	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ครุศาสตร์	3	-	3
พาณิชศาสตร์และการบัญชี	2	3	5
เภสัชศาสตร์	1	1	2
วิศวกรรมศาสตร์	-	1	1
อักษรศาสตร์	1	-	1
นิติศาสตร์	-	1	1
รัฐศาสตร์	1	-	1
วิทยาศาสตร์การกีฬา	4	1	5
รวม	12	7	19

จากตารางที่ 58 พบว่า คณะที่ศึกษา และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตการศึกษาก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

กีฬาเขตการศึกษา	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	ไม่ได้เหรียญ	
เคยเข้าร่วม	8	1	-	5	14
ไม่เคยเข้าร่วม	4	-	-	1	5
รวม	12	1	-	6	19

ตารางที่ 60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

กีฬาเยาวชนแห่งชาติ	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	ไม่ได้เหรียญ	
เคย	11	-	-	4	15
ไม่เคย	1	1	-	2	4
รวม	12	1	-	6	19

ตารางที่ 61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนอาเซียนก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

กีฬาเยาวชนอาเซียน	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญ ทอง	เหรียญ เงิน	เหรียญ ทองแดง	ไม่ได้ เหรียญ	
เคย	7	1	-	3	11
ไม่เคย	5	-	-	3	8
รวม	12	1	-	6	19

ตารางที่ 62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

กีฬาซีเกมส์	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญ ทอง	เหรียญ เงิน	เหรียญ ทองแดง	ไม่ได้ เหรียญ	
เคย	3	-	-	1	4
ไม่เคย	9	1	-	5	15
รวม	12	1	-	6	19

จากตารางที่ 59 – 62 ผู้วิจัย พบว่า ไม่ว่าจะรับนักกีฬาในระดับเขตการศึกษา ระดับเยาวชนแห่งชาติ ระดับเยาวชนอาเซียน และระดับซีเกมส์ นักกีฬาก็สามารถคว้าเหรียญรางวัลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้ และหากมีประสบการณ์ในการแข่งขันอยู่ในระดับที่สูงมากก็ยิ่งทำให้มีโอกาสในการได้รับเหรียญรางวัลมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากนักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (นักกีฬาทีมชาติ) มีทั้งหมด 4 คน ได้เหรียญทองทั้งหมด 3 คน และอีก 1 คน ที่ไม่ได้เหรียญเนื่องจากพินจากสภาพนิสิต นักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนอาเซียน (นักกีฬาเยาวชนทีมชาติ) มีทั้งหมด 11 คน ได้เหรียญรางวัลจากการแข่งขัน จำนวน 8 คน นักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ (นักกีฬาเขต) มีทั้งหมด 15 คน ได้เหรียญรางวัลจากการแข่งขัน จำนวน 11 คน นักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเขตการศึกษา (นักกีฬาเขตการศึกษา) มีทั้งหมด 14 คน ได้เหรียญรางวัลจากการแข่งขัน จำนวน 9 คน ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรรับนักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนอาเซียน (เยาวชนทีมชาติ) เป็นขั้นต่ำ

ตารางที่ 63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ประสบการณ์	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญ ทอง	เหรียญ เงิน	เหรียญ ทองแดง	ไม่ได้ เหรียญ	
4-5ปี	0	0	-	1	1
มากกว่า5ปี	12	1	-	5	18
รวม	12	1	-	6	19

จากตารางที่ 63 พบว่า ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสก่อนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์ และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ฝึกซ้อมต่อสัปดาห์	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญ ทอง	เหรียญ เงิน	เหรียญ ทองแดง	ไม่ได้ เหรียญ	
ทุกวัน	2	0	-	-	2
5-6วัน	2	0	-	1	3
3-4วัน	5	0	-	2	7
1-2วัน	3	0	-	3	6
ไม่มีการฝึกซ้อมเลย	0	1	-	-	1
รวม	12	1	-	6	19

จากตารางที่ 64 พบว่า ระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์ และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อวัน และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ฝึกซ้อมต่อวัน	การได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย				รวม
	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	ไม่ได้เหรียญ	
30-60 นาที	0	0	-	1	1
1 ชั่วโมง-1 ชั่วโมง 30 นาที	4	0	-	2	6
1 ชั่วโมง 30 นาที-2 ชั่วโมง	3	1	-	-	4
2 ชั่วโมงขึ้นไป	5	0	-	3	8
รวม	12	1	-	6	19

จากตารางที่ 65 พบว่า ระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อวัน และการได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฝึกสอน และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ผู้ฝึกสอน	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ผู้ฝึกสอนจากทางมหาวิทยาลัย	3	3	6
ผู้ฝึกสอนส่วนตัว	6	1	7
อื่นๆ	3	3	6
รวม	12	7	19

จากตารางที่ 66 พบว่า ผู้ฝึกสอน และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสายที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

สายที่ศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
สายวิทย์	4	4	8
สายศิลป์	8	3	11
รวม	12	7	19

จากตารางที่ 67 พบว่า สายที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

เข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ประสบปัญหา	2	3	5
ไม่ประสบปัญหา	10	4	14
รวม	12	7	19

ตารางที่ 69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ประสบปัญหา	5	3	8
ไม่ประสบปัญหา	7	4	11
รวม	12	7	19

ตารางที่ 70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

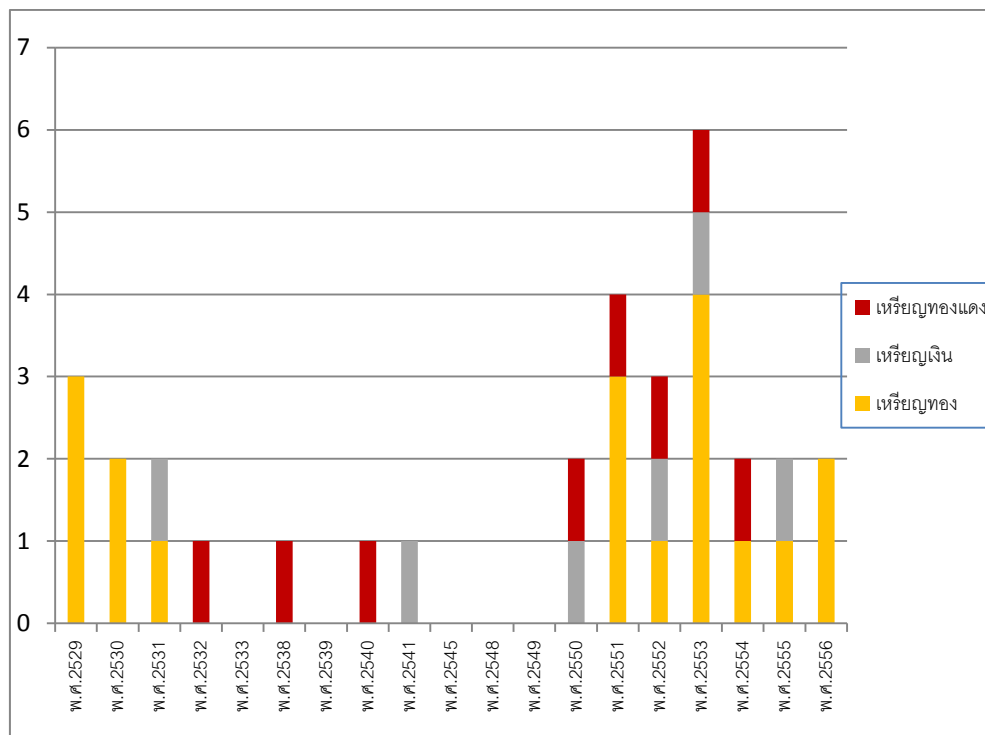
ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ประสบปัญหา	5	5	10
ไม่ประสบปัญหา	7	2	9
รวม	12	7	19

ตารางที่ 71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมีการแข่งขันบ่อยจึงทำให้ต้องขาดเรียน และการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

มีการแข่งขันบ่อยจึงทำให้ต้องขาดเรียน	การได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย		รวม
	ได้เหรียญ	ไม่ได้เหรียญ	
ประสบปัญหา	4	3	7
ไม่ประสบปัญหา	8	4	12
รวม	12	7	19

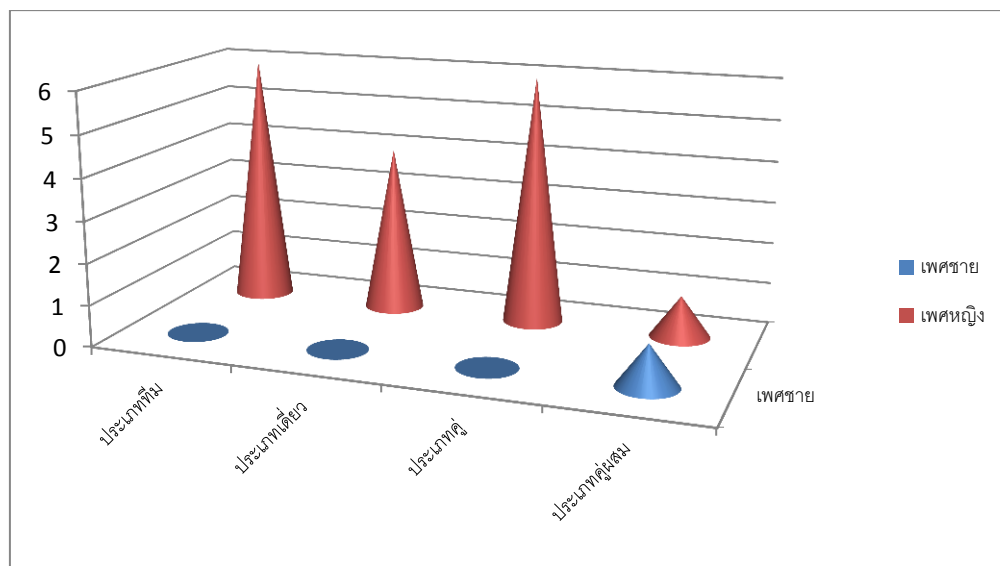
จากตารางที่ 68 - 71 พบว่า นักกีฬาที่ประสบปัญหาทางการศึกษาในด้านการเข้าเรียน ไม่ครบตามกำหนด เกณฑ์เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา และมีการแข่งขันบ่อย จึงทำให้ต้องขาดเรียน มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้นักกีฬาบางส่วนไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้ จึงส่งผลทำให้เสียโอกาสไม่ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของโครงการพัฒนากีฬาชาติ จึงควรมีบุคลากรของโครงการพัฒนากีฬาชาติเข้ามาติดตามดูแลช่วยเหลือให้นักกีฬา

รูปที่ 1 แสดงการได้รับรางวัลเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 - 2556

จากรูปที่ 1 แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จและล้มเหลว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 - 2556 โดยที่ ประสบความสำเร็จ คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับรางวัลเหรียญทอง จำนวนทั้งหมด 17 เหรียญทอง จากปี พ.ศ. 2529 จำนวน 3 เหรียญ 2530 จำนวน 2 เหรียญ 2531 จำนวน 1 เหรียญ 2551 จำนวน 3 เหรียญ 2553 จำนวน 4 เหรียญ 2554 จำนวน 1 เหรียญ 2555 จำนวน 1 เหรียญ และปี พ.ศ. 2556 จำนวน 2 เหรียญ และไม่ประสบความสำเร็จ คือ ไม่ได้รับรางวัลเหรียญทอง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 - 2550

รูปที่ 2 เปรียบเทียบการได้รับรางวัลเหรียญทอง เพศชายและเพศหญิง ตั้งแต่ปี 2529 – 2556

จากรูปที่ 2 พบว่า ตั้งแต่ปีพ.ศ.2529 – 2556 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับรางวัลเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จากเพศหญิงในประเภททีมหญิง จำนวน 6 เหรียญ ประเภทหญิงเดี่ยว 4 เหรียญ ประเภทหญิงคู่ 6 เหรียญ และประเภทคู่ผสม 1 เหรียญ ส่วนเพศชายไม่เคยได้รับรางวัลเหรียญทองในประเภทใดเลย ยกเว้นประเภทคู่ผสม ได้ 1 เหรียญทอง

2. ผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน ได้แก่ หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส และผู้ฝึกสอน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจดบันทึก และบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียงมาเปิดฟังเพื่อวิเคราะห์ และสรุปตามประเด็นตาม SWOT-TOWS ANALYSIS ดังต่อไปนี้

● SWOT ANALYSIS

Strengths (S)

ด้านการรับเข้า

ในด้านการรับเข้า ได้มีโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านการกีฬาได้เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยช่องทางพิเศษสำหรับนักกีฬาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตั้งแต่แรกเริ่มที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติ โดยที่นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติหรือทีมชาติได้มีโอกาสเข้ามาศึกษา โดยที่ไม่ต้องเลิกเล่นกีฬาอีกด้วย และหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่จะเข้าศึกษาต่อนั้นมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของสังคม ประกอบกับชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยจึงทำให้ด้านการรับเข้าเป็นจุดแข็งที่ทำให้นักกีฬาที่มีฝีมืออยากเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านการศึกษา

ระบบการศึกษาของทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่มีการถูกตำหนิ ไม่มีการมองว่าการรับเข้าแบบโครงการพัฒนากีฬาชาตินั้นจะเป็นการให้การศึกษาพิเศษไปจากเด็กที่เข้าศึกษาแบบปกติ เมื่อได้รับคัดเลือกนักกีฬาเข้ามาแล้วก็จะได้นักกีฬาที่เก่งทั้งทางด้านกีฬาและทางด้านวิชาการควบคู่กันไป และหากนักกีฬาเองมีความพยายามและความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนก็จะทำให้ในเรื่องการเรียนการศึกษาดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรของทางมหาวิทยาลัยได้ ส่วนทางมหาวิทยาลัยนั้นได้มีการสนับสนุนด้านการเรียนการสอนให้นักกีฬา โดยการให้ทุนการศึกษา และการจัดระบบดูแลการเรียน อาทิเช่น การจัดการเรียนการสอนเสริม การลาเรียนสำหรับการฝึกซ้อมและแข่งขัน เป็นต้น

ด้านการฝึกซ้อม

ด้านการฝึกซ้อม นักกีฬาที่เข้ามาในโครงการพัฒนากีฬาชาติส่วนใหญ่จะมีผู้ฝึกสอนส่วนตัวหรือจากทางสมาคม จึงทำให้การฝึกซ้อมของนักกีฬาเป็นระบบ เด็กฝึกซ้อมที่สังกัดเดิมของตน แต่ถ้าเด็กคนไหนออกจากสังกัดแล้ว ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็จะจัดผู้ฝึกสอนให้ โดยผู้ฝึกสอนที่จะนำมาดูแลนั้นจะอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวในการทาบทามมาเป็นผู้ฝึกสอนของแต่ละชนิดกีฬา และทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของเรามีสนามกีฬาเป็นจำนวนมากและเป็นมาตรฐานจะทำให้ นักกีฬามีโอกาสที่จะฝึกซ้อม และเป็นจุดศูนย์รวมหรือศูนย์กลางของการเดินทางจึงทำให้จุดนี้เป็นจุดดึงดูดที่จะให้ทุกคนอยากเข้ามาฝึกซ้อมหรือออกกำลังกาย และสามารถทำให้นักกีฬาของเราเองฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทาง

ด้านงบประมาณ

ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีงบประมาณที่จะสนับสนุนทางด้านกีฬาอย่างเพียงพอ มีงบประมาณจากภายนอกเข้ามาช่วยเสริมได้ และในปัจจุบันเพิ่งได้รับการเห็นชอบจากทางสภามหาวิทยาลัยให้เพิ่มงบประมาณสนับสนุนทางด้านกีฬาโดยเฉพาะ จึงทำให้ได้งบประมาณเป็นกรณีพิเศษและมีการจัดระบบของงบประมาณที่ได้รับมาใหม่ไม่นำไปใช้โดยไร้ประโยชน์ควรจะนำไปใช้

อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีงบประมาณในการสนับสนุนทางด้านกีฬามาก รวมไปถึงงบประมาณในด้านการจัดทุนการศึกษาให้แก่นิสิตที่เป็นนักกีฬาและงบประมาณในเรื่องเหรียญรางวัลที่นักกีฬาได้จากการแข่งขัน

ด้านนักกีฬา

ด้วยระบบของการสอบเข้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยค่อนข้างยากและด้วยชื่อเสียงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะเป็นตัวคัดกรองนิสิตจากมากมาหาน้อยจึงทำให้ได้นักกีฬาที่มีประสิทธิภาพ มีศักยภาพดี และมีความรับผิดชอบ ทั้งสองตัวนี้เป็นจุดที่สำคัญของการศึกษา นักกีฬาที่สามารถเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้นั้นก็จะมีประวัติที่สูง คือ ต้องเคยเล่นกีฬาในระดับเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ ถ้าไม่เคยเล่นในระดับดังกล่าวก็肯定不会ตรงเกณฑ์ในการรับสมัคร และนักกีฬาส่วนใหญ่ที่เข้ามาศึกษามีความมุ่งมั่นในเรื่องการเรียนและการฝึกซ้อม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกค่อนข้างครบ อุปกรณ์เพียงพอและมีคุณภาพ สนามฝึกซ้อมส่วนใหญ่ได้มาตรฐาน และเป็นจุดศูนย์กลางของเมืองจึงทำให้สะดวกในการเดินทาง สำหรับกีฬาเทเบิลเทนนิส อุปกรณ์ต่างๆมีความพร้อม สถานที่ฝึกซ้อมมีเพียงพอสำหรับจำนวนนักกีฬาเทเบิลเทนนิส

Weakness (W)

ด้านการรับเข้า

จุดอ่อน คือช่วงเวลาในการเปิดรับสมัครล่าช้ากว่ามหาวิทยาลัยอื่น จึงทำให้ลูกหมมหาวิทยาลัยอื่นดึงตัวนักกีฬาไป ในเรื่องของข้อสอบในด้านการรับเข้าที่สูงทำให้นักกีฬาบางคนไม่สามารถเข้ามาเรียนในคณะที่ตนเองต้องการได้จึงทำให้นักกีฬาเลือกที่จะไปเข้าโครงการกีฬาของมหาวิทยาลัยอื่นจากที่ทราบกันโครงการกีฬาของมหาวิทยาลัยอื่นอยากให้นักกีฬาเข้าศึกษาจึงให้นักกีฬาสามารถที่จะเลือกคณะที่ตนเองอยากจะได้ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของเราไม่สามารถทำได้เพราะว่าทางมหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและมีมาตรฐานทางด้านวิชาการสูงทำให้เราต้องรักษามาตรฐานนี้ไว้ ถ้านักกีฬาเข้ามาเรียนแล้วถ้านักกีฬาเรียนไม่ได้ไม่ประสบความสำเร็จมันจะเป็นผลเสียกับนักกีฬาและในจุดนี้เป็นจุดยืนของทางมหาวิทยาลัย แต่ในจุดนี้ที่ส่งผลให้เห็นจุดอ่อนในแง่ของการรับเข้าของนักกีฬาไม่กล้ามาสมัคร เพราะว่ามีคนแล้วไม่มั่นใจว่าจะผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ จึงทำให้นักกีฬาไม่กล้าเสี่ยงที่จะมาสมัครจึงหันไปเลือกมหาวิทยาลัยอื่นแทน ซึ่งจุดนี้สามารถมองเป็นจุดอ่อนได้แต่ก็ไม่ใช่อุปสรรคของโครงการพัฒนากีฬาชาติ เรื่องเกณฑ์คะแนนการรับเข้ามีคะแนนสูงเกินไป สามารถเข้าศึกษาได้โดยไม่ต้องเข้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ เช่น คณะอักษรศาสตร์ และบางคณะเปิดรับนักกีฬาในจำนวนที่น้อยเกินไป เช่น คณะรัฐศาสตร์ สามารถที่จะรับนักเรียนได้จำนวนมาก แต่รับเพียงแค่ภาควิชาละ 2 คน และยังมีหลายคณะที่ไม่มีการเปิดรับนิสิตจากโควตานักกีฬาจึงทำให้นักกีฬาที่มีฝีมือแต่ไม่สามารถเข้าศึกษาได้เนื่องจากคณะที่ตนเองต้องการศึกษาต่อไม่เปิดรับ อันดับต่อมา คือนักกีฬาใช้ช่องทางการรับเข้าพิเศษนี้เข้ามาศึกษา แต่ไม่ทำ

หน้าที่นักกีฬาของตนเองต่อในขณะที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการรับเข้ายังขาดการตรวจสอบสุขภาพ และการบาดเจ็บอย่างละเอียดของนักกีฬาที่จะเข้ามาศึกษา

ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษานักกีฬามีปัญหาไม่สามารถเรียนได้ เช่น ตัวนิสิตที่เข้ามาเรียนไม่รู้วิธีการศึกษาอย่างถูกต้อง จดบันทึกขณะเรียนอยู่ไม่เป็นเนื่องจาก ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา1-6 ได้เล่นกีฬาอย่างเดียว จึงไม่ค่อยได้เข้าเรียนมากนัก เมื่อนักกีฬาที่เข้ามาโดยส่วนมากมีปัญหาทางด้านการศึกษา เนื่องจากดูแลตัวเองไม่ดีพอหรือไม่มีระเบียบในการดูแลตัวเองเพราะว่าส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากตัวนักกีฬาเอง อย่างที่ทราบพวบนักกีฬาเลือกเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยที่กีฬาต้องยอมรับว่าโดยทั่วไปเข้มข้นกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆจากตรงนี้นักกีฬาที่เข้ามาในโครงการโดยมากสมัยที่เรียนบางคนมีพื้นฐานทางด้านการศึกษาอาจจะไม่ดีเนื่องจากต้องทุ่มเวลาให้กับการกีฬาเมื่อพื้นฐานเข้ามาอ่อน ปัญหาตรงนี้ไม่ได้ถูกแก้ทำให้ให้นักกีฬาส่วนนี้ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ และขาดการติดตามผลทางด้านการศึกษาของนักกีฬาแต่ละชนิด เนื่องจากตัวนักกีฬาต้องเล่นกีฬาและเรียนควบคู่กันไปจึงทำให้ในเรื่องการเรียนการศึกษาทำได้ไม่เต็มที่เพราะต้องแบ่งเวลาไปให้กับการซ้อมกีฬา และเวลาในการฝึกซ้อม ในการแข่งขันนั้นเป็นวันธรรมดา ซึ่งทำให้เด็กต้องขาดเรียนและเรียนไม่ครบตามกำหนดจนไม่สามารถเข้าสอบได้

ด้านการฝึกซ้อม

นักกีฬาที่เข้ามาหลายๆกีฬาหลายๆประเภทไม่มีการฝึกซ้อมซึ่งปัญหาส่วนนี้มันขึ้นอยู่กับการจัดการส่วนตัวนักกีฬาเองเมื่อเข้ามาแล้วก็ขาดระเบียบวินัย เพราะเมื่อนักกีฬาเข้ามาแล้วต้องพัฒนาทางด้านกีฬาและทางการศึกษาไปพร้อมๆกัน เมื่อเราจบมาเราก็จะเป็นนักกีฬาที่ดีนี่คือเป้าหมายของโครงการกีฬาพัฒนากีฬาชาติ แต่เมื่อนักกีฬาเข้ามาแล้วก็ไม่ได้ฝึกซ้อมความสามารถทางด้านกีฬาก็ไม่พัฒนา ซึ่งมันทำให้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากีฬาชาติ และเนื่องจากตารางการศึกษามีชั่วโมงเรียนที่แน่น และกิจกรรมต่างๆของทางมหาวิทยาลัยมีมากมายจึงทำให้เวลาในการฝึกซ้อมน้อยลง บางชนิดกีฬาต้องอาศัยการฝึกซ้อมแบบเป็นทีม แต่เมื่อเวลาในการฝึกเรียนของนักกีฬาแต่ละคนไม่ตรงกันจึงทำให้การฝึกซ้อมไม่มีประสิทธิภาพพอ บางชนิดกีฬาไม่มีชมรมรองรับทำให้ไม่มีโค้ชประจำชนิดกีฬานั้นๆ และบางชมรมที่มีโค้ชแต่ตัวของโค้ชไม่มีประสิทธิภาพและไม่มีความรู้เพียงพอ ทำให้การวางระบบในการฝึกซ้อมถูกละเลย

ด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณควรมีงบประมาณเพิ่มมากขึ้นในการจ้างผู้ฝึกสอนที่มีความรู้และความสามารถเฉพาะด้านกีฬาโดยตรง เพื่อที่จะให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมออย่างเป็นระบบ และมีพัฒนาการด้านกีฬาสูงขึ้น ประกอบกับทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังใช้ระบบราชการทั้งหมดเพื่อป้องกันการทุจริตทำให้การเบิก การจ่าย ค่าใช้จ่าย ด้านงบประมาณสำหรับนักกีฬาควรมีการเพิ่มทั้งเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อม หรือเงินรางวัลขณะได้เหรียญรางวัลมากกว่าเดิม และในช่วงที่ไม่มีการแข่งขันกีฬาควรมีงบประมาณสนับสนุนนักกีฬาบ้าง

ด้านนักกีฬา

จากระบบที่เรารับเข้านักกีฬามีระบบพอสมควร เพราะฉะนั้นในจุดอ่อนตรงนี้จะเกือบจะไม่มี แต่ในอดีตที่ผ่านมาเคยประสบ เนื่องจากระบบการรับเข้ามันไม่ดีก็มีนักกีฬาที่ไม่ค่อยดีหลุดเข้ามาได้ สาเหตุที่ทำให้ให้นักกีฬาไม่ประสบความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและการกีฬา ได้แก่ 1. เรียนหนักเล่นไม่ได้ 2. เห็นแก่ตัวก็เลยไม่มาเล่น 3. หลงระเริงในกิจกรรมเลยไม่มาเล่น 4. เล่นหนักก็เลยเรียนไม่ได้ จากทั้ง 4 ข้อ ที่กล่าวมาเป็นเพียงนักกีฬาส่วนน้อย ยังมีส่วนนักกีฬาที่ดีมีความรับผิดชอบ ซึ่งในการที่มีนักกีฬาส่วนน้อยในดังกล่าวก็จะเป็นส่วนที่จะกระตุ้นให้มีการวางแผนเพื่อรับมือและแก้ไข

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

เนื่องจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นจุดศูนย์กลางอยู่กลางเมืองก็จะทำให้มีโอกาสในการขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ มีปัญหาเกี่ยวกับสนามกีฬามีความไม่สะดวกในการให้เข้าใช้ เข้าใช้ลำบาก โดยเฉพาะช่วงวันเสาร์ และอาทิตย์มีการให้เข้าสนามกีฬาจึงทำให้นักกีฬาไม่ได้ฝึกซ้อม เนื่องจากวันเสาร์ อาทิตย์เป็นวันที่สามารถฝึกซ้อมได้เต็มวัน และยังไม่มีส่วนสำหรับกีฬาบางชนิด ในช่วงที่ไม่มีการแข่งขัน นักกีฬาจะไม่ได้รับการสนับสนุน ดังนั้นจึงต้องใช้อุปกรณ์เท่าที่มีอยู่ซึ่งบางครั้งมีการเสื่อมสภาพ ทำให้ขาดมาตรฐานในการเล่น

Opportunities (O)

ด้านการรับเข้า

มีโอกาสในการพัฒนา คือ ควรรับนักกีฬาที่เป็นทีมชาติและเยาวชนทีมชาติจริงๆ เพราะวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากีฬาชาติเพื่อพัฒนานักกีฬาให้ไปสู่ระดับชาติ นักกีฬาระดับเขตการศึกษาไม่ควรรับเข้าศึกษาเพราะว่าบางชนิดกีฬาคุณสมบัติไม่เข้าเกณฑ์ เมื่อรับคัดเลือกจากเกณฑ์ระดับเขตการศึกษา อาจจะทำให้ได้นักกีฬามาไม่ตรงตามคุณสมบัติและจะไม่ค่อยขยันทำการฝึกซ้อม เนื่องจากไม่ได้เป็นนักกีฬาจริงๆ หรืออย่างน้อยควรจะมี 1 2 3 กีฬาเยาวชนแห่งชาติหรือกีฬาแห่งชาติ จากจุดนี้จะมีโอกาสพัฒนาในด้านของการรับเข้าก็คือ ในเรื่องของการจัดสรรของโควตา นักกีฬาที่รับเข้าในแต่ละคณะต้องมีการคุยกับแต่ละคณะมากขึ้นควรมีการประสานงานระหว่างโครงการพัฒนากีฬาชาติกับตัวแทนแต่ละคณะ เพราะในบางปีเรามีนักกีฬาที่ดีเข้ามาสมัครแต่ก็หลุดไปเนื่องจากคณะที่นักกีฬาต้องการเข้าศึกษาไม่มีการเปิดรับโควตาของนักกีฬาในคณะนั้น

ด้านการศึกษา

ในโครงการพัฒนากีฬาชาติเมื่อรับนักกีฬาเข้ามาแล้วอาจจะต้องมีการปรับพื้นฐานก่อนที่นักกีฬาจะเข้ามาศึกษา และควรมีติวเตอร์ช่วยดูแลเรื่องการเรียนรู้การสอน 1 ชนิดกีฬา ต่อ 1 คน และสิ่งสำคัญควรมีการติดตามผลการเรียนการสอนของนักกีฬาควบคู่ไปด้วย ซึ่งในปัจจุบันกีฬาเทเบิลเทนนิสก็มีการสอนเสริมด้วยเช่นกัน

ด้านการฝึกซ้อม

ถ้าเป็นไปได้มหาวิทยาลัยควรจะมีโค้ชฝึกซ้อมกันเองโดยหาผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านมาฝึกสอน ถ้าไม่มีผู้ฝึกสอนที่ดีก็จะมีประสิทธิภาพ และการฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมให้ถูกวิธี

ถ้าฝึกซ้อมไม่ดีก็จะทำให้ไม่พัฒนาและไม่มีประสิทธิภาพและควรมีการสร้างระบบของการฝึกซ้อมเข้ามาในชมรมทุกชมรมเพื่อให้เกิดระบบในการฝึกซ้อม มีการสร้างระบบในการฝึกซ้อม สร้างสังคมในตัวนักกีฬา

ด้านงบประมาณ

ด้านงบประมาณควรจะสนับสนุนให้อย่างจริงจัง ระบบในการเบิกจ่ายงบประมาณควรมีความรวดเร็วมากกว่าปัจจุบัน และควรมีงบประมาณจากภายนอก มาช่วยในแต่ละชมรมให้นำสนใจยิ่งขึ้น ควบให้มีการจัดการเพิ่มงบประมาณในช่วงที่ไม่มีการแข่งขันให้มากขึ้น

ด้านนักกีฬา

ควรจะรับนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงให้สมกับคำว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติ ซึ่งควรคัดเลือกอย่างน้อยต้องที่ 1 2 3 ของกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ถ้าเป็นไปได้ควรมีการรับทุกชนิดกีฬา เพราะจะได้มีโอกาสให้นักกีฬาที่อยากจะเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือกีฬาที่ไม่ได้ใช้แข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย แต่เป็นนักกีฬาทีมชาติ ก็ควรที่จะรับนักกีฬาไว้ และควรทำให้นักกีฬาเป็นตัวอย่างในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายสำหรับนิสิตทั่วไป หรือบุคคลอื่นๆ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

ควรขยายสถานที่การฝึกซ้อมให้มากกว่านี้ และควรมีการจัดสรรสถานที่ที่เหมาะสม เมื่อมีการขอใช้สนามก็จะไม่กระทบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา การที่สถาบันการศึกษาให้ความสำคัญกับการกีฬาและการศึกษาควบคู่กันไปนั้นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและสนามฝึกซ้อมย่อมได้รับความเอาใจใส่

Treats (T)

ด้านการรับเข้า

ฝ่ายวิชาการกับฝ่ายกีฬามีความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้บางคณะไม่มีการเปิดรับนักกีฬาเข้าศึกษา ส่งผลให้มหาวิทยาลัยไม่ได้นักกีฬาที่มีประสิทธิภาพ โครงการในสมัยที่ตั้งใหม่ๆจะขึ้นอยู่กับกิจการนิสิตแต่ปัจจุบันขึ้นอยู่กับบอร์ดของแต่ละคณะ และบอร์ดแต่ละคณะก็วางกฎเกณฑ์ที่สูงเกินไปจนทำให้รับนักกีฬาได้ยากขึ้นเรื่อยๆ ควรมีเกณฑ์การรับเข้าหลายระดับเพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬาระดับล่างได้เข้าศึกษา

ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา ไม่มีผู้ดูแลหรือติดตามนักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ควรจะเพิ่มที่ปรึกษาคอยติดตามแต่ละชนิดกีฬา อุปสรรคในเรื่องการศึกษาที่สำคัญอีกอย่าง คือ การแข่งขันและการฝึกซ้อม เนื่องจากในการแข่งขันบางรายการของบางชนิดกีฬาตรงกับวันธรรมดา จึงทำให้นิสิตต้องขาดการเรียนเป็นสัปดาห์ ซึ่งทำให้ในเรื่องการเรียนนั้นไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และบางชนิดกีฬาไม่มีการจัดการสอนเสริมให้กับนักกีฬาเพื่อช่วยในเรื่องการเรียนที่ล่าช้ากว่านิสิตคนอื่นๆ ดังนั้นควรมีการวางแผนในเรื่องของการศึกษาให้ควบคู่ไปกับการฝึกซ้อม นักกีฬาบางคนต้องลาเพื่อไปแข่งขัน อาจารย์

บางคณะไม่เอื้ออำนวยช่วยในเรื่องการขาดเรียน และสิ่งสำคัญควรมีการจัดระบบการเรียนการสอน เสริมสำหรับนักกีฬาทุกชนิดกีฬา

ด้านการฝึกซ้อม

สนาม อุปกรณ์ ผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอนสำคัญมาก ควรมีผู้ฝึกสอนที่ดี เพราะเมื่อก่อนผู้ฝึกสอนได้ทำตามหน้าที่เท่านั้นไม่ได้ให้ความใส่ใจมากเท่าที่ควร ถ้ามีผู้ฝึกสอนที่ดีก็ทำให้มีโอกาสในการได้เหรียญรางวัลตามที่คาดหวังไว้ แต่บางชนิดกีฬาผู้ฝึกสอนไม่ได้มาตรฐาน อุปสรรคจากตัวนิสิตเกิดจากกิจกรรมของนิสิตที่มีกิจกรรมค่อนข้างเยอะ และสนามเต็ม ไม่มีสถานที่เพียงพอในการฝึกซ้อม ช่วงว่างของเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในชมรมไม่ตรงกัน บางชมรมไม่เอาจริงเอาจึงในการฝึกซ้อม เนื่องจากนักกีฬาที่เข้ามาไม่ได้ได้รับการดูแลในเรื่องของการฝึกซ้อม

ด้านงบประมาณ

มีงบประมาณไม่เพียงพอ ควรเพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น และขาดการสนับสนุนในช่วงที่ไม่มี การแข่งขัน แต่ในปัจจุบันด้านงบประมาณมีมากขึ้น แต่ติดปัญหาในการเบิกจ่าย-เงินที่ล่าช้า จึงทำให้ ในการดำเนินการต่างๆเกิดการล่าช้าไปด้วย

ด้านนักกีฬา

นักกีฬาไปฝึกซ้อมที่สโมสรของตัวเองหรือกับโค้ชส่วนตัว จึงทำให้นักกีฬาที่ฝึกซ้อมที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีทักษะต่ำกว่านักกีฬาที่ไปฝึกซ้อมที่สโมสรหรือโค้ชส่วนตัว นักกีฬาไม่ใช่แค่ ฝึกซ้อมและแข่งขันเท่านั้น แต่ควรมีการส่งแข่งขัน ควรมีโปรแกรมการแข่งขันเพื่อสร้างประสบการณ์ ดังนั้นควรมีแผนในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเหมาะสมเพื่อตัวนักกีฬา อุปสรรคที่สำคัญ คือในตัว นักกีฬาเองไม่มีวินัยและไม่ให้ความร่วมมือ มีการฝึกซ้อมแต่ก็ไม่มาซ้อม โค้ชสั่งให้มาซ้อมก็ไม่มาซ้อม ภาพลักษณ์คือสั่งแล้วก็ไม่ทำตามโค้ช ไม่ให้ความร่วมมือ และเมื่อมีการแข่งขันก็ไปทำภาพพจน์ที่ไม่ดี ให้กับทางมหาวิทยาลัย และการแบ่งเวลาของการทำกิจกรรมกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาไม่เหมาะสม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

สถานที่ฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เนื่องจากอยู่กลางเมือง มีคนต้องการใช้จำนวนมาก ในกีฬาป้องกัน มีในเรื่องของอุปกรณ์เพราะว่ากีฬาป้องกันเป็นกีฬาที่อุปกรณ์สิ้นเปลืองและราคาสูง คือยางป้องกันลูก ป้องกันเพราะในการซ้อมต้องใช้พวกนี้เพราะฉะนั้นต้องมีอุปกรณ์ที่เพียงพอด้วย เพราะนักกีฬามีการ ซ้อมทั้งปี ถ้าอุปกรณ์ไม่เอื้ออำนวยก็จะส่งผลให้การฝึกซ้อมของนักกีฬาไม่เต็มที่ และไม่มีประสิทธิภาพ

- TOWS MATRIX

Strengths + Opportunities (S - O)	Weakness + Opportunities (W - O)
<p>1. มหาวิทยาลัยต้องรับนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติเป็นขั้นต่ำ เนื่องจากปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีโควตาสำหรับนักกีฬาเข้ามาศึกษา โดยมีเกณฑ์การรับเข้าขั้นต่ำต้องเป็นนักกีฬาที่ได้รางวัลอันดับที่ 1-3 ในรายการเขตการศึกษา เพื่อให้ได้นักกีฬาที่มีศักยภาพสูงขึ้นจึงต้องรับนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติเป็นขั้นต่ำ</p> <p>2. มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการรับนักกีฬาทุกคน อย่างน้อยคนละ 2 คน เพราะบางคนยังไม่มีโควตาสำหรับนักกีฬา</p>	<p>1. มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานให้แก่นักกีฬาแต่ละคนก่อนเปิดภาคเรียนและต้องจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมสำหรับนักกีฬา เพื่อพัฒนาความรู้ของนักกีฬาให้ทัดเทียมกับนิสิตที่เข้ามาช่องทางปกติ</p> <p>2. มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดสรรสถานที่ให้เพียงพอต่อการใช้งาน และมีงบประมาณในการจ้างผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพ มีฝีมือมาฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา เนื่องจากบางครั้งสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาถูกใช้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ จึงไม่เพียงพอสำหรับนักกีฬา อีกทั้งเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับนักกีฬาจึงต้องจัดงบประมาณเพื่อจ้างผู้ฝึกสอนที่มีความชำนาญเฉพาะด้านอย่างแท้จริง</p>
Strengths + Treats (S - T)	Weakness + Treats (W - T)
<p>1. มหาวิทยาลัยและชมรมควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนักกีฬาของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่จบการศึกษาให้กับนักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬาที่สนใจเข้าศึกษาต่อเพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับนักกีฬารุ่นน้องที่สนใจแต่ไม่กล้าเข้ามาสมัครเลือกเข้ามาศึกษาต่อ</p>	<p>1. ชมรมจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ส่งผลให้นักกีฬาชายไม่เคยได้รับเหรียญ พร้อมทั้งวางแผนแก้ไขปัญหานี้ เนื่องจากเมื่อเริ่มมีโครงการพัฒนากีฬาชาติ จนถึงปัจจุบันเพศชายไม่เคยได้รับรางวัลเหรียญทองจึงควรมหาแนวทางเพื่อแก้ไข</p> <p>2. มหาวิทยาลัยจะต้องมีการจัดติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษาแล้ว เพื่อทราบว่านักกีฬาที่จบจากโครงการพัฒนากีฬาชาติ ได้มีการพัฒนาตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากีฬาชาติหรือไม่</p>

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวีจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเมินโดยการใช้แบบสอบถาม เกี่ยวกับการรับรู้สภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน โดยเป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่เข้าศึกษาโดยผ่านโครงการพัฒนากีฬาชาติ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2529 - 2556
2. การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ว่ามีอุปสรรคหรือไม่มีอุปสรรคในการดำเนินการจัดการทั้ง 4 ด้าน จากหัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ หัวหน้ากิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิสและผู้ฝึกสอน จำนวน 7 คน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 19 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 มีอายุ 24 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2550, 2551 และปี พ.ศ.2553 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 โดยมาจาก 8 คณะ เป็นคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ได้จบการศึกษาแล้ว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 68.4 และส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนิสิตนักศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1

ข้อมูลทางด้านกีฬาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมากกว่า 5 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 ก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 78.9 รองลงมาคือกีฬาเขตการศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และเป็นนักกีฬาทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเคยได้รับรางวัล

เหรียญทองในกีฬาเขตการศึกษา จำนวน 8 คน ในกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จำนวน 7 คน กีฬาแห่งชาติ จำนวน 5 คน และกีฬาเยาวชนอาเซียน จำนวน 3 คน ส่วนในกีฬาซีเกมส์ได้รับเพียงเหรียญเงิน จำนวน 1 คน ในช่วงระหว่างที่ศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 รองลงมาคือกีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์และกีฬาอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 อีกทั้งยังเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 94.7 และได้ 4 เหรียญทอง ในปีพ.ศ.2553 จากประเภททีมหญิง ประเภทหญิงเดี่ยว ประเภทหญิงคู่และประเภทคู่ผสม รองลงมาได้ 3 เหรียญทอง ในปีพ.ศ.2529 และในปีพ.ศ.2551 จากประเภททีมหญิง ประเภทหญิงเดี่ยวและประเภทหญิงคู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ

ในด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติในส่วนของด้านการรับเข้าส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการเข้าศึกษาต่อจากอาจารย์ จำนวน 7 คน มีค่าเฉลี่ย 36.8 รู้จักโครงการพัฒนากีฬาชาติจากอาจารย์ จำนวน 8 คน มีค่าเฉลี่ย 42.1 ในส่วนของด้านการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการสอนเสริม จำนวน 14 คน มีค่าเฉลี่ย 73.7 ขณะที่ศึกษาจะมีปัญหาในด้านไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ศึกษา จำนวน 10 คน มีค่าเฉลี่ย 52.6 ได้รับการช่วยเหลือในเรื่องการสอนเสริม จำนวน 15 คน มีค่าเฉลี่ย 78.9 จบการศึกษาตามหลักสูตร จำนวน 10 คน มีค่าเฉลี่ย 53.7 เมื่อจบการศึกษาไปแล้วได้ใช้ประโยชน์จากสาขาที่เรียน จำนวน 17 คน มีค่าเฉลี่ย 89.5 ในด้านการฝึกซ้อมจะใช้เวลาในการฝึกซ้อม 3 - 4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 7 คน มีค่าเฉลี่ย 36.8 ใน 1 วัน จะฝึกซ้อมตั้งแต่ 2 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 8 คน มีค่าเฉลี่ย 42.1 โดยทำการฝึกซ้อมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 14 คน มีค่าเฉลี่ย 73.7 และมีผู้ฝึกสอนส่วนตัวเป็นผู้ควบคุมในการฝึกซ้อม จำนวน 7 คน มีค่าเฉลี่ย 36.8

ในด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย จำนวน 19 คน มีค่าเฉลี่ย 100.0 ลงทำการแข่งขันในสังกัดอื่นๆ จำนวน 11 คน มีค่าเฉลี่ย 57.9

ในด้านการแข่งขันมีความคาดหวังในการได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย 1 เหรียญ จำนวน 11 คน มีค่าเฉลี่ย 57.9 ไม่มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ จำนวน 14 คน มีค่าเฉลี่ย 73.7 แต่อย่างน้อย จำนวน 3 คน มีค่าเฉลี่ย 15.8 เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 1 ครั้ง

ในด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษาพบว่า จำนวน 14 คน มีค่าเฉลี่ย 73.7 ไม่เคยได้รับการติดต่อจากมหาวิทยาลัย และมีการติดต่อกลับ 1 ครั้ง ต่อ 3 เดือน จำนวน 2 คน มีค่าเฉลี่ย 10.5

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ ด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ($\bar{X} = 3.42$) ด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา ($\bar{X} = 3.21$)

ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนด้านการแข่งขันมีระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$)

1.1. ความสำคัญด้านหลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ

ด้านการรับเข้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านกีฬาที่มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.47$) และช่วงเวลาในการรับสมัครมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.42$)

ด้านการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา ($\bar{X} = 3.47$) และมีเจ้าหน้าที่โครงการให้คำปรึกษา ติดตาม ดูแลด้านการศึกษาและกีฬา ($\bar{X} = 3.37$)

ด้านการฝึกซ้อม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอและอุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน ($\bar{X} = 3.47$) และได้รับการฝึกสอนจากผู้ฝึกสอนเป็นอย่างดีและการจัดสรรงบประมาณด้านต่างๆอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.42$)

1.2. ความสำคัญด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ การหาข้อมูลคู่แข่งก่อนการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.00$)

1.3. ความสำคัญด้านการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ ความคาดหวังในผลงานการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.47$) และการแก้ไขจุดบกพร่องในเกมสกีในขณะแข่งขัน ($\bar{X} = 3.42$)

การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ความมุ่งมั่นในการแข่งขันและไหวพริบในการแข่งขัน ($\bar{X} = 3.58$) และข้อมูลของคู่แข่ง ($\bar{X} = 3.53$)

1.4. ความสำคัญด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา

ด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความสำคัญมาก ได้แก่ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการแข่งขันของนักกีฬาที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.47$) และหลังจากจบการศึกษาแล้วมีการติดตามผลงานและการติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬา ($\bar{X} = 2.89$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” มีประเด็นที่นำมาอภิปรายไว้ดังนี้

กรอบแนวคิด

การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”

จากผลการศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จ กับปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความล้มเหลว มีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จ

1.1 ด้านการเตรียมทีม

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จ

พบว่า ในด้านการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเข้าศึกษาต่อในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยโครงการพัฒนากีฬาชาติมีการคัดกรองนักกีฬา โดยมีการกำหนดเกณฑ์คัดเลือก และกำหนดคุณสมบัติของนักกีฬา คือ จะต้องเป็นนักกีฬาที่อยู่ในระดับทีมชาติ เยาวชนทีมชาติ หรือเยาวชนแห่งชาติอย่างใดอย่างหนึ่ง และต้องเป็นนักกีฬาที่มีความพร้อมทางสมรรถภาพ รวมทั้งต้องมีผลงานทางด้านวิชาการอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งนักกีฬาที่สามารถผ่านเข้ามาศึกษาได้ก็ถือว่าเป็นนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านวิชาการ และความสามารถทางด้านกีฬาอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร. จุฑา ติงศภัทย์ (สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2557) ที่กล่าวไว้ว่า ในด้านการรับเข้า ได้มีโอกาสให้นักกีฬาได้เข้าเรียนซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตั้งแต่แรกเริ่มที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติ โดยที่นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติ หรือทีมชาติ ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และไม่ต้องเลิกเล่นกีฬา

ด้านการศึกษา นักกีฬาที่ได้เข้าศึกษาไม่ค่อยประสบกับปัญหาทางด้านการศึกษามากนัก เนื่องจากในตัวนักกีฬาเองมีทั้งความรับผิดชอบ และความพยายาม ทำให้นักกีฬาสามารถเรียนจบได้ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย อีกทั้งทางมหาวิทยาลัยยังมีการสนับสนุนช่วยเหลือ ในเรื่องการสอนเสริม, การให้คำปรึกษากับนักกีฬา เนื่องจากนักกีฬาบางคนเลือกเข้าศึกษาในคณะที่ยาก เมื่อได้รับคำปรึกษาก็ทำให้นักกีฬาสามารถแบ่งเวลาในการเรียน, การฝึกซ้อม และการแข่งกีฬาได้ และการสอนเสริมของทางมหาวิทยาลัยนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้นักกีฬาที่ขาดเรียน เนื่องจากต้องเข้าฝึกซ้อม หรือแข่งขันนั้นได้เรียนให้ทันกับเพื่อนคนอื่นในขณะตนเอง จึงทำให้นักกีฬามีประสิทธิภาพในด้านการเรียน และยังไม่ละทิ้งหน้าที่ของนักกีฬาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร. สุธนะ ติงศภัทย์ (สัมภาษณ์วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2557) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อได้รับคัดเลือกนักกีฬาเข้ามาแล้วก็จะได้นักกีฬาที่เก่ง ทั้งทางด้านกีฬา และทางด้านวิชาการควบคู่กันไป และหากนักกีฬาเองมีความพยายาม และความรับผิดชอบต่อการศึกษาของตนก็จะทำให้ในเรื่องการเรียนการศึกษาดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรของทางมหาวิทยาลัยได้

สิ่งที่สำคัญที่ส่งผลให้ตัวนักกีฬาประสิทธิภาพในการแข่งขันนั้น คือ การฝึกซ้อม ในการฝึกซ้อมนักกีฬาจะใช้ระยะเวลาการฝึกซ้อมในแต่ละวันประมาณ 2 ชั่วโมง และจะมีผู้ฝึกสอนส่วนตัวเป็นผู้ดูแลในการฝึกซ้อมส่งผลให้นักกีฬามีประสิทธิภาพมากกว่าการได้รับฝึกซ้อมกับผู้ฝึกสอนส่วนกลาง เพราะ ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งนั้นผู้ฝึกสอนส่วนตัวจะทราบเทคนิค และจุดที่นักกีฬาแต่ละคนนั้นควรได้รับการพัฒนา ทำให้นักกีฬามีพัฒนาการ และพัฒนาฝีมือของตนได้ตลอดเวลา การฝึกซ้อมนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักกีฬาได้ฝึกฝนฝีมืออยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร. จุฑา ติงศภัทย์ (สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2557) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ด้านการฝึกซ้อม นักกีฬาที่เข้ามาใน

โครงการพัฒนากีฬาชาติ ส่วนใหญ่จะมีผู้ฝึกสอนส่วนตัว หรือจากทางสมาคม จึงทำให้การฝึกซ้อมของ นักกีฬาเป็นระบบ และจากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของผู้ที่ประสบความสำเร็จนั้นพบว่า นักกีฬาใช้เวลาในการฝึกซ้อม 5-6 วันต่อสัปดาห์ และใช้เวลา 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมงครึ่ง ต่อวัน และมี ผู้ฝึกสอนส่วนตัวในการฝึกซ้อม

1.2. ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

ก่อนที่จะมีการแข่งกีฬามหาวิทยาลัย กีฬาเทเบิลเทนนิสจะมีรายการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ แห่งประเทศไทย ซึ่งในการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทยจะมีการแข่งขันในประเภทบุคคล คือ ประเดี่ยว ประเภทคู่ และประเภทคู่ผสม ซึ่งนักกีฬาในโครงการพัฒนากีฬาชาติทุกคนได้เข้าร่วมในการ แข่งขันรายการนี้ ในการแข่งขันทุกคนมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ ถ้วยพระราชทาน ดังนั้น นักกีฬาทุก คนจะต้องมีการวางแผนอย่างดี ต้องมีการเตรียมความพร้อมของร่างกาย และมีการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เพื่อทำให้ในการแข่งขันนักกีฬาได้แสดงศักยภาพออกมาอย่างเต็มที่ และได้ประสบการณ์ในการ แข่งขันเพื่อที่จะไม่เกิดความตื่นเต้นในรายการแข่งขันครั้งต่อไป และได้พบกับนักกีฬาคนอื่น ๆ ที่มีฝีมือ ที่หลากหลาย เมื่อการแข่งขันผ่านพ้นไปจะทำให้ นักกีฬาทราบว่าตนเองมีศักยภาพมากน้อยเพียงใด หรือตนเองมีจุดไหนที่ควรที่จะพัฒนา ฝึกฝนให้มากกว่านี้ เมื่อนักกีฬาทราบแล้วก็จะต้องมีการวางแผน ในขั้นตอนไปเพื่อที่จะให้ตนเองมีความพร้อมทั้งร่างกาย และฝึกฝนตนให้ดีขึ้น โดยการเอาสิ่งที่ตนเอง พบเห็นว่าเป็นจุดด้อยในการแข่งขันชิงแชมป์ประเทศไทยมาพัฒนาให้เกิดความพร้อมในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์ (สัมภาษณ์วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2557) ที่ได้กล่าวไว้ว่า นักกีฬาเดี่ยวนั้นไม่ใช่แค่ฝึกซ้อมและแข่งขันเท่านั้น แต่ควรมีการส่ง แข่งขัน ควรมีโปรแกรมการแข่งขันเพื่อสร้างประสบการณ์ นี่คือนี่สิ่งที่ต้องวางแผน ถ้ามีโค้ชก็ต้องวางแผนว่า ควรจะลงแข่งขันรายการไหน ดังนั้นควรมีแผนในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเหมาะสมเพื่อตัวนักกีฬา และยังสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร.จุกา ดิงศภักดิ์ (สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2557) กล่าวไว้ว่า ควรต้องวางแผนทางการแข่งขันว่าใน 1 ปี มีแข่งรายการใดบ้างและควรมีการลงแข่งขันนอกเหนือจาก กีฬามหาวิทยาลัย เพื่อที่นักกีฬาจะได้เจอคู่แข่งที่หลากหลายและมีการพัฒนาฝีมือ พร้อมทั้งได้ ประสบการณ์ในการแข่งขันเพื่อเตรียมความพร้อมในการที่จะลงแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยอีกด้วย

1.3. ด้านการแข่งขัน

กีฬามหาวิทยาลัยเป็นการแข่งขันอย่างหนึ่งที่ทางมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญ และมีความ คาดหวังในการเป็นเจ้าเหรียญทองในการแข่งขันครั้งนี้ และมีจุดมุ่งหมายให้นักกีฬาจะต้องรับใช้และ เป็นตัวแทนเพื่อทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติและมหาวิทยาลัยได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง และ จะต้องประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในด้านการกีฬาแก่นิสิตอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจหลักของ นิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ

สำหรับกีฬามหาวิทยาลัยกีฬาเทเบิลเทนนิสจะมีการแข่งขันทั้งหมด 7 ประเภท คือ ประเภท ทีมชาย ทีมหญิง ชายเดี่ยว หญิงเดี่ยว ชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสม ซึ่งทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็มีความคาดหวังในการคว้าเหรียญทองเช่นกัน สืบเนื่องมาจากการเตรียมทีมก่อนการแข่งขันที่นักกีฬาได้มีการลงแข่งขันก็เปรียบเสมือนเป็นการฝึกซ้อมจริงก่อน ทำให้ได้มีการพัฒนาฝีมือ และศักยภาพของตนเองก่อน และเมื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเริ่มขึ้น นักกีฬาทุกคนและทีมงานก็มีความพร้อมเต็มที่ในการแข่งขันครั้งนี้ เมื่อถึงเวลาแข่งขันนักกีฬามีความตั้งใจและจริงจังกับการแข่งขันเพื่อหวังที่จะคว้าเหรียญทองมาให้กับมหาวิทยาลัยให้ได้ และนักกีฬาก็ได้แสดงศักยภาพสูงสุดของตนเองในสนามแข่งขันนี้ จนทำให้ได้รับเหรียญทอง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเหรียญทอง จากประเภททีมหญิงหญิงเดี่ยว และหญิงคู่ เมื่อผลของการแข่งขันออกมาทำให้เห็นว่า เราสามารถทำตามความคาดหวังได้ และจากการที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันมหาวิทยาลัยสามารถเป็นสิ่งที่การันตีได้ว่า กระบวนการจัดการของโครงการพัฒนากีฬาชาติ ตั้งแต่กระบวนการการรับเข้า กระบวนการคัดเลือกนักกีฬา กระบวนการศึกษา กระบวนการฝึกซ้อม กระบวนการเตรียมก่อนการแข่งขัน จนถึงกระบวนการแข่งขันนั้น มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาที่เข้ามาศึกษาต่อให้มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ และด้านกีฬา เมื่อจบการศึกษาไปก็จะเป็นนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพสูง

2. ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความล้มเหลว

2.1. ด้านการเตรียมทีม

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่นำไปสู่ความล้มเหลว พบว่า

ในด้านการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเข้าศึกษา ซึ่งเป็นที่ทราบแน่นอนอยู่แล้วว่ากระบวนการในการรับนักกีฬาเข้าศึกษาของโครงการพัฒนากีฬาชาตินั้นมีกฎเกณฑ์คุณสมบัติต่างๆที่นักกีฬาจะสามารถเข้าศึกษาได้ และเป็นที่แน่นอนว่าเราได้นักกีฬาที่มีฝีมือแต่เมื่อเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ในการรับเข้าของนักกีฬาโครงการนั้น ยังมีช่องว่างที่ทำให้นักกีฬาที่เข้ามาศึกษานั้นไม่ได้เป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงแต่ใช้ช่องทางพิเศษของโครงการเพื่อเข้ามาศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงทำให้ พบว่า นักกีฬาบางส่วนได้ละทิ้งเรื่องการศึกษา เพราะใช้การเป็นนักกีฬาเพื่อเข้าศึกษาเท่านั้น แต่เป็นส่วนที่น้อยมาก และนักกีฬาที่คัดเลือกเข้ามาเป็นนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติก็จริง แต่ยังไม่ใช่นักกีฬาแถวหน้า และเปิดรับให้เข้าศึกษาน้อย

เมื่อนักกีฬาเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย สิ่งที่น่าห่วง คือ การศึกษาจึงส่งผลให้เรื่องของการกีฬาลดลง อาจเกิดจากการที่นักกีฬาเลือกเข้าศึกษาในคณะที่ยากเกินไป โดยที่ลืมนึกไปว่าตนเป็นนักกีฬาจะต้องมุ่งมั่นทั้งทางด้านกีฬา และด้านวิชาการไปพร้อมกัน เมื่อเลือกศึกษาในคณะที่ยากเกินไปก็จะต้องลดในเรื่องของการซ้อมกีฬา ฝึกซ้อมน้อยลง หรืออาจจะไม่มีการฝึกซ้อม และนักกีฬาบางคนเมื่อเข้ามาศึกษาแล้วอาจจะยังไม่สามารถปรับสภาพในการศึกษาได้จนทำให้มีปัญหาทางด้านการศึกษา ซึ่งเกิดจากการเข้าเรียนไม่ครบตามกำหนด เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ไม่เข้าใจในเนื้อหาซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลทำให้ นักกีฬาไม่สามารถเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้จึงทำให้พลาดโอกาสในการคว้าเหรียญทอง

ในเรื่องของการฝึกซ้อมมีหลายปัจจัยที่ทำให้นักกีฬาไม่ได้ฝึกซ้อมปัจจัยแรกเป็นผลกระทบจากการศึกษา ปัจจัยที่สอง เกิดจากนักกีฬาบางคนขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การฝึกซ้อมของตนเอง การฝึกซ้อมยังไม่เป็นระบบเท่าที่ควร ปัจจัยที่สาม เกิดจากสถานที่ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอจึงทำให้นักกีฬาไม่ได้ทำการฝึกซ้อม จึงส่งผลให้เมื่อมีการแข่งขันนักกีฬากลุ่มนี้จึงแสดงศักยภาพทางกีฬาออกมาได้ไม่เต็มความสามารถของตนเอง จึงทำให้มีผลการแข่งขันที่ไม่ดีไม่ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร.สุชิน อรุณสวัสดิ์วงศ์ (สัมภาษณ์ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2557) ที่กล่าวไว้ว่า นักกีฬาที่เข้ามาโดยส่วนมากมีปัญหาทางด้านการศึกษา เนื่องจากดูแลตัวเองไม่ดีพอ หรือไม่ระเบียบในการดูแลตัวเอง เพราะส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากตัวนักกีฬาเอง และนักกีฬาที่เข้ามาหลายๆกีฬาหลายๆประเภทไม่มีการฝึกซ้อม ซึ่งปัญหาส่วนนี้มันขึ้นอยู่กับการจัดการส่วนตัวนักกีฬาเองเมื่อเข้ามาแล้วก็ขาดระเบียบวินัย เพราะเมื่อนักกีฬาเข้ามาแล้วต้องพัฒนาทางด้านกีฬาและทางการศึกษาไปพร้อมๆกัน

2.2 ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน

การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทยเป็นรายการหนึ่งที่มีการจัดขึ้นก่อนการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย จะเป็นรายการแข่งที่ทำให้ให้นักกีฬาได้ฝึกฝนและพัฒนาฝีมือของตนเองและเป็นรายการแข่งที่นักกีฬาเทเบิลเทนนิสทุกคนต้องเข้าร่วม แต่เมื่อการแข่งขันรายการนี้เสร็จสิ้น รายการต่อไปที่จะต้องเข้าร่วม คือ กีฬามหาวิทยาลัย สืบเนื่องมาจากนักกีฬาบางคนไม่สามารถลงทำการแข่งขันได้จึงทำให้ให้นักกีฬาไม่มาทำการฝึกซ้อม และหันไปใส่ใจในเรื่องของการเรียนมากขึ้น จึงทำให้นักกีฬาที่มาฝึกซ้อมน้อย ไม่ครบทีม เป็นเพราะนักกีฬาที่ไม่สามารถเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัยได้นั้นก็จะไม่มาเข้าร่วม มาช่วยซ้อมนักกีฬาคณะอื่นๆในทีม กีฬาเทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาที่ไม่สามารถฝึกซ้อมได้เพียงคนเดียวต้องอาศัยคู่ฝึกซ้อมให้ เมื่อไม่มีคู่ฝึกซ้อมก็จะทำให้ไม่สามารถฝึกซ้อมได้ เมื่อไม่มีการฝึกซ้อมที่เพียงพอ ประกอบกับไม่มีแรงจูงใจในการแข่งขัน จึงส่งผลให้ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยนั้นไม่ประสบความสำเร็จ หรือได้เพียงแคเหรียญเงิน หรือเหรียญทองแดงเท่านั้น ซึ่งทำให้เห็นว่าการเตรียมทีมนั้นควรมีการวางแผน มีความพร้อมทั้งสถานที่ อุปกรณ์ หรือแม้กระทั่งบุคคลในทีม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเตรียมทีมของ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2538) ที่กล่าวไว้ว่า การเตรียมทีมเข้าร่วมแข่งขันกีฬานั้น จำเป็นต้องมีการวางแผนทั้งระยะสั้น และระยะยาว ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย บุคลากร การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก การฝึกฝนหรือการเตรียมนักกีฬาเพื่อทำการแข่งขันจำเป็นต้องมีการจัดหรือการวางแผนการฝึกตลอดจนการเตรียมการด้านต่างๆ

2.3 ด้านการแข่งขัน

เมื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมาถึง นักกีฬาที่เข้ามาศึกษาโดยใช้ช่องทางของโครงการไม่ได้มีการตระหนักถึงหน้าที่ทางการกีฬาของตนเอง ให้ความสำคัญด้านการศึกษามากเกินไป ไม่มีการวางแผนทั้งทางด้านวิชาการ และด้านกีฬาให้ควบคู่กันไปด้วย รวมทั้งยังขาดความรับผิดชอบในด้านกีฬา ขาดการฝึกซ้อม หรือมีการฝึกซ้อมที่ไม่มีประสิทธิภาพ เมื่อขาดการฝึกซ้อม ฝึกซ้อมน้อยจะส่งผล

ให้ประสิทธิภาพ หรือความสามารถด้านกีฬาลดต่ำลง เนื่องจากนักกีฬาควรจะมีการพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่ตลอดเวลา เมื่อขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนแล้วจึงส่งผลให้เมื่อถึงการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย นักกีฬาลงทำการแข่งขันโดยความไม่เต็มใจ แข่งขันเพื่อให้ผ่านไป ไม่มีประสิทธิภาพในการเล่น ไม่มีสมาธิ และยังไม่มีการวางแผนการแข่งขัน เมื่อเจอคู่แข่งก็จะทำให้นักกีฬาแพ้ และไม่ประสบความสำเร็จ เมื่อผลการแข่งขันออกมาจะเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่า กระบวนการจัดการนั้นไม่มีประสิทธิภาพมากพอ ยังมีในบางด้านที่ยังเป็นจุดอ่อน ซึ่งจุดอ่อนนี้ก็จะส่งผลให้ด้านต่อไปอ่อนตามไปด้วย สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ ดร.สุชิน อรุณสวัสดิ์วงศ์ (สัมภาษณ์ในวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2557) ที่กล่าวไว้ว่า ในตัวนักกีฬาเองไม่มีวินัย และไม่ให้ความร่วมมือ ซึ่งไปเกิดอยู่ช่วงหนึ่งคือ มีการฝึกซ้อมแต่ก็ไม่มาซ้อม โค้ชสั่งให้มาซ้อมก็ไม่มาซ้อม ภาพลักษณ์ คือ สั่งแล้วก็ไม่ทำตามโค้ชไม่ให้ความร่วมมือ และเมื่อมีการแข่งขันก็ไปทำภาพพจน์ที่ไม่ดีให้กับทางมหาวิทยาลัย

ด้านการติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา

การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา เป็นการติดตามนิสิตว่าเมื่อจบการศึกษาไปแล้วนิสิตสามารถนำความรู้ความสามารถออกไปใช้ในชีวิตในการทำงานได้หรือไม่ มีการเป็นอยู่ที่ดี หรือเมื่อจบการศึกษาไปแล้วนิสิตได้ไปแข่งขันกีฬาแล้วประสบความสำเร็จ มีผลงานในการแข่งขันอย่างไร เพื่อนำสิ่งที่ได้จากการติดตามนิสิตนั้น มารวบรวมข้อมูลเป็นประวัติให้กับทางชมรมเทเบิลเทนนิส และยังนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาชมรม หรือเป็นแนวทางในการประเมินว่า โครงการพัฒนากีฬาชาตินั้นยังมีจุดใดที่ควรได้รับการพัฒนา หรือยังมีจุดใดที่ดีและคงไว้ต่อไป เมื่อมีกิจกรรมต่างๆของทางมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมเปิดโลกกิจกรรม จะได้นำผลงานหรือประวัติของนักกีฬาทั้งปัจจุบัน และที่จบการศึกษาไปแล้วมาแสดงให้กับรุ่นน้องได้รับชมผลงาน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้กับรุ่นน้องต่อไป พร้อมทั้งเมื่อมีการเปิดรับสมัครนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเข้ามาศึกษา ผลงานนี้ก็จะสามารถเป็นแรงจูงใจ หรือตัวดึงดูดให้นักกีฬาที่มีความสามารถเข้ามาสมัคร ซึ่งจะทำให้นักกีฬารุ่นใหม่ไม่กลัวที่จะเข้ามาศึกษาแล้วจะมีปัญหาทางด้านการศึกษา เพราะมีตัวอย่างจากรุ่นพี่ที่เป็นนักกีฬาและยังสามารถจบการศึกษาได้ สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ของ รศ.เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (สัมภาษณ์ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2557) และ ดร.จุกา ดิงศภัทย์ (สัมภาษณ์วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2557)

ตารางข้อเสนอแนะ

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความเร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเร็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ					
ด้านการเตรียมทีม	1. นักกีฬาที่เข้ามาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาอยู่ในระดับเยาวชนทีมชาติ 2. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจึงเป็นตัวดึงดูดให้นักกีฬาสนใจและเลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับแรก	1. บางคณะยังไม่มีความชัดเจนนักกีฬาโครงการพัฒนากีฬาชาติ	1. มหาวิทยาลัยต้องรับนักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติเป็นอันดับ 1 2. มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการรับนักกีฬาทุกคณะอย่างน้อย 2 คณะ	1. มีการประชาสัมพันธ์ทั่วถึง 2. ไปดูตัวนักกีฬาตามสถานที่แข่งขันรายการต่างๆ	1. บุคลากรโครงการพัฒนากีฬาชาติ 2. ผู้ฝึกสอน 3. อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	มาก	1. ความสามารถในการเข้าถึงตัวนักกีฬาที่เก่งและไปสถานที่ที่มีนักกีฬาความสามารถสูง โดยทางมหาวิทยาลัยต้องมีงบประมาณเพื่อนำไปสนับสนุนในการค้นหานักกีฬา
	1. นักกีฬาที่เข้ามาแล้วส่วนหนึ่งมีความรับผิดชอบทั้งทางการศึกษาและทางกีฬา	1. นักกีฬาบางคนเมื่อเข้ามาแล้วไม่มีการจัดการบริหารตารางเวลาทำให้ไม่สามารถแข่งขันกีฬาและเรียนควบคู่กันได้	1. มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานให้แก่ นักกีฬาแต่ละคณะก่อนเปิดภาคเรียน และต้องจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมสำหรับนักกีฬา	1. มีการจัดตารางเวลาให้นักกีฬาอย่างเหมาะสม	1. กิจการนิสิตฝ่ายกีฬา 2. ฝ่ายวิชาการของแต่ละคณะ	มาก	2. ทางโครงการพัฒนากีฬาชาติต้องมีครูดูแล และติดตามนักกีฬาในเรื่องการศึกษา ต้องมีการสนับสนุน และส่งเสริมให้เรียนทันนิตินคนอื่น

ตารางข้อเสนอแนะ (ต่อ)

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความเร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเร็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ					
ด้านการเตรียมทีม		2. สถานที่ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ถูกใช้ในกิจการจัดงานต่างๆ ถูกใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น ส่งผลให้นักกีฬาไม่ได้รับการฝึกซ้อม	2. มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดสรรสถานที่ให้เพียงพอต่อการใช้งาน และมีงบประมาณในการจ้างผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพ มีฝีมือมาฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา	1. นักกีฬาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการฝึกซ้อมของตนเอง	1. บุคลากรโครงการพัฒนากีฬาชาติ 2. นักกีฬา	มาก	ความสามารถในการจัดสถานที่ให้เพียงพอต่อการฝึกซ้อม และความสามารถในการจ้างผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพนั้น ทางมหาวิทยาลัยต้องมีการจัดงบประมาณให้เพียงพอ และเข้าถึง
ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	1. มีโปรแกรมแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศไทยเพื่อให้นักกีฬาเตรียมตัวก่อนแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย	1. นักกีฬาบางคนมีผลการศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ที่สามารถเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้	3. ชมรมต้องมีการจัดระบบ และวางแผนในเรื่องการฝึกซ้อมของนักกีฬาอย่างจริงจัง	1. สร้างระบบของความเข้มแข็งมากขึ้น	1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ	มาก	ความสามารถในการนักกีฬาจะมีการเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยนั้น

ตารางข้อเสนอแนะ (ต่อ)

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความเร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเร็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ					
ด้านการเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน	2. มีสถานที่ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐานและไม่เคยใช้เวลาในการเดินทางไปซ้อมสถานที่อื่นทำให้มีการฝึกซ้อมร่วมกันเป็นทีมก่อนการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยจะเริ่มขึ้น	จึงทำให้ไม่มาร่วมฝึกซ้อมให้นักกีฬาคนอื่นๆ และส่งผลให้การฝึกซ้อมไม่เป็นระบบ	ในนามของมหาวิทยาลัย	2. สร้างระเบียบวินัยในการฝึกซ้อมให้นักกีฬาทุกคน	2. ที่ปรึกษาชมรม 3. ผู้ฝึกสอน 4. นักกีฬา	มาก	ทางชมรมต้องมีการวางแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ อย่างน้อย 2-3 รายการก่อนการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยจะมาถึง
ด้านการแข่งขัน	1. จำนวนเหรียญทองที่ได้จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ส่วนมากมาจากประเภททีมหญิงหญิงเดี่ยว และหญิงคู่	1. จากการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 จนถึงปัจจุบันไม่เคยได้รับรางวัลเหรียญทองจากประเภททีมชาย ชายเดี่ยว ชายคู่	1. ชมรมจะต้องมีการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลให้นักกีฬาชายไม่เคยได้รับเหรียญพร้อมทั้งวางแผนแก้ไขปัญหานี้ 2. มหาวิทยาลัยต้องมีการเพิ่มแรงจูงใจในเรื่องของค่าเหรียญรางวัล(ทอง) ให้มากขึ้น	1. มีการเปิดตัวนักกีฬาชายจากสถานที่แข่งขันต่างๆ พร้อมทั้งมีการประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อโดยผ่านโค้วคานักกีฬาให้ทั่วถึง	1. ที่ปรึกษาชมรม 2. หัวหน้าชมรม 3. นักกีฬา	มาก	ความสามารถในการสนับสนุนให้นักกีฬามีแรงจูงใจในการแข่งขันมากขึ้น มหาวิทยาลัยต้องมีงบประมาณ หรือผลตอบแทนแก่นักกีฬาสูงขึ้น

ตารางข้อเสนอแนะ (ต่อ)

ประเด็น	ข้อสรุป		ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	ความเร่งด่วน	เงื่อนไขของความสำเร็จ
	ด้านบวก	ด้านลบ					
ด้านการติดตามนิตินิติเมื่อจบการศึกษา	1. ส่วนใหญ่รุ่นนักศึกษาที่จบการศึกษาไปแล้วไม่ได้รับการติดต่อกลับจากทางมหาวิทยาลัย 2. รุ่นศึกษารุ่นใหม่ที่เข้ามาศึกษา ไม่รู้จักและไม่ทราบผลงานของรุ่นเก่าที่จบการศึกษาไปแล้ว	1. มหาวิทยาลัยจะต้องมีนิตินิติเมื่อจบการศึกษาแล้ว 2. ชมรมต้องมีจัดการรวมรุ่นเก่าจนถึงปัจจุบันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์	1. มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงให้กับนักศึกษาที่จบการศึกษาแล้ว	1. กิจการนิตินิติ ฝ่ายกีฬา 2. ที่ปรึกษาชมรม	ปานกลาง	ความสามารถในการจัดการติดตามนักกีฬาที่จบการศึกษาแล้วนั้นทางมหาวิทยาลัยต้องมีการประสานงานและวางแผนกับตัวแทนของแต่ละคณะ	

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ในชนิดกีฬาอื่นๆ
2. ควรนำแนวคิดทฤษฎี Value Chain Analysis มาปรับปรุงใช้ให้ครบทุกกระบวนการ เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการอ้างอิง

- Best. (2006). *Research in education*. Boston : Pearson Allyn and Bacon.
- McClelland, D. C. (1953). *The Achievement Motive*. New York: Appletion Century Crotts.Inc.
- Reilly, T., Williams, A. M., Nevill, A., & Frank, A. (2000). A Multidisciplinary Approach to Talent Identification in Soccer. *Journal of Sport Sciences*.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2545). ประวัติกีฬาเทเบิลเทนนิส. กรุงเทพมหานคร: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เกษม นครเขตต์. (2521). การเตรียมตัวนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา. วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสันตนาการ.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2555). การฝึกทางด้านจิตวิทยาก่อนการแข่งขัน. ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. (2533). การศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ตามการรับรู้ของผู้เกี่ยวข้อง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. (2552). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาเบสบอลที่เป็นความหวังของประเทศไทย. งานวิจัยจากการกีฬาแห่งประเทศไทยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ไถ่อ่อน ชินธเนศ. (2542). ตัวอย่างการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในการฝึกซ้อมนักกีฬา เช่น นักกีฬาวolleyball. สารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2538). เทคนิคทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2543). การศึกษาการเตรียมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นายศตวรรษ สติธัยเพียรศิริ. (2555). Value Chain ห่วงโซ่คุณค่า. from http://www.tps10.org/index.php?option=com_content&view=article&id=126&Itemid=185
- พีรเจต ธีวทอง. (2537). การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภคภูมิ สุขเกษม. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของมหาวิทยาลัย ที่เข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มงคล แผงสาเคน. (2536). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอน. มหาสารคราม.
- มงคลชัย ช่างต่อ. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2536. กรุงเทพมหานคร.

- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2552). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาโบว์ลิ่งที่เป็นความหวังของประเทศไทย. งานวิจัยจากการกีฬาแห่งประเทศไทยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ศรุตี ศรีจันทร์วงศ์. (2535). การระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในสถานการณ์การกีฬาของ นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 20. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2536). การฝึกสมรรถภาพทางกาย. กรุงเทพมหานคร.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2552). การศึกษาปัจจัยความสำเร็จของกีฬาตะกร้อที่เป็นความหวังของ ประเทศไทย. งานวิจัยจากการกีฬาแห่งประเทศไทยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักบริหารกิจการนิสิต. (2556a). เอกสาร ข้อมูลนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่เข้าศึกษาในโครงการพัฒนา กีฬาชาติ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักบริหารกิจการนิสิต. (2556b). เอกสารปฐมนิเทศนิสิตใหม่โครงการพัฒนากีฬาชาติ ประจำปี 2556 (เอกสารเย็บเล่ม). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ธาดาธำรงเวช. (2551). Leadership. from <http://www.kruinter.com/data/15-7.PDF>
- สุปราณี ขวัญบุญจันท์. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- เอกวิanit พรหมรักษา. (2555a). ทฤษฎี SWOT Analysis. from www.promrucsa-dba04.blogspot.com/2012/10/swot-analysis-swot-swot-humphrey-swot-2.html
- เอกวิanit พรหมรักษา. (2555b). ทฤษฎี Value Chain Analysis. from www.promrucsa-dba04.blogspot.com/2012/10/value-chain-analysis-tool-for-planning.html

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส
 - ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (หลักสูตรนานาชาติ) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร.จุฑา ดิงศภัทีย์
 - ประธานแขนงวิชาการจัดการการกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นายสกุล อริยโชติมา
 - รองเลขาธิการสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย
 - ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐไชย สุขสอาด
 - ประธานหลักสูตร สาขาการจัดการทางการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
5. นายสุรพล ฉัตรวิชัย
 - อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทย
 - อดีตผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสเยาวชนทีมชาติไทย
 - หัวหน้าผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสสโมสรตำรวจ
 - ผู้ฝึกสอนกีฬาเทเบิลเทนนิสเยาวชนแห่งชาติ

ภาคผนวก ข
รายนามผู้สัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้สัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

1. หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ

- ดร.จุฑา ดิงศภัทีย์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินชัย บุญรอด

2. หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา

- รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทีย์

3. ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส

- ดร.สุชิน อรุณสวัสดิ์วงศ์

4. ผู้ฝึกสอน

- นายสมชาย คงเสรีดำรง
- นายปริญญา นนท์สาเกตุ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๘๔๑ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สมชนก ภาสกรจรัส

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอุษณี ทวีสัตย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬา เทเบิลเทนนิส” (A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

สำนักงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๕๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๘๔๑ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จุฬา ติงศภัทัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอุษณี ทวีสัตย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬา เทเบิลเทนนิส” (A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๒๖๐๒๕

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๗๑ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสกุล อริยโชติมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอุษณี ทวีสัตย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” (A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยพัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่งและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔๖๗๓๖๓

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐไชย สุขสะอาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอุษณี ทวีสัตย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” (A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ชัย อินทிரากรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔๒๑๗๖๘

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่ กทม. ๑๐๓๓๐

๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสุรพล ฉัตรวิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอุษณี ทวีสัตย์ นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” (A STUDY OF NECESSARY FACTORS AND PROCESSES LEADING TO SUSTAINED SPORT ACHIEVEMENT AT THE THAILAND UNIVERSITY GAME: A CASE STUDY OF TABLE TENNIS) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ หล่อศิริรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่งและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชินทร์ชัย อินทிரากรณ์)
คณบดี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

ภาคผนวก ง
กฎกติกากีฬาเทเบิลเทนนิส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กติกาเทเบิลเทนนิส

1. โต๊ะเทเบิลเทนนิส

1.1 พื้นหน้าด้านบนของโต๊ะเรียกว่า “พื้นผิวโต๊ะ” จะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีความยาว 2.74 เมตร (9 ฟุต) ความกว้าง 1.525 เมตร (5 ฟุต) และจะต้องสูงได้ระดับ โดยวัดจากพื้นที่ตั้งขึ้นมาถึงพื้นผิวโต๊ะสูง 76 เซนติเมตร (2 ฟุต 6 นิ้ว)

1.2 พื้นผิวโต๊ะให้รวมถึงขอบบนสุดของโต๊ะ แต่ไม่รวมถึงด้านข้างของโต๊ะที่อยู่ต่ำกว่าขอบบนสุดของโต๊ะลงมา

1.3 พื้นผิวโต๊ะอาจทำด้วยวัสดุใดๆ ก็ได้ แต่จะต้องมีความกระดอนสม่ำเสมอ เมื่อเอาลูกเทเบิลเทนนิสมาตรฐานทิ้งลงในระยะสูง 30 เซนติเมตร ลูกจะกระดอนขึ้นมาประมาณ 23 เซนติเมตร

1.4 พื้นผิวโต๊ะจะต้องเป็นสีเข้มสม่ำเสมอและเป็นสีด้านไม่สะท้อนแสง ขอบด้านบนของพื้นผิวโต๊ะทั้ง 4 ด้านจะทางด้วยสีขาว มีความกว้าง 2 เซนติเมตร เส้นของพื้นผิวโต๊ะด้านยาว 2.74 เมตรทั้งสองข้างเรียกว่า “เส้นข้าง” เส้นของพื้นผิวโต๊ะด้านกว้าง 1.525 เมตร ทั้งสองข้างเรียกว่า “เส้นสกัด”

1.5 พื้นผิวโต๊ะจะถูกแบ่งออกเป็นสองแดนเท่าๆ กัน กั้นด้วยเน็ตซึ่งตั้งฉากกับพื้นผิวโต๊ะและขนานกับเส้นสกัดโดยตลอด

1.6 สำหรับประเภทคู่ ในแต่ละแดนจะถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนเท่าๆ กันด้วยเส้นสีขาวขนาดกว้าง 3 มิลลิเมตร โดยขีดขนานกับเส้นข้างเรียกว่า “เส้นกลาง” และให้ถือว่าเส้นกลางนี้เป็นส่วนหนึ่งของคอร์ตด้านขวาของโต๊ะด้วย

1.7 ในการแข่งขันระดับมาตรฐานสากลโต๊ะเทเบิลเทนนิสที่ใช้สำหรับแข่งขันจะต้องเป็นยี่ห้อและชนิดที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติเท่านั้น และในการจัดการแข่งขันจะต้องระบุชื่อของโต๊ะที่จะใช้แข่งขันลงในระเบียบการแข่งขันด้วยทุกครั้ง

2. ส่วนประกอบของเน็ต

2.1 ส่วนประกอบของเน็ตจะประกอบไปด้วย ตาข่าย ที่แขวนและเสาตั้ง รวมไปถึงที่จับยึดกับโต๊ะเทเบิลเทนนิส

2.2 ตาข่ายจะต้องขึงตึงและยึดด้วยเชือกซึ่งผูกติดปลายยอดเสา ซึ่งตั้งตรงสูงจากพื้นผิวโต๊ะ 15.25 เซนติเมตร (6 นิ้ว) และยื่นออกไปจากเส้นข้างของโต๊ะถึงตัวเสาแต่ละ 15.25 เซนติเมตร (6 นิ้ว)

2.3 ส่วนบนสุดของตาข่ายตลอดแนวยาว จะต้องสูงจากพื้นผิวโต๊ะ 15.25 เซนติเมตร

2.4 ส่วนล่างสุดของตาข่ายตลอดแนวยาวจะต้องอยู่ชิดกับพื้นผิวโต๊ะและส่วนปลายสุดของตาข่ายทั้งสองด้านจะต้องอยู่ชิดกับเสาให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

2.5 ในการแข่งขันระดับมาตรฐานสากล เน็ตที่ใช้สำหรับแข่งขันจะต้องเป็นยี่ห้อและชนิดที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติเท่านั้น และจะต้องเป็นสีเดียวกันกับโต๊ะที่ใช้แข่งขัน

3. ลูกเทเบิลเทนนิส

3.1 ลูกเทเบิลเทนนิสจะต้องกลมและมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 40 มิลลิเมตร

3.2 ลูกเทเบิลเทนนิสจะต้องมีน้ำหนัก 2.7 กรัม

3.3 ลูกเทเบิลเทนนิสจะต้องทำด้วยเซลลูลอยด์หรือวัสดุพลาสติกอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน มีสีขาว สีเหลือง หรือสีส้ม และเป็นสีด้าน

3.4 ลูกเทเบิลเทนนิสที่ใช้สำหรับแข่งขันจะต้องเป็นยี่ห้อและชนิดที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติเท่านั้น และจะต้องระบุสีของลูกที่จะใช้แข่งขันลงในระเบียบการแข่งขันทุกครั้ง

4. ไม้เทเบิลเทนนิส

4.1 ไม้เทเบิลเทนนิสจะมีรูปร่าง ขนาด หรือน้ำหนักอย่างไรก็ได้ แต่หน้าไม้จะต้องแบนเรียบ และแข็ง

4.2 อย่างน้อยที่สุด 85% ของความหนาของไม้ จะต้องทำด้วยไม้ธรรมชาติ ชั้นที่อัดอยู่ติดภายในหน้าไม้ ซึ่งทำด้วยวัสดุอื่นใด เช่น คาร์บอนไฟเบอร์ , กลาสไฟเบอร์ หรือกระดาษอัดจะต้องมีความหนาไม่เกิน 7.5 % ของความหนาทั้งหน้าไม้หรือไม่เกิน 0.35 มิลลิเมตร สุดแต่แต่กรณีใดจะมีค่าน้อยกว่า

4.3 หน้าไม้เทเบิลเทนนิสด้านที่ใช้ในการตีลูกจะต้องมีวัสดุปิดทับ วัสดุนั้นจะเป็นยางเม็ดธรรมดาแผ่นเดียวกัน โดยหันเอาเม็ดออกมาด้านนอกและไม่มีฟองน้ำรองรับ แผ่นยางชนิดนี้เมื่อปิดทับหน้าไม้และรวมกับกาวแล้วจะต้องมีความหนาทั้งสิ้นไม่เกิน 2 มิลลิเมตร หรือแผ่นยางแผ่นเดียวกัน ชนิดมีฟองน้ำรองรับโดยจะหันเอาเม็ดอยู่ด้านในหรือเอาเม็ดอยู่ด้านนอกก็ได้ ยางชนิดนี้เมื่อปิดทับหน้าไม้และรวมกับกาวแล้วจะต้องมีความหนาทั้งสิ้นไม่เกิน 4 มิลลิเมตร

4.3.1) แผ่นยางเม็ดธรรมดา จะต้องเป็นชั้นเดียวและไม่มีฟองน้ำรองรับจะทำด้วยยางหรือยางสังเคราะห์ มีเม็ดกระจายอยู่อย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 10 เม็ดต่อ 1 ตารางเซนติเมตร และไม่มากกว่า 50 เม็ดต่อ 1 ตารางเซนติเมตร

4.3.2) แผ่นยางชนิดมีฟองน้ำ ประกอบด้วยฟองน้ำชั้นเดียวปิดคลุมด้วยแผ่นยางเม็ดธรรมดาชั้นเดียว ซึ่งความหนาของแผ่นยางธรรมดานี้จะต้องมีความหนาไม่เกิน 4 มิลลิเมตร

4.4 วัสดุปิดทับหน้าไม้จะต้องปิดทับคลุมหน้าไม้ด้านนั้นๆ และจะต้องไม่เกินขอบของหน้าไม้ออกไป ยกเว้นส่วนที่ใกล้กับด้ามจับที่สุดและที่วางนิ้วอาจจะหุ้มหรือไม่หุ้มด้วยวัสดุใดๆ ก็ได้ ซึ่งอาจจะถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของด้ามจับ

4.5 หน้าไม้เทเบิลเทนนิส ชั้นภายในหน้าไม้และชั้นของวัสดุปิดทับต่างๆ หรือกาวจะต้องสม่ำเสมอและมีความหนาเท่ากันตลอด

4.6 หน้าไม้เทเบิลเทนนิสด้านหนึ่งจะต้องเป็นสีแดงสว่าง และอีกด้านหนึ่งจะต้องเป็นสีดำ โดยไม่คำนึงว่าหน้าไม้นั้นจะใช้ตีลูกเทเบิลเทนนิสหรือไม่ และจะต้องมีสีกลมกลืนอย่างสม่ำเสมอไม่สะท้อนแสง ตามขอบของไม้เทเบิลเทนนิสจะต้องไม่เป็นสีสะท้อนแสงหรือมีส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นสีขาว

4.7 วัสดุที่ปิดทับหน้าไม้สำหรับตีลูกเทเบิลเทนนิสจะต้องมีเครื่องหมายการค้าของบริษัทฯ ผู้ผลิต ยี่ห้อ รุ่น และเครื่องหมาย ITTF แสดงไว้อย่างชัดเจนใกล้กับขอบของหน้าไม้ โดยจะต้องเป็นชื่อ ยี่ห้อและชนิด ที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ ครั้งหลังสุดเท่านั้น

4.8 สำหรับกาวที่มีส่วนประกอบของสารพิษจะไม่อนุญาตให้ใช้ทาถบบนหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ผู้เล่นจะต้องใช้กาวแผ่นสำเร็จรูป หรือกาวที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ เท่านั้น

4.9 การเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยของความสม่ำเสมอของผิวหน้าไม้หรือวัสดุปิดทับหรือความไม่สม่ำเสมอของสีหรือขนาด เนื่องจากการเสียหายจากอุบัติเหตุ การใช้งานหรือสีจาง อาจจะไม่อนุญาตให้ใช้ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเหตุเหล่านั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญต่อคุณลักษณะของผิวหน้าไม้หรือวัสดุปิดทับ

4.10 เมื่อเริ่มการแข่งขันและเมื่อใดก็ตามที่ผู้เล่นเปลี่ยนไม้เทเบิลเทนนิสระหว่างการแข่งขัน ผู้เล่นจะต้องแสดงไม้เทเบิลเทนนิสที่เขาเปลี่ยนให้กับคู่แข่งและกรรมการผู้ตัดสินตรวจสอบก่อนทุกครั้ง

4.11 เป็นความรับผิดชอบของผู้เล่นที่จะต้องมั่นใจว่าไม้เทเบิลเทนนิสนั้นถูกต้องตามระเบียบและกติกา

4.12 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การเล่นให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ชี้ขาด

5. คำจำกัดความ

5.1 การตีโต้ หมายถึง ระยะเวลาที่ลูกอยู่ในการเล่น

5.2 ลูกอยู่ในการเล่น หมายถึง เมื่อลูกเทเบิลเทนนิสได้หยุดนิ่งบนฝ่ามืออิสระก่อนการส่งลูกในจังหวะสุดท้าย จนกระทั่งลูกนั้นถูกส่งให้เป็นเล็ทหรือได้คะแนน

5.3 การส่งใหม่ (LET) หมายถึง การตีโต้ที่ไม่มีผลได้คะแนน

5.4 การได้คะแนน หมายถึง การตีโต้ที่มีผลได้คะแนน

5.5 มือที่ถือไม้ หมายถึง มือในขณะที่ถือไม้เทเบิลเทนนิส

5.6 มืออิสระ หมายถึง มือในขณะที่ไม่ได้ถือไม้เทเบิลเทนนิส

5.7 การตีลูก หมายถึง การที่ผู้เล่นสัมผัสลูกด้วยไม้เทเบิลเทนนิสขณะที่ถืออยู่หรือสัมผัสลูกตั้งแต่ข้อมือของมือในขณะที่ถือไม้ลงไป

5.8 การขวางลูก หมายถึง ขณะที่ลูกกำลังอยู่ในการเล่น และฝ่ายตรงข้ามตีลูกมาโดยลูกนั้นยังไม่ได้กระทบแดนของอีกฝ่ายหนึ่ง ปรากฏว่าผู้เล่นหรือสิ่งใดๆ ที่เขาสวมใส่หรือถืออยู่ของผู้เล่นฝ่าย

นั้นได้สัมผัสลูกลูกขณะที่ลูกนั้นยังไม่ผ่านพื้นผิวโต๊ะและยังไม่พ้นเส้นสกัดหรือผ่านพื้นผิวโต๊ะแล้ว แต่ลูกนั้นยังอยู่ในพื้นที่บนโต๊ะ

5.9 ผู้ส่ง หมายถึง ผู้ที่ตีลูกเทเบิลเทนนิสเป็นครั้งแรกในการตีโต้

5.10 ผู้รับ หมายถึง ผู้ที่ตีลูกเทเบิลเทนนิสเป็นครั้งที่สองในการตีโต้

5.11 ผู้ตัดสิน หมายถึง ผู้ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นเพื่อควบคุมการแข่งขัน

5.12 ผู้ช่วยผู้ตัดสิน หมายถึง ผู้ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยผู้ตัดสินในการตัดสิน

5.13 สิ่งใดๆ ที่ผู้เล่นสวมใส่หรือถืออยู่ หมายถึง สิ่งใดๆ ก็ตามที่ผู้เล่นสวมใส่หรือถืออยู่ตั้งแต่เริ่มการตีโต้

5.14 ลูกเทเบิลเทนนิสจะถูกพิจารณาว่าผ่านข้ามหรืออ้อมหรือลอดส่วนประกอบของเน็ต ถ้าลูกนั้นได้ข้ามผ่านเน็ตไปแล้วและกระดอนกลับด้วยแรงหมุนของมันเอง หรือผ่านด้านข้างหรือด้านใต้ของส่วนประกอบของเน็ตด้านนอกโต๊ะ

5.15 เส้นสกัด หมายถึง รวมถึง เส้นสมมุติที่ลากต่อออกไปจากเส้นสกัดทั้งสองด้านด้วย

6. การส่งลูกที่ถูกต้อง

6.1 เมื่อเริ่มส่งลูก ลูกเทเบิลเทนนิสต้องวางเป็นอิสระอยู่บนฝ่ามือของมืออิสระ โดยแบบฝ่ามือออกและลูกต้องหยุดนิ่ง โดยลูกนั้นต้องอยู่หลังเส้นสกัดและอยู่เหนือระดับพื้นผิวโต๊ะ

6.2 ในการส่งลูก ผู้ส่งจะต้องโยนลูกขึ้นข้างบนด้วยมือให้ไกลเคียงกับเส้นตั้งฉากและให้สูงจากจุดที่ลูกออกจากฝ่ามือไม่น้อยกว่า 16 เซนติเมตร โดยลูกที่โยนขึ้นไปนั้นจะต้องไม่เป็นลูกที่ถูกทำให้หมุนด้วยความตั้งใจ

6.3 ผู้ส่งจะตีลูกได้ขณะที่ลูกเทเบิลเทนนิสได้ลดระดับลงจากจุดสูงสุดแล้ว เพื่อให้ลูกกระทบแดนของผู้ส่งก่อนแล้วข้ามหรืออ้อมตาข่ายไปกระทบแดนของฝ่ายรับ สำหรับประเภทคู่ ลูกเทเบิลเทนนิสจะต้องกระทบครึ่งแดนขวาของผู้ส่งก่อนแล้วข้ามตาข่ายไปกระทบครึ่งแดนขวาของฝ่ายรับ

6.4 ทั้งลูกเทเบิลเทนนิสและไม้เทเบิลเทนนิสจะต้องอยู่หรือพื้นผิวโต๊ะตลอดเวลาที่เริ่มทำการส่งลูกจนกระทั่งไม่ได้กระทบลูกแล้ว

6.5 ในการส่งลูก ขณะที่ลูกกระทบหน้าไม้จะต้องอยู่นอกเส้นสกัดทางด้านผู้ส่งหรือนอกอาณาเขตเส้นสมมุติที่ต่อออกไปจากเส้นสกัด และต้องไม่เลยส่วนที่ไกลที่สุดของลำตัวออกไปทางด้านหลังโดยวัดจากเส้นสกัด ยกเว้น แขน ศีรษะ หรือขา

6.6 เป็นความรับผิดชอบของเล่นที่จะต้องส่งลูกให้ผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินเห็น และตรวจสอบถึงการส่งลูกนั้นว่าถูกต้องตามกติกาหรือไม่

6.6.1) ถ้าผู้ตัดสินสงสัยในลักษณะการส่งลูก แต่ทั้งเขาและผู้ช่วยผู้ตัดสินไม่มั่นใจว่าผู้ส่งได้ส่งลูกถูกต้องตามกติกา ในโอกาสแรกของแมทช์นั้นจะเตือนผู้ส่งโดยยังไม่ได้ตัดคะแนน

6.6.2) สำหรับในครั้งต่อไปในแมทช์เดียวกันนั้น หากผู้ส่งคนเดิมยังคงส่งลูกที่เป็นข้อสงสัยในทำนองเดียวกัน หรือลักษณะน่าสงสัยอื่นๆ อีก ผู้ส่งจะเสียคะแนนทันทีโดยไม่มี การเตือน

6.6.3) หากผู้ส่งได้ส่งลูกฝึกกติกาอย่างชัดเจน ผู้ส่งจะเสียคะแนนทันทีโดยไม่มีเงื่อนไข

6.7 ผู้ส่งลูกอาจได้รับการอนุโลมได้บ้าง หากผู้ส่งคนนั้นแจ้งให้ผู้ตัดสินทราบถึงการหย่อนสมรรถภาพทางร่างกาย จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถส่งลูกได้ถูกต้องตามกติกา ทั้งนี้ต้องแจ้งให้ผู้ตัดสินทราบก่อนการแข่งขันทุกครั้ง

7. การรับที่ถูกต้อง

7.1 เมื่อลูกเทเบิลเทนนิสได้ถูกส่งหรือตีโต้ไปตกลงในแดนฝ่ายตรงข้ามถูกต้องแล้ว ฝ่ายรับตีลูกข้ามหรืออ้อมตาข่ายกลับไปเพื่อให้ลูกกระทบอีกแดนหนึ่งโดยตรง หรือสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งของเน็ตแล้วตกลงในแดนฝ่ายตรงข้าม

8. ลำดับการเล่น

8.1 ประเภทเดี่ยว ฝ่ายส่งได้ส่งลูกอย่างถูกต้อง ฝ่ายรับจะตีโต้กลับไป หลังจากนั้นฝ่ายส่งและฝ่ายรับจะผลัดกันตีโต้

8.2 ประเภทคู่ ผู้ส่งลูกของฝ่ายส่งจะส่งลูกไปยังฝ่ายรับ ผู้รับของฝ่ายรับจะต้องตีลูกกลับแล้วคู่ของฝ่ายส่งจะตีลูกกลับไป จากนั้นคู่ของฝ่ายรับก็จะตีลูกกลับไปเช่นนี้สลับกันในการโต้ลูก

9. ลูกที่ให้ส่งใหม่ LET

9.1 การตีโต้ซึ่งถือให้เป็นการส่งใหม่ จะต้องมิลักษณะดังนี้

9.1.1) ถ้าลูกที่ฝ่ายส่งได้ส่งไปกระทบส่วนต่างๆ ของเน็ต แล้วข้ามไปในแดนของฝ่ายรับ โดยถูกต้อง หรือส่งไปกระทบส่วนต่างๆ ของเน็ตแล้วผู้รับหรือคู่ฝ่ายรับขวางลูกหรือตีลูกก่อนที่ลูกจะตกกระทบแดนของเขาในเส้นสกัด

9.1.2) ในความเห็นของผู้ตัดสิน ถ้าลูกที่ส่งออกไปแล้ว ฝ่ายรับหรือคู่ของฝ่ายรับยังไม่พร้อมที่จะรับ โดยมีข้อแม้ว่า ฝ่ายรับหรือคู่ของฝ่ายรับไม่พยายามตีลูก

9.1.3) ในความเห็นของผู้ตัดสิน หากมีเหตุรบกวนนอกเหนือการควบคุมของผู้เล่นจนทำให้การส่ง การรับ หรือการเล่นนั้นเสียไป

9.1.4) ถ้าการเล่นถูกยุติโดยผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสิน

9.1.5) ในประเภทคู่ ถ้าผู้เล่นส่งลูกหรือรับลูกส่งผิดลำดับ

9.2 การเล่นอาจถูกยุติลงในกรณีต่อไปนี้

9.2.1) เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในลำดับการส่งลูก การรับลูกหรือการเปลี่ยนแดน

9.2.2) เมื่อการแข่งขันได้ถูกกำหนดให้ใช้ระบบการแข่งขันแบบเร่งเวลา

9.2.3) เพื่อเตือนหรือลงโทษผู้เล่น

9.2.4) ในความเห็นของผู้ตัดสิน หากเห็นว่าสภาพการเล่นถูกรบกวนอันจะเป็นผลต่อการ
เล่น

10. ได้คะแนน

- 10.1 นอกเหนือจากการตีโต้จะถูกสั่งให้เป็นเล็ท LET ผู้เล่นจะได้คะแนนจากกรณีดังต่อไปนี้
- 10.1.1) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถส่งลูกได้อย่างถูกต้อง
 - 10.1.2) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถรับลูกได้อย่างถูกต้อง
 - 10.1.3) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีลูก สัมผัสลูกสิ่งใดๆ นอกเหนือจากส่วนประกอบของเน็ต
 - 10.1.4) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีลูกข้ามผ่านเส้นสกัดของเขาโดยไม่ได้สัมผัสกับพื้นผิวโต๊ะ
 - 10.1.5) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามขวางลูก
 - 10.1.6) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีลูกติดต่อกันสองครั้ง
 - 10.1.7) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีลูกด้วยหน้าไม้ที่ไม่ถูกต้องตามกติกา
 - 10.1.8) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามหรือสิ่งใดๆ ที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามสวมใส่หรือถืออยู่ทำให้พื้นผิวโต๊ะเคลื่อนที่
 - 10.1.9) ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามหรือสิ่งใดๆ ที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามสวมใส่หรือถืออยู่สัมผัสลูกส่วนต่างๆ ของเน็ต
 - 10.1.10) ถ้ามืออิสระของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามสัมผัสลูกพื้นผิวโต๊ะ
 - 10.1.11) ในประเภทคู่ ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีลูกผิดพลาด
 - 10.1.12) ในระบบการแข่งขันแบบเร่งเวลา ถ้าเขาหรือคู่ของเขาสามารถตีโต้กลับไปได้อย่างถูกต้องครบ 13 ครั้ง

11. เกมการแข่งขัน

- 11.1 ผู้เล่นหรือคู่เล่นที่ทำคะแนนได้ 11 คะแนนก่อน จะเป็นฝ่ายชนะ ยกเว้นถ้าผู้เล่นทั้งสองฝ่ายทำคะแนนได้ 10 คะแนนเท่ากันจะต้องเล่นต่อไป โดยฝ่ายใดทำคะแนนได้มากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง 2 คะแนน จะเป็นฝ่ายชนะ

12. แมทซ์การแข่งขัน

- 12.1 ในหนึ่งแมทซ์ประกอบด้วยผู้ชนะ 3 ใน 5 เกม หรือ 4 ใน 7 เกม
- 12.2 การแข่งขันจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นผู้เล่นฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายขอสิทธิในการหยุดพักระหว่างจบเกม ซึ่งการพักระหว่างจบเกมจะพักได้ไม่เกิน 1 นาที

13. ลำดับการส่ง การรับ และแดน

- 13.1 สิทธิในการเลือกเสิร์ฟ เลือกรับ และเลือกแดน จะใช้วิธีการเสี่ยงทาย โดยผู้ชนะในการเสี่ยงต้องเลือกเสิร์ฟ หรือ เลือกรับก่อน หรือเลือกแดน
- 13.2 เมื่อผู้เล่นหรือคู่ของผู้เล่นได้เลือกอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว ผู้เล่นหรือคู่เล่นอีกฝ่ายหนึ่งจะเป็นฝ่ายเลือกในหัวข้อที่เหลืออยู่

13.3 เมื่อผู้ส่งได้ส่งลูกครบ 2 ครั้ง ฝ่ายรับจะกลายเป็นผู้ส่งบ้าง จากนั้นทั้งสองฝ่ายจะผลัดกันส่งลูกฝ่ายละ 2 ครั้ง จนกระทั่งจบเกมการแข่งขัน หรือจนกระทั่งทั้งสองฝ่ายทำคะแนนได้ 10 คะแนนเท่ากัน หรือเมื่อนำระบบการแข่งขันแบบเร่งเวลามาใช้ การส่งจะผลัดกันส่งฝ่ายละ 1 ครั้ง

13.4 ในเกมแรกของประเภทคู่ ฝ่ายซึ่งมีสิทธิ์ในการส่งลูกก่อนจะต้องเลือกว่าใครจะเป็นผู้ส่งก่อน จากนั้นฝ่ายรับจะเลือกผู้ที่จะเป็นผู้รับ สำหรับในเกมถัดไปของแมทช์นั้นฝ่ายส่งในเกมสัปดาห์นั้นจะเป็นผู้เลือกส่งก่อนบ้าง โดยส่งให้กับผู้ที่ส่งให้เขาในเกมก่อนหน้านั้นเอง

13.5 ในประเภทคู่ ลำดับการเปลี่ยนส่งคือ เมื่อผู้ส่งได้ส่งลูกครบ 2 ครั้งแล้ว ผู้รับจะกลายเป็นผู้ส่งบ้าง โดยส่งให้กับคู่ของผู้ที่ส่งลูกให้เขา

13.6 ผู้เล่นหรือคู่เล่นที่เป็นฝ่ายส่งลูกก่อนในเกมแรกจะเป็นฝ่ายรับลูกก่อนในเกมต่อไป สลับกันจนจบแมทช์ และในเกมสุดท้ายของประเภทคู่ ฝ่ายรับจะต้องเปลี่ยนเป็นผู้รับทันทีเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำคะแนนได้ 6 คะแนน

13.7 ผู้เล่นหรือคู่เล่นจะต้องเปลี่ยนแดนทันที เมื่อการแข่งขันในแต่ละเกมสิ้นสุดลง สลับกันจนจบแมทช์และในการแข่งขันเกมสุดท้ายผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนแดนทันทีเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทำคะแนนได้ 6 คะแนน

14. การผิดลำดับในการส่ง การรับ และแดน

14.1 ถ้าผู้เล่นส่งหรือรับลูกผิดลำดับ กรรมการผู้ตัดสินจะยุติการเล่นทันทีที่ได้ค้นพบข้อผิดพลาดและทำการเริ่มเล่นใหม่ โดยผู้เล่นและผู้รับที่ควรจะเป็นผู้ส่งและผู้รับตามลำดับที่ได้จัดไว้ตั้งแต่เริ่มการแข่งขันของแมทช์นั้นต่อจากคะแนนที่ได้ สำหรับในประเภทคู่หากไม่สามารถทราบถึงผู้ส่งและผู้รับที่ถูกต้อง ลำดับในการส่งจะถูกจัดให้ถูกต้อง โดยคู่ที่มีสิทธิ์ส่งในครั้งแรกของเกมที่ได้ค้นพบข้อผิดพลาดนั้น

14.2 ถ้าผู้เล่นไม่ได้เปลี่ยนแดนกันเมื่อถึงคราวต้องเปลี่ยนแดน กรรมการผู้ตัดสินจะยุติการเล่นทันทีที่ทราบ และจะเริ่มเล่นใหม่โดยเปลี่ยนแดนกันให้ถูกต้องตามลำดับที่จัดไว้ตั้งแต่เริ่มการแข่งขันของแมทช์นั้นต่อจากคะแนนที่ได้

14.3 กรณีใดๆ ก็ตาม คะแนนทั้งหมดซึ่งที่ทำไว้ก่อนที่จะค้นพบข้อผิดพลาดให้ถือว่าใช้ได้

15. ระบบการแข่งขันเร่งเวลา

15.1 ระบบการแข่งขันเร่งเวลาจะถูกนำมาใช้ถ้าเกมการแข่งขันในเกมนั้นไม่เสร็จสิ้นภายในเวลา 10 นาที ยกเว้นในกรณีที่ผู้เล่นหรือคู่เล่นทั้งสองฝ่ายมีคะแนนไม่น้อยกว่า 9 คะแนน จะแข่งขันตามระบบเดิมหรือจะใช้ระบบการแข่งขันเร่งเวลาก่อนครบกำหนดเวลาก็ได้ ถ้าผู้เล่นหรือคู่เล่นทั้งสองฝ่ายต้องการ

15.1.1) ถ้าลูกอยู่ในระหว่างการเล่น และครบกำหนดเวลาแข่งขันพอดี การเล่นนั้นจะถูกยุติลงโดยกรรมการผู้ตัดสินและจะเริ่มเล่นใหม่ด้วยการส่งลูก โดยผู้เล่นซึ่งเป็นผู้ส่งลูกอยู่ก่อนที่การตีได้นั้นถูกยุติลง

15.1.2) ถ้าลูกไม่ได้อยู่ในระหว่างการเล่น และครบกำหนดเวลาแข่งขันพอดี การเล่นนั้น จะเริ่มเล่นใหม่ด้วยการส่งลูก โดยผู้เล่นที่เป็นฝ่ายรับลูกอยู่ก่อนที่เวลานั้นจะสิ้นสุดลง

15.2) หลังจากนั้น ผู้เล่นแต่ละคนจะเปลี่ยนกันส่งลูกคนละครึ่ง จนกระทั่งจบเกมการแข่งขัน และในการตีโต้หากผู้รับหรือคู่เล่นฝ่ายรับสามารถตีโต้กลับมาอย่างถูกต้องครบ 13 ครั้ง ฝ่ายส่งจะเสีย 1 คะแนน

15.3) เมื่อระบบการแข่งขันเร่งเวลานำมาใช้ในเกมใดแล้ว ในเกมที่เหลือของแมทช์นั้นๆ ให้ใช้ ปฏิบัติต่อไปจนกระทั่งจบแมทช์นั้น

16. เครื่องแต่งกาย

16.1) เสื้อผ้าที่ใช้แข่งขัน ปกติจะประกอบไปด้วยเสื้อแขนสั้น กางเกงขาสั้นหรือกระโปรง กุญแจ และรองเท้าแข่งขัน ส่วนเสื้อผ้าชนิดอื่นๆ เช่น บางส่วนหรือทั้งหมดของชุดวอร์ม จะไม่อนุญาตให้ ใส่ในระหว่างแข่งขัน ยกเว้นได้รับอนุญาตจากผู้ชี้ขาด สำหรับการแข่งขันทันทีภายในประเทศให้ผู้ เข้าแข่งขันสอดชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรงทุกครั้ง และเสื้อแข่งขันจะต้องมีปกเท่านั้น

16.2) นอกจากแขนเสื้อและปกของเสื้อแข่งขันแล้ว สีส่วนใหญ่ของเสื้อแข่งขัน กางเกง หรือ กระโปรง จะต้องเป็นสีที่แตกต่างกับลูกเทเบิลเทนนิสที่ใช้ในการแข่งขันอย่างชัดเจน

16.3) บนเสื้อแข่งขันอาจมีเครื่องหมายใดๆ ได้ดังนี้

16.3.1) เครื่องหมายหรือตัวอักษรที่แสดงสังกัดสโมสรที่มีใช่เป็นการโฆษณาบนด้านหน้า หรือด้านข้างของเสื้อแข่งขัน บรรจุในพื้นที่ได้ไม่เกิน 64 ตารางเซนติเมตร

16.3.2) ด้านหลังของเสื้อแข่งขัน อาจมีหมายเลขหรือตัวอักษรแสดงสังกัดหรือแสดง ถึงแมทช์การแข่งขัน

16.3.3) เสื้อผ้าอาจสามารถโฆษณาในขนาดที่กำหนดไว้ตามข้อ 18.6

16.4) หมายเลขประจำตัวของผู้เล่นที่ติดบนหลังเสื้อจะต้องอยู่ตรงกลางของหลังเสื้อ โดยมี ขนาดใหญ่ได้ไม่เกิน 600 ตารางเซนติเมตร และมีความเด่นชัดเหนือโฆษณา

16.5) การทำเครื่องหมายหรือการเดินเส้นใดๆ บนด้านหน้าหรือด้านข้างของเสื้อผ้าหรือวัสดุ ใดๆ เช่น เครื่องประดับที่สวมใส่จะต้องไม่จับตาหรือสะท้อนแสงไปยังสายตาของฝ่ายตรงข้าม

16.6) รูปแบบของเสื้อผ้า ชุดแข่งขัน ตัวอักษรหรือการออกแบบใดๆ จะต้องเป็นรูปแบบที่ เรียบร้อยไม่ทำให้เกมนั้นเสื่อมเสีย

16.7) สำหรับปัญหาใดๆ ที่เกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของชุดแข่งขัน ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ชี้ ขาด

16.8) ในการแข่งขันประเภททีมและในการแข่งขันประเภทคู่ นักกีฬาที่มาจากสังกัดเดียวกัน จะต้องแต่งกายให้มีสีและรูปแบบที่เหมือนกันเท่าที่จะเป็นไปได้ ยกเว้นถุงเท้าและรองเท้า

16.9) ในการแข่งขันระดับนานาชาติ นักกีฬาทั้ง 2 ฝ่ายจะต้องแต่งกายด้วยสีที่แตกต่างกันเพื่อ ง่ายต่อการสังเกตของผู้ชม

16.10 หากผู้เล่นหรือทีมไม่สามารถตกลงกันได้ในเกมชุดแข่งขันที่เหมือนกัน จะใช้วิธีการจับฉลาก

17.สภาพของสนามแข่งขัน

17.1 มาตรฐานของพื้นที่แข่งขันจะต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า 14 เมตร กว้างไม่น้อยกว่า 7 เมตร และสูงไม่น้อยกว่า 4 เมตร

17.2 พื้นที่การแข่งขันจะถูกล้อมไว้โดยรอบ ซึ่งที่ปิดล้อมหรือแผงกั้น จะมีขนาดสูงประมาณ 75 เซนติเมตร แยกพื้นที่การแข่งขันออกจากผู้ชม โดยแผงกั้นทั้งหมดจะต้องมีสีพื้นเดียวกันและมีสีเขียวเข้ม

17.3 ในการแข่งขันระดับโลกหรือโอลิมปิก ความสว่างของแสงเมื่อวัดจากพื้นผิวด้านโต๊ะแล้ว จะต้องมีความเข้มของแสงโดยสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 1000 วัตต์ และแสงสว่างในส่วนอื่นๆ ของพื้นที่สนามแข่งขันจะต้องมีความเข้มของแสงไม่น้อยกว่า 500 วัตต์ สำหรับการแข่งขันทะดับอื่นๆ ความสว่างบนพื้นผิวด้านโต๊ะจะต้องไม่น้อยกว่า 600 วัตต์ และพื้นที่สนามแข่งขันไม่น้อยกว่า 400 วัตต์

17.4 แหล่งกำเนิดแสงสว่างจะต้องอยู่สูงกว่าพื้นสนามไม่น้อยกว่า 4 เมตร

17.5 ฉากหลังโดยทั่วไป จะต้องมืด ไม่มีแสงสว่างจากแหล่งกำเนิดไฟอื่นหรือแสงจากธรรมชาติผ่านเข้ามาตราช่องหรือหน้าต่าง

17.6 พื้นสนามแข่งขันจะต้องไม่เป็นสีสว่างหรือสะท้อนแสง และจะต้องไม่เป็นอิฐ คอนกรีต หรือหิน สำหรับการแข่งขันทะดับโลกหรือระดับโอลิมปิก พื้นสนามแข่งขันจะต้องเป็นไม้หรือวัสดุอย่างสังเคราะห์ที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ ITTF เท่านั้น

18.การโฆษณา

18.1 การโฆษณาภายในพื้นที่การแข่งขันสามารถทำได้เฉพาะบนอุปกรณ์การแข่งขันโดยไม่มี การต่อเติมออกมาเป็นพิเศษ

18.2 การโฆษณาภายในพื้นที่แข่งขันต้องไม่ใช่หลอดนีออนหรือแสงสว่างสีต่างๆ

18.3 ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ภายในที่ปิดล้อมหรือแผงกั้นลูกจะต้องไม่เป็นสีขาวหรือสีเหลือง และจะต้องมีสีไม่มากกว่า 2 สี โดยมีความสูงไม่เกิน 40 เซนติเมตร

18.4 การโฆษณาบนโต๊ะแข่งขัน อนุญาตให้เฉพาะด้านข้างและด้านหลังตรงขอบโต๊ะเท่านั้น ซึ่งแต่ละโฆษณาจะมีขนาดใหญ่ได้ไม่เกิน 200 ตารางเซนติเมตร สำหรับการโฆษณาที่ติดเป็นการถาวร จะติดได้เฉพาะเครื่องหมายการค้า สัญลักษณ์ หรือชื่อของชนิด และรุ่น เท่านั้น คณะกรรมการจัดการแข่งขันอาจจะติดโฆษณาชั่วคราวได้บนขอบโต๊ะด้านหลังและขอบโต๊ะด้านข้างแต่ละด้านๆ ละ 1 ชั้น

18.5 การโฆษณาบนเก้าอี้หรือโต๊ะผู้ตัดสินหรือบนเครื่องใช้อื่นๆ ภายในพื้นที่การแข่งขัน จะต้องมีความสูงไม่เกิน 750 ตารางเซนติเมตร

18.6 การโฆษณาบนเสื้อผ้าของผู้เล่น มีข้อจำกัดดังนี้

18.6.1) สัญลักษณ์หรือชื่อ เครื่องหมายการค้า จะมีขนาดใหญ่ได้ไม่เกิน 24 ตารางเซนติเมตร

18.6.2) บนเสื้อแข่งขันสามารถมีโฆษณาได้ไม่เกิน 3 ชั้น โดยจะต้องแยกจากกันอย่างชัดเจนบนด้านหน้าหรือด้านข้างของเสื้อแข่งขัน ซึ่งการโฆษณาจะมีพื้นที่รวมกันแล้วไม่เกิน 160 ตารางเซนติเมตร

18.6.3) บนกางเกงหรือกระโปรงแข่งขันสามารถมีโฆษณาได้ไม่เกิน 2 ชั้น โดยจะต้องแยกออกจากกันอย่างชัดเจน ซึ่งการโฆษณาจะมีพื้นที่รวมกันไม่เกิน 80 ตารางเซนติเมตร

18.6.4) ด้านหลังของเสื้อแข่งขัน สามารถมีโฆษณาได้ไม่เกิน 1 ชั้น และมีขนาดใหญ่ได้ไม่เกิน 200 ตารางเซนติเมตร

18.7 การโฆษณาบนหมายเลขที่ติดบนด้านหลังของผู้เล่น จะมีขนาดใหญ่ได้ไม่เกิน 100 ตารางเซนติเมตร

18.8 การโฆษณาบนเสื้อผ้าของกรรมการผู้ตัดสิน จะมีขนาดใหญ่ได้ไม่เกิน 40 ตารางเซนติเมตร

18.9 ในการแข่งขันระดับนานาชาติ บนผู้เล่นจะต้องไม่มีการโฆษณาผลิตภัณฑ์บุหรี่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือยาที่เป็นอันตราย

19.เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสิน

19.1 ผู้ชี้ขาด

19.1.1) ผู้ชี้ขาดจะต้องถูกแต่งตั้งขึ้นในการแข่งขันแต่ละครั้งเพื่อควบคุมการแข่งขัน โดยชื่อและที่ติดต่อจะต้องเป็นที่ทราบแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือหัวหน้าทีมต่างๆ พอสมควร

19.1.2) ผู้ชี้ขาดมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

19.1.2.1) มีหน้าที่เกี่ยวกับการจับฉลากแบ่งสาย

19.1.2.2) จัดทำตารางและกำหนดโต๊ะแข่งขัน

19.1.2.3) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในการแข่งขัน เช่น ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน ฯลฯ

19.1.2.4) ตัดสินปัญหาในเรื่องของการตีความตามกติกาหรือข้อบังคับต่างๆ รวมไปถึงข้อบังคับเกี่ยวกับเสื้อผ้า อุปกรณ์การแข่งขันและสภาพของสนามแข่งขัน

19.1.2.5) ตัดสินว่าผู้เล่นจะสวมชุดวอร์มลงแข่งขันได้หรือไม่

19.1.2.6) ตัดสินว่าจะยุติการเล่นเป็นการฉุกเฉินได้หรือไม่

19.1.2.7) ตัดสินว่าผู้เล่นจะออกนอกพื้นที่การแข่งขันในระหว่างการแข่งขันได้หรือไม่

19.1.2.8) ตัดสินว่าผู้เล่นจะฝึกซ้อมได้เกินตามเวลาที่กำหนดไว้ ได้หรือไม่

19.1.2.9) มีหน้าที่ที่จะใช้มาตรการลงโทษสำหรับผู้ประพฤติผิดมารยาทหรือละเมิดข้อบังคับอื่นๆ

19.1.2.10) มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เล่นให้เป็นไปตามระเบียบการแข่งขัน

19.1.2.11) ตัดสินว่าจะให้ผู้เล่นฝึกซ้อมที่ใดขณะยุติการเล่นลูกฉิ่ง

19.1.2.12) มีหน้าที่ในการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสิน ฯลฯ

19.1.3) หากหน้าที่ต่างๆ ที่กล่าวมา คณะกรรมการจัดการแข่งขันได้มอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งทำหน้าที่แทน หน้าที่ ชื่อและที่ติดต่อของบุคคลนั้นจะต้องเป็นทราบแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือหัวหน้าทีมต่างๆ ตามสมควร

19.1.4) ผู้ชี้ขาดหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบรองลงไป จะต้องอยู่ ณ ที่แข่งขันตลอดเวลาการแข่งขัน

19.1.5) ผู้ชี้ขาดสามารถที่จะลงทำหน้าที่แทนผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน หรือเจ้าหน้าที่นับครั้งได้ทุกโอกาส แต่จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคำตัดสินของผู้ตัดสินหรือผู้ช่วยผู้ตัดสินที่ได้ตัดสินไปแล้วในปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับข้อเท็จจริง

19.2 ผู้ตัดสิน

19.2.1) ผู้ตัดสินจะถูกแต่งตั้งขึ้นในแต่ละแมตช์ โดยจะนั่งหรือยืนตรงด้านข้างของโต๊ะในแนวเดียวกันกับเน็ต และห่างจากโต๊ะประมาณ 2-3 เมตร

19.2.2) ผู้ตัดสินมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

19.2.2.1) ตรวจสอบอุปกรณ์และดูแลสภาพความเรียบร้อยของสนามแข่งขันและรายงานต่อผู้ชี้ขาดทันทีที่สภาพสนามบกพร่อง

19.2.2.2) ทำหน้าที่ในการสุ่ม เพื่อเลือกลูกเทเบิลเทนนิสในกรณี que ผู้เล่นไม่สามารถตกลงกันได้

19.2.2.3) ทำหน้าที่ในการเสียงเพื่อให้ผู้เล่นเลือกส่ง เลือกรับ เลือกแดน

19.2.2.4) ตัดสินใจผ่อนผันในการส่งลูกของผู้เล่นที่หย่อนสมรรถภาพทางร่างกาย

19.2.2.5) ควบคุมลำดับการส่ง การรับ การเปลี่ยนแดน และแก้ไขในกรณีที่เกิดพลาด

19.2.2.6) ตัดสินผลของการตีโต้ว่าได้คะแนนหรือเล็ท

19.2.2.7) ทำหน้าที่ในการขานคะแนนและใช้สัญญาณมือตามข้อ 19.2.3

19.2.2.8) เป็นผู้แนะนำระบบการแข่งขันแบบเร่งเวลา

19.2.2.9) ควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

19.2.2.10) ควบคุมการแนะนำหรือการสอนของผู้เล่น และมารยาทความประพฤติของผู้เล่นให้เป็นไปตามกติกา

19.2.3) ผู้ตัดสินจะใช้สัญญาณมือเพื่อช่วยในการตัดสินควบคุมคู่กับการขานคะแนน ดังนี้

19.2.3.1) เมื่อได้คะแนน ผู้ตัดสินจะกำมือโดยหันหน้ามือออก ยกกำปั้นขึ้นมาระดับหัวไหล่ด้านของฝ่ายที่ได้คะแนน

19.2.3.2) ในตอนเริ่มเกมหรือในการเปลี่ยนส่ง ผู้ตัดสินจะผายมือไปยังแดนหรือฝ่ายนั้นๆ

19.2.3.3) เมื่อการแข่งขันเป็นเล็ท ผู้ตัดสินจะยกมือไปข้างหน้าเหนือศีรษะ เพื่อแสดงว่าการตีนั้นหยุดลง

19.2.3.4) เมื่อลูกถูกขอบด้านบนโต๊ะ ผู้ตัดสินจะชี้มือไปยังจุดที่ลูกสัมผัสขอบโต๊ะ

19.2.3.5) ขณะเปลี่ยนแดนในครึ่งเกมสุดท้าย ผู้ตัดสินจะไขว้มือทั้ง 2 ข้างในระบับอก เพื่อให้ผู้เล่นเปลี่ยนแดน

19.3 ผู้ช่วยผู้ตัดสิน

19.3.1) ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะถูกแต่งตั้งขึ้นในแต่ละแมทช์ จำนวน 1-2 คน โดยนั่งตรงข้ามกับผู้ตัดสิน ในกรณีที่มีผู้ช่วยผู้ตัดสิน 1 คน จะนั่งแนวเดียวกันกับเน็ต หากมีผู้ช่วยผู้ตัดสิน 2 คน แต่ละคนจะนั่งแนวเดียวกันกับเส้นสกัดแต่ละด้าน

19.3.2) ผู้ช่วยผู้ตัดสินมีหน้าที่ตัดสินว่าลูกเทเบิลเทนนิสสัมผัสขอบโต๊ะหรือไม่ ในด้านที่ใกล้ที่สุดกับตนเอง

19.3.3) ทั้งผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินอาจจะตัดสินใจดังนี้

19.3.3.1) พิจารณาลักษณะการส่งลูกของผู้เล่นว่าถูกต้องตามกติกาหรือไม่

19.3.3.2) ในการส่งลูก ลูกนั้นสัมผัสเน็ตหรือไม่

19.3.3.3) พิจารณาว่าผู้เล่นขวางลูกหรือไม่

19.3.3.4) ในขณะแข่งขันมีสิ่งๆที่เข้ามารบกวนอันจะมีผลต่อการแข่งขันหรือไม่

19.3.3.5) รักษาเวลาในการฝึกซ้อม ในการเล่น หรือในขณะหยุดพัก

19.3.4) การตัดสินใดๆ ของผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินตามข้อ 19.3.3) จะต้องไม่ก้าวก่ายต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่อื่นๆ ที่แต่งตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ

19.3.5) ถ้าแต่งตั้งผู้ช่วยผู้ตัดสิน 2 คน ผู้ช่วยผู้ตัดสินที่จะทำหน้าที่ตามข้อ 19.3.2 , 19.3.3.1 และ 19.3.3.3 และในการขานอื่นๆ ที่อยู่ใกล้กับโต๊ะและผู้เล่นในด้านของเขา

19.3.6) ในการแข่งขันระบบเร่งเวลา หากมีผู้ช่วยผู้ตัดสิน 1 คน จะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่นับจำนวนครั้งขึ้นมาจากหาก ถ้ามีผู้ช่วยผู้ตัดสิน 2 คน ผู้ช่วยผู้ตัดสินจะเป็นผู้นับจำนวนครั้ง โดยผู้นับคือผู้ช่วยผู้ตัดสินที่อยู่ใกล้กับผู้เล่นที่เป็นฝ่ายรับ

20. การประท้วง

20.1 จะไม่มีการตกลงกันเองของผู้เล่นหรือหัวหน้าทีมที่จะเปลี่ยนแปลงคำตัดสินของผู้ตัดสินหรือเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่เกมการแข่งขันเกิดปัญหาขึ้นตามข้อเท็จจริง หรือเปลี่ยนแปลงการตีความ

ตามกติกาหรือกฎข้อบังคับของผู้ชี้ขาด หรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินการจัดซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน

20.2 การประท้วงจะต้องไม่คัดค้านต่อการตัดสินของผู้ตัดสินหรือเจ้าหน้าที่ในกรณีปัญหาที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริง หรือประท้วงในการตัดสินของผู้ชี้ขาดในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการตีความตามกติกาหรือกฎข้อบังคับ

20.3 การประท้วงเกี่ยวกับการตัดสินของผู้ตัดสินในกรณีเกี่ยวกับการตีความในปัญหาของกติกาหรือกฎข้อบังคับ ให้ทำการประท้วงต่อผู้ชี้ขาด และการตัดสินของผู้ชี้ขาดถือว่าสิ้นสุด

20.4 การประท้วงเกี่ยวกับการตัดสินของผู้ชี้ขาดในกรณีเกี่ยวกับปัญหาของการจัดการแข่งขัน นอกเหนือจากกติกาหรือกฎข้อบังคับ ให้ทำการประท้วงต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขัน และการตัดสินของคณะกรรมการจัดการแข่งขันถือว่าสิ้นสุด

20.5 การแข่งขันประเภทบุคคล การประท้วงจะทำได้เฉพาะผู้เล่นซึ่งเป็นคู่กรณีในแมตช์ที่ปัญหาได้เกิดขึ้น และในการแข่งขันประเภททีม การประท้วงจะทำได้เฉพาะหัวหน้าทีมซึ่งเป็นคู่กรณีในแมตช์ที่ปัญหาเกิดขึ้นเท่านั้น

20.6 ปัญหาการตีความตามกติกาหรือกฎข้อบังคับที่เกิดจากการตัดสินของผู้ชี้ขาดหรือปัญหาของการจัดการแข่งขันหรือดำเนินการแข่งขันที่เกิดขึ้นจากการตัดสินของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้เล่นหรือหัวหน้าทีมอาจจะประท้วงผ่านต้นสังกัดหรือสโมสรของตนไปยังสมาคมก็ได้ สำหรับการพิจารณาของสมาคมจะพิจารณาหาข้อปฏิบัติสำหรับการตัดสินต่อไปในอนาคต แต่ทั้งนี้จะไม่มีผลต่อคำตัดสินในครั้งที่ผ่านมาใดๆ ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วโดยผู้ชี้ขาดหรือคณะกรรมการจัดการแข่งขันที่รับผิดชอบ

21. การดำเนินการแข่งขัน

21.1 ผู้เล่นจะได้รับอนุญาตให้ฝึกซ้อมบนโต๊ะแข่งขันเป็นเวลาไม่เกิน 2 นาที ก่อนการแข่งขัน สำหรับในช่วงเวลาระหว่างการแข่งขันจะไม่สามารถทำการฝึกซ้อมได้ ซึ่งการฝึกซ้อมนอกเหนือจากที่กล่าวมาอาจจะขยายออกไปได้โดยการอนุญาตของผู้ชี้ขาด

21.2 ถ้าแมตช์การแข่งขันไม่สามารถเริ่มได้เนื่องจากผู้เล่นไม่สามารถตกลงกันได้ในการเลือกลูกแข่งขัน ผู้ตัดสินจะเป็นผู้เลือกให้โดยวิธีการสุ่มและถ้าผู้เล่นยังปฏิเสธอยู่อาจจะถูกปรับเป็นแพ้อยู่ผู้ชี้ขาด

21.3 ในระหว่างการแข่งขัน ผู้ตัดสินอาจจะอนุญาตให้หยุดเพื่อทำการเช็คเหงื่อได้ในช่วงเวลาอันสั้นที่สุดเท่าที่จำเป็นซึ่งจะสามารถทำได้เมื่อครบทุกๆ 5 คะแนนเท่านั้น และเมื่อขณะเปลี่ยนแดนกันในเกมสุดท้าย

21.4 ถ้าไม้เทเบิลเทนนิสของผู้เล่นหักในระหว่างการแข่งขัน ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนไม้อันใหม่ทันทีด้วยไม้ของผู้เล่นที่นำติดตัวเข้ามาในพื้นที่การแข่งขันหรือไม้ที่ถูกส่งให้กับผู้เล่นในพื้นที่การแข่งขันก็ได้

21.5 ผู้เล่นจะได้รับอนุญาตอย่างมีเหตุผลที่จะตรวจสอบอุปกรณ์ที่เปลี่ยนใหม่อันเกิดจากการชำรุด เช่น ไม้เทเบิลเทนนิสหรือลูกเทเบิลเทนนิสที่ชำรุด แต่ก็จะไม่มากไปกว่าการฝึกตีได้ 2-3 ครั้งก่อนการเล่นใหม่

21.6 ผู้เล่นจะต้องวางไม้เทเบิลเทนนิสของเขานบนโต๊ะแข่งขัน ระหว่างช่วงหยุดพักระหว่างเกม

21.7 ผู้เล่นจะต้องอยู่ในพื้นที่การแข่งขันหรือใกล้พื้นที่การแข่งขันตลอดเวลาการแข่งขันนั้น โดยในการหยุดพักระหว่างเกมผู้เล่นจะต้องอยู่ในระยะไม่เกิน 3 เมตร ของพื้นที่การแข่งขัน ภายใต้การควบคุมของผู้ตัดสิน การออกนอกระยะดังกล่าวสามารถทำได้โดยต้องได้รับอนุญาตจากผู้ชี้ขาด

22. การยุติการเล่นลูกเงิน

22.1 ผู้ชี้ขาดอาจจะอนุญาตให้ยุติการเล่นชั่วคราวในช่วงเวลาอันสั้นที่สุด ซึ่งจะไม่เกิน 10 นาที ถ้าผู้เล่นไม่สามารถเล่นได้เนื่องจากอุบัติเหตุ โดยมีเงื่อนไขว่า ในความเห็นของผู้ชี้ขาดการยุติการเล่นชั่วคราวนั้นไม่น่าจะทำให้ผู้เล่นหรือคู่เล่นฝ่ายตรงข้ามเสียเปรียบเกินควร

22.2 การยุติการเล่นชั่วคราวจะไม่อนุญาตสำหรับความไม่พร้อมของร่างกายที่เกิดขึ้นในขณะแข่งขันหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น เช่น ความอ่อนเพลีย ตะคริว หรือความไม่สมบูรณ์ของผู้เล่น เหล่านี้จะไม่อนุญาตให้เป็นการยุติการเล่นลูกเงิน การยุติการเล่นลูกเงินจะยุติในกรณีที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุเท่านั้น เช่น การบาดเจ็บเนื่องจากหกล้ม

22.3 ระหว่างการยุติการเล่นลูกเงิน ผู้ชี้ขาดอาจจะอนุญาตให้ผู้เล่นทำการฝึกซ้อมบนโต๊ะแข่งขันนั้นรวมไปถึงโต๊ะแข่งขันอื่นๆได้

23. การแนะนำผู้เล่นหรือการสอนผู้เล่น

23.1 ในการแข่งขันประเภททีม ผู้เล่นจะได้รับคำแนะนำหรือการสอนจากใครก็ได้ แต่ในการแข่งขันประเภทบุคคลผู้เล่นหรือคู่เล่นจะได้รับการสอนจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น ซึ่งจะต้องแจ้งให้ผู้ตัดสินทราบก่อนการแข่งขัน ถ้าบุคคลที่ไม่มีหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งมาทำการสอน ผู้ตัดสินจะใช้ใบแดงไล่บุคคลนั้นออกจากบริเวณพื้นที่แข่งขัน

23.2 ผู้เล่นจะได้รับการสอนในระหว่างหยุดพักระหว่างจบเกม หรือระหว่างช่วงหยุดพักการเล่นชั่วคราวที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น หากมีบุคคลสอนผู้เล่นในขณะแข่งขัน ผู้ตัดสินจะใช้ใบเหลืองและเตือนบุคคลนั้นไม่ให้กระทำเช่นนั้นอีก และแจ้งให้ทราบว่าในครั้งต่อไปจะให้ออกจากบริเวณพื้นที่แข่งขัน

23.3 หลังจากผู้ตัดสินได้เตือนแล้ว หากมีบุคคลในทีมหรือบุคคลอื่นที่ทำการสอนอย่างผิดกติกาอีก ผู้ตัดสินจะใช้ใบแดงไล่ออกจากพื้นที่การแข่งขันไม่ว่าเขาจะเป็นผู้ถูกเตือนมาก่อนหน้านั้นหรือไม่ก็ตาม

23.4 ในการแข่งขันประเภททีม ผู้สอนที่ถูกไล่ออกจากพื้นที่แข่งขันจะไม่สามารถกลับเข้ามาได้อีกจนกระทั่งจบการแข่งขันประเภททีม ยกเว้นเขาผู้นั้นต้องลงทำการแข่งขัน สำหรับประเภทบุคคล ผู้สอนไม่สามารถกลับเข้ามาได้อีกจนกระทั่งจบการแข่งขันแมทช์นั้น

23.5 ถ้าผู้สอนปฏิเสธที่จะออกจากพื้นที่การแข่งขัน หรือกลับเข้ามาในพื้นที่การแข่งขันก่อนที่การแข่งขันจะเสร็จสิ้น ผู้ตัดสินจะยุติการเล่นและรายงานต่อผู้ชี้ขาดทันที

24. ความประพฤติ

24.1 ผู้เล่นและผู้ฝึกสอน จะต้องไม่ทำกติกาหรือความประพฤติที่ไม่ดีอันจะมีผลต่อฝ่ายตรงข้าม หรือผู้ชม หรือทำให้เกมการแข่งขันเกิดความเสียหาย ความประพฤติดังกล่าว เช่น ตั้งใจทำให้ลูกแตก ,เคาะโต๊ะด้วยไม้เทเบิลเทนนิส,พูดคำหยาบ หรือจงใจตะโกนด้วยเสียงดังอันควร, แกล้งตีลูกเทเบิลเทนนิสให้ออกจากพื้นที่แข่งขัน หรือการไม่เคารพเชื่อฟังผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนละเมิดข้อบังคับในการสอนผู้เล่นระหว่างการแข่งขัน

24.2 เมื่อผู้ตัดสินได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้เล่นหรือผู้ฝึกสอนทำความประพฤติไม่ดีดังกล่าว ผู้ตัดสินจะให้ใบเหลืองและเตือนถึงการลงโทษหากยังกระทำอยู่อีก สำหรับในประเภทคู่ การเตือนผู้เล่นคนหนึ่งหมายถึงมีผลต่อทั้ง 2 คนด้วย

24.3 หลังจากที่ได้รับการเตือนแล้ว ถ้าผู้เล่นยังกระทำลักษณะดังกล่าวหรือลักษณะอื่นๆ อีก ผู้ตัดสินจะให้ 1 คะแนนแก่ฝ่ายตรงข้าม หลังจากนั้นหากยังกระทำอยู่อีกผู้ตัดสินจะให้คะแนน 2 คะแนนแก่ฝ่ายตรงข้าม ซึ่งในการให้คะแนนแต่ละครั้งผู้ตัดสินจะใช้ใบเหลืองและใบแดงคู่กันพร้อมกัน ทั้งนี้ยกเว้นกรณี 24.5

24.4 หลังจากผู้แนะนำหรือผู้สอนได้รับการเตือนแล้ว แต่ยังกระทำอยู่อีก ผู้ตัดสินจะไล่เขาออกจากพื้นที่โดยใช้ใบแดง ซึ่งเขาจะกลับมาไม่ได้จนกว่าการแข่งขันในประเภททีมนั้นได้เสร็จสิ้นลงหรือจบการแข่งขันในคืนนั้นสำหรับประเภทบุคคล ทั้งนี้ยกเว้นกรณีข้อ 24.5

24.5 ถ้าผู้เล่นได้ถูกลงโทษในเรื่องเกี่ยวกับความประพฤติโดยให้คะแนนแก่ฝ่ายตรงข้าม 2 ครั้งแล้วแต่ยังกระทำอยู่อีก หรือเมื่อใดก็ตามที่ผู้เล่นหรือผู้สอนทำการละเมิดอย่างร้ายแรง ผู้ตัดสินจะยุติการเล่นและรายงานต่อผู้ชี้ขาดทันที

24.6 ผู้ชี้ขาดอาจจะใช้มาตรการทางวินัยแก่ผู้เล่นภายใต้ดุลยพินิจของเขาสำหรับความประพฤติที่ไม่สมควร ก้าวร้าว ฯลฯ โดยอาจจะไล่ผู้เล่นออกจากแมตช์การแข่งขันในประเภทนั้นๆ หรือการแข่งขันทั้งหมดโดยการใช้ใบแดง แม้ว่าผู้ตัดสินจะรายงานให้ทราบหรือไม่ก็ตาม

24.7 ถ้าผู้เล่นถูกไล่ออก 2 ครั้งในประเภททีม หรือ 2 ครั้งในประเภทบุคคลในแมตช์นั้น ผู้เล่นจะถูกออกจากการแข่งขันในประเภททีมหรือประเภทบุคคลในแมตช์นั้นโดยอัตโนมัติ

24.8 ถ้าพบว่าผู้เล่นได้เปลี่ยนไม้เทเบิลเทนนิสของเขาในระหว่างการเล่นโดยไม่แจ้งให้ผู้ตัดสินและฝ่ายตรงข้ามทราบ ผู้ตัดสินจะยุติการเล่นและรายงานต่อผู้ชี้ขาดทันที ในโอกาสแรกผู้ชี้ขาดจะเตือนผู้เล่น หากยังกระทำอีกจะถูกปรับเป็นแพ้โดยผู้ชี้ขาด

25. การแข่งขันประเภททีม

25.1 ในการแข่งขันประเภททีมจะทำการแข่งขันแบบ SWAYTHLING CUP หรือ CORBILLON CUP หรือระบบอื่นๆ ซึ่งจะต้องระบุลงในระเบียบการแข่งขันนั้นๆ

25.2 การแข่งขันแบบ SWAYTHLING CUP จะต้องประกอบด้วยผู้เล่น 3 คน โดยก่อนการแข่งขัน หัวหน้าทีมจะต้องมาจับฉลากเสี่ยงว่าทีมใดจะได้ทีม A,B,C หรือ X,Y,Z

25.2.1) ลำดับการแข่งขันแบบ SWAYTHLING CUP มีดังนี้

คู่ที่ 1 A – X

คู่ที่ 2 B – Y

คู่ที่ 3 C – Z

คู่ที่ 4 A – Y

คู่ที่ 5 B – X

25.2.2) การแข่งขันแต่ละคู่จะแข่งขันรู้ผลแพ้ชนะ 2 ใน 3 เกม และทีมแมทช์จะถือผลแพ้ชนะ 3 ใน 5 คู่

25.3 การแข่งขันแบบ CORBILLION CUP จะประกอบด้วยผู้เล่น 2 , 3 หรือ 4 คน โดยก่อนการแข่งขัน หัวหน้าทีมจะต้องมาจับฉลากเสี่ยงว่าทีมใดจะได้ทีม A,B,C หรือ X,Y,Z

25.2.1) ลำดับการแข่งขันแบบ CORBILLION CUP มีดังนี้

คู่ที่ 1 A – X

คู่ที่ 2 B – Y

คู่ที่ 3 ประเภทคู่

คู่ที่ 4 A – Y

คู่ที่ 5 B – X

25.3.1) การแข่งขันแต่ละคู่จะเป็นการแข่งขันประเภทเดี่ยว ยกเว้นในคู่ที่ 3 เป็นการแข่งขันทประเภทคู่ ซึ่งประเภทคู่นี้จะส่งรายชื่อหลังจากการแข่งขันประเภทเดี่ยวคู่ที่ 2 เสร็จสิ้นลงแล้วก็ได้ โดยจะต้องเป็นผู้เล่นที่มีชื่ออยู่ในทีม

25.3.2) การแข่งขันแต่ละคู่จะแข่งขันรู้ผลแพ้ชนะ 2 ใน 3 เกม และทีมแมทช์จะถือผลแพ้ชนะ 3 ใน 5 คู่

25.3.3) เมื่อจบการแข่งขันในแต่ละคู่ ผู้เล่นจะสามารถหยุดพักได้ไม่เกิน 5 นาที

26.การแข่งขันแบบแพ็คตัดออก

26.1 จำนวนตำแหน่งของระบบการแข่งขันแพ็คตัดออกจะต้องมีจำนวนเป็น 2 เท่า เช่น 2 , 4 , 8 , 16 , 32 เป็นต้น

26.2 ถ้าจำนวนผู้เล่นมีน้อยกว่าตำแหน่ง ให้ใส่ ชนะผ่าน (BYE) เพิ่มเข้าไปในรอบแรก

26.3 ถ้าจำนวนผู้เล่นมีมากกว่าตำแหน่ง ให้ใส่รอบคัดเลือก (QUALIFIERS)

26.4 การชนะผ่าน (BYE) หรือการคัดเลือก (QUALIFIERS) จะต้องกระจายอยู่อย่างสม่ำเสมอ โดยการชนะผ่าน (BYE) จะต้องอยู่กับมือวางอันดับแรก

26.5 การวางมืออันดับ

26.5.1) ผู้เล่นที่มีฝีมือดีตามอันดับจะต้องถูกวางตัวเพื่อไม่ให้พบกันก่อนที่จะถึงรอบสุดท้ายของการแข่งขัน

26.5.2) ผู้เล่นที่มีจากสโมสรเดียวกันจะถูกจับแยกกันให้แยกกันให้ห่างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อไม่ให้พบกันก่อนที่จะถึงรอบสุดท้ายของการแข่งขัน

26.5.3) ผู้เล่นมือวางอันดับ 1 จะถูกจัดให้อยู่บนสุด ผู้เล่นมืออันดับ 2 ถูกจัดให้อยู่ล่างสุด ผู้เล่นมือวางอันดับ 3 - 4 จะจับฉลากระหว่างผู้เล่นมือ 1 - 2

26.5.4) ผู้เล่นมือวางอันดับ 5 - 8 จะจับฉลากอยู่ระหว่างผู้เล่นตามข้อ 26.5.3

26.5.5) ผู้เล่นมือวางอันดับ 9 - 16 จะจับฉลากอยู่ระหว่าง ผู้เล่นตามข้อ 26.5.4 ตามลำดับ

27. กำหนดการแข่งขัน

27.1 ในการแข่งขันระดับภายในประเทศ ผู้เล่นจะต้องทำการแข่งขันตามที่กำหนด หากเลยเวลาแข่งขันให้ปรับเป็นแพ้โดยผู้ชี้ขาด ดังนี้

27.1.1) ประเภทบุคคล ให้เวลา 5 นาที นับจากกำหนดเวลาแข่งขัน หรือหากเลยกำหนดเวลาแข่งขันแล้วให้นับจากเวลาที่เรียกลงทำการแข่งขัน

27.1.2) ประเภททีม ให้เวลา 15 นาที นับจากกำหนดเวลาแข่งขันหรือหากเลยกำหนดเวลาแข่งขันแล้วให้นับจากเวลาที่เรียกมาจับฉลาก คือโดยจะต้องมีผู้เล่นอย่างน้อย 2 คนในการแข่งขันระบบ CORBILLION CUP และจะต้องมีผู้เล่นอย่างน้อย 3 คน ในการแข่งขันระบบ SWAYTHLING CUP

27.2 เวลาที่ระบุไว้ตามข้อ 27.1.1 , 27.1.2 นี้ อาจอนุญาตขยายออกไปได้โดยการอนุญาตของผู้ชี้ขาด

28. การคิดคะแนนในการแข่งขันแบบวนพบกันหมด

28.1 ในการแข่งขันแบบวนพบกันหมด ผู้เล่นหรือทีมภายในกลุ่มนั้นต้องแข่งขันพบกันทุกทีมโดยผู้ชนะ จะได้ 2 คะแนน ผู้แพ้จะได้ 1 คะแนน และผู้ที่ไม่แข่งขันหรือแข่งขันไม่เสร็จสิ้น จะได้ 0 คะแนน และการจัดอันดับจะดูผลจากคะแนนแมทช์นี้เป็นอันดับแรก

28.2 ถ้าผู้เล่น / ทีมที่มีคะแนนแมทช์เท่ากันตั้งแต่ 2 คน / ทีมขึ้นไป การจัดอันดับให้ดูผลการแข่งขันเฉพาะคน / ทีม ที่มีคะแนนเท่ากันเท่านั้น โดยใช้ผลแพ้ชนะของบุคคล (สำหรับประเภททีม) เกม หรือ คะแนน ตามลำดับจนกว่าจะได้ข้อยุติ ซึ่งวิธีการคิดคะแนนในแต่ละขั้นตอนให้ใช้คะแนนได้หารด้วยคะแนนเสีย

28.3 ในการคิดคะแนนตามขั้นตอนหากมีหนึ่งหรือมีมากกว่าหนึ่งในกลุ่มนั้นแสดงผลต่างขณะที่ส่วนอื่นๆ ยังมีคะแนนเท่ากันอยู่ ผลการแข่งขันของผู้ที่เท่ากันนั้นจะถูกคำนวณย่อยต่อไปตามลำดับคือ ผลบุคคล (สำหรับประเภททีม)จำนวนเกม คะแนนในเกม

28.4 หากคิดคะแนนตามข้อ 28.1 , 28.2 และ 28.3 แล้วยังมีคะแนนเท่ากันอีกให้ใช้วิธีการจับฉลาก (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ศึกษาถึงปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส” มีทั้งหมด 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของปัจจัยและกระบวนการจัดการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลา ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

อุษณี ทวีสัตย์

ผู้วิจัย

9. จากข้อที่ 8 โปรดระบุผลการแข่งขันโดยละเอียด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. ระหว่างที่ท่านทำการศึกษาในมหาวิทยาลัยท่านเคยเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสในระดับใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

- () กีฬาเขตการศึกษา () กีฬาเยาวชนแห่งชาติ () กีฬาแห่งชาติ
- () กีฬามหาวิทยาลัย () กีฬาเยาวชนอาเซียน () กีฬาซีเกมส์
- () กีฬาเอเชียนเกมส์ () กีฬาโอลิมปิกเกมส์
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. จากข้อที่ 10 โปรดระบุผลการแข่งขันโดยละเอียด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

12. หลังจากการจบการศึกษาในมหาวิทยาลัยท่านเคยเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสในระดับใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ และเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษา)

- () กีฬาเขตการศึกษา () กีฬาเยาวชนแห่งชาติ () กีฬาแห่งชาติ
- () กีฬามหาวิทยาลัย () กีฬาเยาวชนอาเซียน () กีฬาซีเกมส์
- () กีฬาเอเชียนเกมส์ () กีฬาโอลิมปิกเกมส์
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. จากข้อที่ 12 โปรดระบุผลการแข่งขันโดยละเอียด

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

14. ประสบการณ์ในการเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสในกีฬามหาวิทยาลัย

() ไม่เคย

() 1 ปี

() 2 ปี

() 3 ปี

() 4 ปี

() มากกว่า 4 ปี

15. ท่านเคยได้รับเหรียญรางวัลจากการเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสในกีฬามหาวิทยาลัย ปีพ.ศ. ไต ประเภทใด เหรียญใด (โปรดระบุโดยละเอียด)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การฝึกซ้อม**1.ระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อสัปดาห์**

- ทุกวัน 5-6 วัน 3-4 วัน
 1-2 วัน ไม่มีการฝึกซ้อมเลย

2. ช่วงระยะเวลาในการฝึกซ้อมต่อวัน

- 30 นาที 30 – 60 นาที 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมง 30 นาที
 1 ชั่วโมง 30 นาที – 2 ชั่วโมง 2 ชั่วโมงขึ้นไป

3. สถานที่ฝึกซ้อมที่ท่านทำการฝึกซ้อม

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อื่นๆ(โปรดระบุ).....

4. ขณะที่ท่านทำการฝึกซ้อมผู้ใดเป็นคนควบคุมการฝึกซ้อม

- ผู้ฝึกสอนจากทางมหาวิทยาลัย ผู้ฝึกสอนส่วนตัว
 อื่นๆ(โปรดระบุ)

การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน**กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย****1. ท่านเคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทยหรือไม่**

- เคย ไม่เคย

2. ท่านลงทำการแข่งขันในสังกัดใด

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อื่นๆ(โปรดระบุ).....

การแข่งขัน**กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย****1. ท่านมีความคาดหวังในการได้รับเหรียญรางวัล (ทอง)**

- 1 เหรียญ 2 เหรียญ
 3 เหรียญ 4 เหรียญ

กีฬาซีเกมส์

1. ประสบการณ์ในการเข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสในกีฬาซีเกมส์

- () ไม่เคย () 1 ครั้ง () 2 ครั้ง
() 3 ครั้ง () 4 ครั้ง () มากกว่า 4 ครั้ง

การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา

1. มีการติดต่อนิสิตเมื่อจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย

- () เป็นประจำ () 1 ครั้ง/เดือน () 1 ครั้ง/3เดือน
() 1 ครั้ง/6เดือน () 1 ครั้ง/ปี () ไม่เคย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและกระบวนการจัดการ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องแต่ละคำถามให้ตรงตามระดับความสำคัญของปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย

ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย	ระดับความสำคัญ			
	สำคัญมากที่สุด (4)	สำคัญมาก (3)	สำคัญปานกลาง (2)	สำคัญน้อย (1)
หลักการเตรียมทีมของโครงการพัฒนากีฬาชาติ				
1.การรับเข้าศึกษา				
1.1 การประชาสัมพันธ์มีความทั่วถึง				
1.2 ช่วงเวลาในการรับสมัครมีความเหมาะสม				
1.3 เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านวิชาการมีความเหมาะสม				
1.4 เกณฑ์ในการรับเข้าทางด้านกีฬามีความเหมาะสม				
1.5 จำนวนนิสิตที่รับเข้าศึกษามีความเหมาะสม				
2.การศึกษา				
2.1 การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ				
2.2 มีการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา				
2.3 การสอนเสริมทำให้มีความรู้ความเข้าใจ				
2.4 มีเจ้าหน้าที่โครงการให้คำปรึกษา ติดตาม ดูแลด้านการศึกษาและกีฬา				
2.5 อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมกีฬามีความรับผิดชอบ ดูแลเอาใจใส่ ติดตามช่วยเหลือนิสิตเป็นอย่างดี				
2.6 อาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษา				
3.การฝึกซ้อม				
3.1 มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ				
3.2 ได้รับการฝึกสอนจากผู้ฝึกสอนเป็นอย่างดี				
3.3 มีรูปแบบการฝึกทักษะส่วนบุคคลและเป็นทีม				

ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย	ระดับความสำคัญ			
	สำคัญมากที่สุด (4)	สำคัญมาก (3)	สำคัญปานกลาง (2)	สำคัญน้อย (1)
3.4 สถานที่ฝึกซ้อมเพียงพอต่อการฝึกซ้อม				
3.5 อุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน				
3.6 การจัดสรรงบประมาณด้านต่างๆอย่างเพียงพอ				
การเตรียมทีมก่อนการแข่งขัน				
1.กีฬาชิงแชมป์แห่งประเทศไทย				
1.1 การหาข้อมูลคู่แข่งก่อนการแข่งขัน				
การแข่งขัน				
1.กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย				
1.1 ความมุ่งมั่นในการแข่งขันที่จะทำผลงานให้ดีที่สุดในการแข่งขัน				
1.2 ความใส่ใจต่อการแข่งขันทุกแมตช์				
1.3 การแก้ไขจุดบกพร่องในเกมในขณะที่แข่งขัน				
1.4 การเก็บข้อมูลขณะทำการแข่งขัน เพื่อใช้ในการปรับปรุงในการเทคนิคต่อไป				
1.5 ความคาดหวังในผลงานการแข่งขัน				
2.กีฬาซีเกมส์				
2.1 ความมุ่งมั่นในการแข่งขัน				
2.2 ไหวพริบในการแข่งขัน				
2.3 ข้อมูลของคู่แข่ง				
2.4 ความคาดหวังในผลงานการแข่งขัน				
การติดตามนิสิตเมื่อจบการศึกษา				
1. หลังจากจบการศึกษาแล้วมีการติดตามผลงาน				
2. การติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม และผลการแข่งขันของนักกีฬา				

ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสกีฬามหาวิทยาลัย	ระดับความสำคัญ			
	สำคัญมากที่สุด (4)	สำคัญมาก (3)	สำคัญปานกลาง (2)	สำคัญน้อย (1)
3. การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการแข่งขันของนักกีฬาที่ไปสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย				
4. การติดตามผลการศึกษานิสิตโครงการพัฒนากีฬาชาติ				

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาปัจจัยและกระบวนการจัดการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษาโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส”

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ศึกษาถึงปัจจัยกระบวนการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย “กรณีศึกษา กีฬาเทเบิลเทนนิส” แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ปัจจัยและกระบวนการจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ว่ามีอุปสรรค หรือไม่มีอุปสรรคในการดำเนินการจัดการทั้ง 4 ด้าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เวลา สถานที่ และรายละเอียดต่างๆ ในการสัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

เวลา.....สถานที่.....

เพศ.....อายุ.....ปี

อาชีพ.....ระดับการศึกษา.....รายได้ต่อเดือน.....

บทสัมภาษณ์

1. จากกรณีที่มีโครงการพัฒนากีฬาสเกตน้ำแข็งที่ท่านคิดว่ามีจุดแข็งอย่างไร

1.1 ด้านการรับเข้า

1.2 ด้านการศึกษา

1.3 ด้านการฝึกซ้อม

1.4 ด้านงบประมาณ

1.5 ด้านนักกีฬา

1.6 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น อุปกรณ์ สถานที่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากกรณีที่มีโครงการพัฒนากีฬาสเกตน้ำแข็งที่ท่านคิดว่ามีจุดอ่อนอย่างไร

1.1 ด้านการรับเข้า

1.2 ด้านการศึกษา

1.3 ด้านการฝึกซ้อม

1.4 ด้านงบประมาณ

1.5 ด้านนักกีฬา

1.6 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น อุปกรณ์ สถานที่

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....

3. จากการวิเคราะห์ของท่าน ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาสหชาติมีโอกาหรือแนวทางที่จะพัฒนาในด้านต่างๆหรือไม่อย่างไร

1.1 ด้านการรับเข้า

1.2 ด้านการศึกษา

1.3 ด้านการฝึกซ้อม

1.4 ด้านงบประมาณ

1.5 ด้านนักกีฬา

1.6 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น อุปกรณ์ สถานที่

.....
.....
.....
.....
.....

4. ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาสหชาติมีสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร

1.1 ด้านการรับเข้า

1.2 ด้านการศึกษา

1.3 ด้านการฝึกซ้อม

1.4 ด้านงบประมาณ

1.5 ด้านนักกีฬา

1.6 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น อุปกรณ์ สถานที่

.....
.....
.....
.....

5. จากจุดอ่อนของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่ท่านพบเห็นท่านมีแนวทางหรือการวางแผนที่จะดำเนินการพัฒนาโครงการพัฒนากีฬาชาติให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก จ
ผลการสัมภาษณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ชนิดกีฬาเทเบิลเทนนิส ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน ได้แก่ หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส และผู้ฝึกสอน โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากการจดบันทึก และบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียงมาเปิดฟังเพื่อวิเคราะห์ และสรุปตามประเด็น ดังต่อไปนี้

1 จากการสัมภาษณ์ (หัวหน้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ)

คำถาม : จากที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดแข็งอย่างไร

ด้านการรับเข้า ได้มีโอกาสให้นักกีฬาได้เข้าเรียนซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตั้งแต่แรกเริ่มที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติ และมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกชัดเจน มีคณะต่างๆให้ความร่วมมือ มีนักกีฬาให้ความสนใจโดยที่นักกีฬาระดับเยาวชนทีมชาติหรือทีมชาติได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและไม่ต้องเลิกเล่นกีฬา

ด้านการศึกษา มีการดูแลด้านการเรียนให้กับนิสิตที่เข้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ เช่น การติว การลงทะเบียนเรียน การลาฝึกซ้อมและแข่งขัน

ด้านการฝึกซ้อม นักกีฬาที่เข้ามาในโครงการพัฒนากีฬาชาติส่วนใหญ่จะมีผู้ฝึกสอนส่วนตัวหรือจากทางสมาคม จึงทำให้การฝึกซ้อมของนักกีฬาเป็นระบบ เช่น นักกีฬาเทควันโดได้ไปฝึกซ้อมกับทางสมาคม

ด้านนักกีฬา เนื่องจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง นักกีฬาจึงเลือกที่จะเข้าศึกษา และส่วนใหญ่เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วมีความมุ่งมั่นในการเรียนและการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี

คำถาม : จากการที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดอ่อนอย่างไร

ด้านการรับเข้า คือจุดอ่อนเพราะฝ่ายวิชาการไม่ให้ความร่วมมือ และหลายๆคณะยังไม่รับนิสิตในโครงการพัฒนากีฬาชาติ นักกีฬาไม่สามารถเลือกคณะตามที่ต้องการได้ เรื่องเกณฑ์คะแนนการรับเข้ามีคะแนนสูงเกินไป เช่น คณะอักษรศาสตร์ มีเกณฑ์ 60 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกณฑ์นี้สูงเกินไปสามารถเข้าศึกษาได้โดยไม่ต้องเข้าโครงการพัฒนากีฬาชาติ คณะรัฐศาสตร์ สามารถที่จะรับนักเรียนได้จำนวนมาก แต่กลับรับเพียงแค่ภาคivil 2 คน และคณะรัฐศาสตร์มีสิทธิ์ที่จะเรียนจบได้มากกว่าคณะอื่น เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งรับ จำนวน 5 คน

ด้านการศึกษา นักกีฬามีปัญหาไม่สามารถเรียนได้ เช่น ตัวนิสิตที่เข้ามาเรียนไม่รู้วิธีการศึกษาอย่างถูกต้อง จดบันทึกขณะเรียนอยู่ไม่เป็นเนื่องจาก ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ได้เล่นกีฬาอย่างเดียว จึงไม่ค่อยได้เข้าเรียนมากนัก เวลาในการฝึกซ้อมและเวลาในการแข่งขันนั้นเป็นวันธรรมดา ซึ่งทำให้เด็กต้องขาดเรียนและเรียนไม่ครบตามกำหนด เช่น นักกีฬาฟุตบอล จะมีแข่งทุกวันศุกร์ ทำให้ขาดเรียน จนไม่สามารถเข้าสอบได้ อีกทั้งยังขาดการตรวจสุขภาพ การบาดเจ็บอย่างละเอียด

ด้านการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อมจะมีปัญหาเกี่ยวกับด้านตัวผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพหรือ ความรู้มากพอ ทำให้การฝึกซ้อมมีประสิทธิภพน้อย และบางชนิดกีฬาไม่มีชมรมรองรับทำให้ไม่มีผู้ ฝึกสอน

ด้านงบประมาณ ด้านงบประมาณควรมีงบประมาณเพิ่มมากขึ้นในการจ้างผู้ฝึกสอนที่มี ความรู้และความสามารถเฉพาะด้านกีฬาโดยตรง เพื่อที่จะให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ อย่างเป็นระบบและมีพัฒนาการด้านกีฬาสูงขึ้น

ด้านนักกีฬา นักกีฬาบางคนก็ไม่ได้เลือกกีฬา เพราะกลัวเข้ามาแล้วเรียนไม่จบตามหลักสูตร จึงเลือกที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน เช่น ม.กรุงเทพ ม.ศรีปทุม แต่เมื่อนักกีฬาสามารถเข้ามา ศึกษาได้แล้ว ส่วนหนึ่งยังขาดความรับผิดชอบในการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีปัญหาเกี่ยวกับสนามกีฬาไม่สะดวกในการให้เข้าใช้ เข้าใช้ลำบาก จนกระทั่งอาจารย์เข้าไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์กีฬา จึงเริ่มมีการให้ใช้สนาม กีฬาได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะช่วงวันเสาร์ และอาทิตย์มีการให้เข้าสนามกีฬาจึงทำให้นักกีฬาไม่ได้ฝึกซ้อม เนื่องจากวันเสาร์ อาทิตย์เป็นวันที่สามารถฝึกซ้อมได้เต็มวัน

คำถาม : จากการวิเคราะห์ของท่าน ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีโอกาหรือแนวทางที่จะ พัฒนาในด้านต่างๆหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า มีโอกาสในการพัฒนา คือ ควรรับนักกีฬาที่เป็นทีมชาติและเยาวชนทีมชาติ จริงๆ เพราะวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากีฬาชาติเพื่อพัฒนานักกีฬาให้ไปสู่ระดับชาติ นักกีฬา ระดับเขตการศึกษาไม่ควรรับเข้าศึกษาเพราะว่าบางชนิดกีฬาคงสมบัติไม่เข้าเกณฑ์ เช่น กีฬารักบี้ เนื่องจากมีนักกีฬาเพียง 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนวชิราวุธ และโรงเรียน ภปร. ถ้าคัดเลือกที่ 1 2 3 ก็จะมีเพียง 2 โรงเรียนที่เข้าเกณฑ์ ดังนั้นที่ 3 โรงเรียนใดส่งก็สามารถได้ตำแหน่งที่ 3 แล้ว เมื่อรับคัดเลือก จากเกณฑ์ระดับเขตการศึกษา อาจจะทำให้ได้นักกีฬามาไม่ตรงตามคุณสมบัติและจะไม่ค่อยขยันทำ การฝึกซ้อมเนื่องจากไม่ได้เป็นนักกีฬาจริงๆ หรืออย่างน้อยควรจะมีรับ ที่ 1 2 3 กีฬาเยาวชนแห่งชาติ หรือกีฬาแห่งชาติ

ด้านการศึกษา เมื่อรับมาแล้วควรมีตัวเตอร์และมีการติดตาม ช่วยดูแลเรื่องการเรียนการ สอน 1 ชนิดกีฬา ต่อ 1 คน ซึ่งปัจจุบันไม่มีเช่นนี้

ด้านการฝึกซ้อม ถ้าเป็นไปได้มหาวิทยาลัยของเราควรจะมีฝึกซ้อมกันเองโดยหาผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้านมาฝึกสอน ถ้าไม่มีผู้ฝึกสอนที่ดีก็จะมีประสิทธิภาพ และการฝึกซ้อมควร ฝึกซ้อมให้ถูกวิธีถ้าฝึกซ้อมไม่ดีก็จะทำให้ไม่พัฒนาและไม่มีประสิทธิภาพ

ด้านงบประมาณ ควรจะสนับสนุนให้อย่างจริงจัง บางครั้งก็ให้บ้างไม่ให้บ้าง

ด้านนักกีฬา ควรจัดระบบ Buddy โดยให้นักกีฬาที่เรียนดี และเรียนไม่ดีช่วยเหลือดูแลนักกีฬาที่ เรียนไม่ดีหรือไม่มีความรู้ และควรจะมีรับนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาอย่างแท้จริงให้สมกับคำว่าโครงการ พัฒนากีฬาชาติ ซึ่งควรคัดเลือกอย่างน้อยต้องที่ 1 2 3 ของกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ถ้าเป็นไปได้ควรมี การรับทุกชนิดกีฬา เพราะจะได้ให้โอกาสนักกีฬาที่อยากจะเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช่น

กีฬาขี่ม้า หรือกีฬาที่ไม่ได้ใช้แข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย แต่เป็นนักกีฬาทีมชาติ ก็ควรที่จะรับนักกีฬาไว้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ควรจะขยายสถานที่การฝึกซ้อมให้มากกว่านี้ เช่น สนามเทนนิส มีคอร์ตจำนวนน้อย เมื่อมีเด็กสาธิตจุฬามาขอใช้สนามเพื่อการเรียนการสอน นักกีฬาก็จะไม่สามารถทำการฝึกซ้อมได้

คำถาม : ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า มีอุปสรรคก็คือ ฝ่ายวิชาการกับฝ่ายกีฬามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน และสมาคมกีฬาบางสมาคมจัดกีฬาให้กลายเป็น รายการนานาชาติเพื่อทำให้นักกีฬามีคะแนนทางด้านกีฬาสูงขึ้น เพื่อใช้ในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา รวมไปถึงผู้ปกครองและนักกีฬาเองด้วยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวในการทาบทามมาเป็นผู้ฝึกสอนของแต่ละชนิดกีฬา เพราะ รายได้ที่จะมาจัดจ้างผู้ฝึกสอนนั้นยังมีเพียงเล็กน้อย ถ้ามองในมุมมองของระดับมหาวิทยาลัย

ด้านการศึกษา ไม่มีผู้ดูแลหรือติดตามนักกีฬา แต่ละชนิดกีฬา ควรจะเพิ่มที่ปรึกษาคอยติดตามแต่ละชนิดกีฬา

ด้านการฝึกซ้อม สนาม อุปกรณ์ ผู้ฝึกสอน ผู้ฝึกสอนสำคัญมาก ควรจะมีผู้ฝึกสอนที่ดี เพราะเมื่อก่อนผู้ฝึกสอนได้ทำตามหน้าที่เท่านั้นไม่ได้ให้ความใส่ใจมากเท่าที่ควร ถ้ามีผู้ฝึกสอนที่ดีก็จะทำให้มีโอกาสในการได้เหรียญรางวัลตามที่คาดหวังไว้ แต่บางชนิดกีฬาผู้ฝึกสอนไม่ได้มาตรฐาน

ด้านงบประมาณ มีงบประมาณไม่เพียงพอ ควรเพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น

ด้านนักกีฬา ลูกมหาวิทยาลัยอื่นๆดึงตัวไป และนักกีฬาไปฝึกซ้อมที่สโมสรของตัวเองหรือกับผู้ฝึกสอนส่วนตัว จึงทำให้นักกีฬาที่ฝึกซ้อมที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีทักษะต่ำนักกีฬาที่ไปฝึกซ้อมที่สโมสรหรือผู้ฝึกสอนส่วนตัว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สถานที่ควรจะให้มีความพร้อม

คำถาม : จากจุดอ่อนของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่ท่านพบเห็นท่านมีแนวทางหรือการวางแผนที่จะดำเนินการพัฒนาโครงการพัฒนากีฬาชาติให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอย่างไร

ด้านการรับเข้า เปิดรับสมัครล่าช้ากว่ามหาวิทยาลัยอื่น จึงทำให้ถูกดึงตัวนักกีฬาไป เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกเข้าศึกษานั้น มีการตั้งเกณฑ์ที่สูง จึงทำให้นักกีฬาที่เก่งด้านวิชาการมากกว่าด้านกีฬาเนื่องจาก นักกีฬาที่เก่งบางคนอาจมีความสามารถด้านวิชาการไม่มากนัก จึงทำให้เข้าศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้ เป็นสาเหตุทำให้ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียโอกาสที่จะได้ตัวนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพพัฒนาเข้าศึกษา และฝ่ายวิชาการควรให้สิทธิ์กับนักกีฬาโครงการพัฒนากีฬาชาติเพื่อที่จะทำให้นักกีฬาจบตามหลักสูตร ด้านการศึกษาขาดผู้ดูแลทางด้านการเรียนของนักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ขาดการติดตามผลด้านการศึกษา ขาดการเรียนการสอนเพิ่มเติม ดังนั้น จึงควรจะมีผู้ติดตามให้ดี ด้านการฝึกซ้อม ควรจะมีผู้ฝึกสอนที่ดี และควรมีงบประมาณทางด้านกีฬาให้เพียงพอ

และจัดสรรหอพักให้กับนักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬาเดินทางสะดวกหลังจากเลิกฝึกซ้อมและจะได้มีการทิวในเรื่องการเรียนการสอนในวิชาพื้นฐานให้กับนักกีฬา ควรต้องวางแผนทางด้านการแข่งขันว่าใน 1 ปีมีแข่งรายการใดบ้าง และควรมีการลงแข่งขันนอกเหนือจากกีฬามหาวิทยาลัย เพื่อที่นักกีฬาจะได้เจอคู่แข่งชั้นที่หลากหลายและมีการพัฒนาฝีมือ พร้อมทั้งได้ประสบการณ์ในการแข่งขันเพื่อเตรียมความพร้อมในการที่จะลงแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยอีกด้วย

2 จากการศึกษา (หัวหน้ากิจกรรมนิสิต ฝ่ายกีฬา)

คำถาม : จากการศึกษาที่มีโครงการพัฒนานักกีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดแข็งอย่างไร

ด้านการรับเข้า : เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้เข้าศึกษาโดยที่นักกีฬาจะได้แข่งขันในการสอบทางด้านวิชาการกับนักกีฬาด้วยตนเอง โดยที่ไม่ต้องไปสอบแข่งขันกับกลุ่มที่ไม่ใช่ นักกีฬา และเป็นการเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬาได้เข้าศึกษาโดยมีช่องทางพิเศษสำหรับนักกีฬา

ด้านการศึกษา ระบบการศึกษาของทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่มีการถูกตำหนิ ไม่มีการมองว่าการรับเข้าแบบโครงการพัฒนานักกีฬาชาตินั้น เป็นการให้การศึกษาพิเศษไปจากเด็กที่เข้าศึกษาแบบปกติ และเมื่อได้รับคัดเลือกนักกีฬาเข้ามาแล้วก็จะได้นักกีฬาที่เก่งทั้งทางด้านกีฬาและทางด้านวิชาการควบคู่กันไป และหากนักกีฬาเองมีความพยายามและความรับผิดชอบต่อการเรียนการสอนของตนเองก็จะทำให้ในเรื่องการเรียนการศึกษาดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจบการศึกษาตามหลักสูตรของทางมหาวิทยาลัยได้ และเด็กถูกยอมรับจากทางสังคมเป็นอย่างดี

ด้านการฝึกซ้อม ในช่วงนั้นอาศัยให้เด็กฝึกซ้อมที่สังกัดเดิมของตน แต่ถ้าเด็กคนไหนออกจากสังกัดแล้ว ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็จะจัดผู้ฝึกสอนให้ และทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของเรามีสนามกีฬาเป็นจำนวนมากและเป็นมาตรฐานจะทำให้ให้นักกีฬามีโอกาสที่จะฝึกซ้อม และเป็นจุดศูนย์รวมหรือศูนย์กลางของการเดินทางจึงทำให้จุดนี้เป็นจุดดึงดูดที่จะให้ทุกคนอยากเข้ามาฝึกซ้อมหรือออกกำลังกาย และสามารถทำให้นักกีฬาของเราเองฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่

ด้านงบประมาณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีงบประมาณที่จะสนับสนุนทางด้านกีฬาอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะในช่วง 2 - 3 ปี มาแล้ว ฝั่งได้รับการเห็นชอบจากทางสภามหาวิทยาลัยให้เพิ่มงบประมาณสนับสนุนทางด้านกีฬาโดยเฉพาะ จึงทำให้ได้งบประมาณเป็นกรณีพิเศษ แต่ขณะนี้ทางมหาวิทยาลัยกำลังจะมีการจัดระบบของงบประมาณที่ได้รับมาใหม่ไม่นำไปใช้โดยไร้ประโยชน์ ควรจะนำไปใช้อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีงบประมาณในการสนับสนุนทางด้านกีฬามากกว่า

ด้านนักกีฬา ด้วยระบบของการสอบเข้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยค่อนข้างยากและด้วยชื่อเสียงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะเป็นตัวคัดกรองนิสิตจากมากมาหาน้อยจึงทำให้ได้นักกีฬาที่มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบ ทั้งสองตัวนี้เป็นจุดที่สำคัญของการศึกษา นักกีฬาที่สามารถเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้นั้นก็จะมีประวัติที่สูง คือ ต้องเคยเล่นกีฬาในระดับเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ ถ้าไม่เคยเล่นในระดับดังกล่าวก็肯定不会ตรงเกณฑ์ในการรับสมัคร

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่อนข้างครบและเป็นจุดศูนย์กลางของเมืองจึงทำให้สะดวกในการเดินทาง

คำถาม : จากการที่มีโครงการพัฒนากีฬาสีชาติท่านคิดว่ามีจุดอ่อนอย่างไร

ด้านการรับเข้า ระบบรับเข้ากรองเด็กได้ดีก็จริงแต่ด้วยทางเราเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่และมีชื่อเสียง อันดับแรกเรื่องความโปร่งใส การที่ส่งคนตรวจสอบสูงทำให้เราอยากได้นักกีฬาที่เก่งมีความสามารถสูงแต่คุณสมบัติบางประการไม่ถึงเกณฑ์ตามที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดจึงทำให้เราทางมหาวิทยาลัยไม่สามารถรับนักกีฬาดังกล่าวได้จึงทำให้เสียโอกาสที่จะได้นักกีฬาที่เก่งมีความสามารถสูงไปให้กับมหาวิทยาลัยอื่น อันดับต่อมา มีนักกีฬาหลายคนเข้ามาแล้วแต่ไม่เล่นกีฬาต่อ คือใช้ช่องทางการรับเข้าพิเศษนี้เข้ามาศึกษาแต่ไม่พึงรู้สึกที่เราเข้ามาในฐานะอะไร มีหน้าที่อะไร ทำประโยชน์อะไร อีกทั้งการเปิดรับสมัครมีความล่าช้ากว่ามหาวิทยาลัยอื่น จึงทำให้ถูกดึงตัวนักกีฬาไปและเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกเข้าศึกษานั้น มีการตั้งเกณฑ์ที่สูงจึงทำให้นักกีฬาที่เก่งบางคนอาจมีความสามารถด้านวิชาการไม่มากนัก จึงทำให้เข้าศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้ ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสียโอกาสที่จะได้ตัวนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพดีมาเข้าศึกษา

ด้านการศึกษา เป็นปกติเวลาเราสมัครเข้ามหาวิทยาลัยเราก็อยากเข้าศึกษาในขณะที่เราต้องการศึกษาเมื่อเราเข้าศึกษาได้แล้วเราจะเอาศักยภาพของเราไปเปรียบเทียบกับนิสิตที่เข้าศึกษาโดยวิธีการแอดมิชชันไม่ได้ เนื่องจากตัวนักกีฬาต้องเล่นกีฬาและเรียนควบคู่กันไปจึงทำให้ในเรื่องการเรียนการศึกษาทำได้ไม่เต็มที่เพราะต้องแบ่งเวลาไปให้กับการซ้อมกีฬา และขาดผู้ดูแลทางด้านการเรียนของนักกีฬาแต่ละชนิดกีฬา ขาดการติดตามผลด้านการศึกษา ขาดการเรียนการสอนเพิ่มเติม

ด้านการฝึกซ้อม เนื่องจากตารางการศึกษามีชั่วโมงเรียนที่แน่น และกิจกรรมต่างๆของทางมหาวิทยาลัยมีมากมายจึงทำให้เวลาในการฝึกซ้อมน้อยลง ผมจึงมีแนวคิดที่อยากจะให้มีที่พักให้นักกีฬามาอยู่ร่วมกันเพื่อให้ง่ายต่อการฝึกซ้อมและจะได้ฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ และที่พักนักกีฬาก็ควรมีความสะดวกสบายเทียบเท่ากับที่บ้านหากที่พักไม่มีความสะดวกสบายก็จะทำให้นักกีฬาไม่อยากจะเข้ามาอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเราอยากให้นักกีฬามีการฝึกซ้อมที่ดีเราก็ควรที่จะวางมาตรฐานดี

ด้านงบประมาณ ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ออกนอกระบบแล้วแต่ยังยึดใช้ระบบราชการทั้งหมดเพื่อป้องกันการทุจริต เพราะฉะนั้นการเบิก การจ่าย จึงติดขัดด้วยระบบ ซึ่งความจริงแล้วเมื่อออกนอกระบบก็สามารถทำอะไรก็ได้ แต่ด้วยความที่หัวหน้าฝ่ายการเงินยังยึดระบบราชการจึงไม่สามารถเบิกจ่ายได้อย่างสะดวก

ด้านนักกีฬา 1.เรียนหนักเล่นไม่ได้ 2.เห็นแก่ตัวก็เลยไม่มาเล่น 3.หลงระเห็จกิจกรรมก็เลยไม่มาเล่น 4.เล่นหนักก็เลยเรียนไม่ได้ จากทั้ง 4 ข้อ ที่กล่าวมาเป็นเพียงนักกีฬาส่วนน้อยประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งที่เหลือประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ เป็นส่วนนักกีฬาที่ดีมีความรับผิดชอบ ซึ่งในการที่มีนักกีฬาส่วนน้อยในดังกล่าวก็จะเป็นส่วนที่จะกระตุ้นให้เราได้มีการวางแผนเพื่อรับมือ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เนื่องจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นจุดศูนย์กลางอยู่กลางเมืองก็จะทำให้มีโอกาสในการขอใช้สถานที่เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น หน่วยงานจากทางเอกชน

สมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ จึงส่งผลให้มีสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมของนักกีฬาน้อยลงหรือไม่มีสถานที่ในการฝึกซ้อม จึงจำเป็นต้องมีสถานที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา

คำถาม : จากการวิเคราะห์ของท่าน ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีโอกาหรือแนวทางที่จะพัฒนาในด้านต่างๆหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า ท่านอธิการบดีท่านรองฝ่ายวิชาการท่านรองกิจการนิสิตก็ค่อนข้างจะพยายามแก้ปัญหาและพยายามที่จะทำอะไรต่อมิเยอะ ท่านอธิการบดีได้ให้นโยบายในเรื่องกีฬาสู่ความเป็นเลิศ จุฬาสู่ความเป็นเลิศ จะเอาไปวางแผนกันในวันที่ 1 มีนาคม 2557 ทั้งเรื่องการรับเข้า การศึกษา การฝึกซ้อม งบประมาณ ด้านนักกีฬา ทั้งหมดนี้ กำลังพยายามที่จะทำอยู่ และในความคิดของผม ผมต้องการที่จะจัดระบบในการคัดเลือกรับนักกีฬา เช่น ที่ 1 ระดับเยาวชนแห่งชาติ ที่1 ระดับเยาวชนทีมชาติ พอมาอยู่ไปอีก 4 ปี นักกีฬาเหล่านี้ก็จะกลายเป็นทีมชาติ ซึ่งถ้าหากรับนักกีฬาที่เป็นทีมชาติมาเลยโอกาสในการพัฒนาก็จะมีน้อย ฉะนั้นแล้วถ้าเรามีเด็กที่เป็นคลื่นลูกใหม่เข้ามามันก็มีแนวโน้มที่ดีกว่า และเป็นครั้งแรกที่ทำแผนกีฬาจุฬาฯขึ้นมาและปัจจุบันก็ยังดำเนินการตามแผนอยู่และจะมีบางส่วนที่ติดขัดเล็กน้อยและกำลังปรับปรุงในส่วนนั้น

เพราะฉะนั้นโอกาสในการรับเข้านั้นผมมองถึงแผนถึงระบบมากกว่าที่จะมองว่าชื่อเสียงดีก็จะรับได้ดีถ้าแบรนด์เนมเราดี บริการหลังการขายเราดี ดูแลเซอร์วิสดี ประโยชน์ประหยัด ใครๆก็อยากที่จะเข้า

ด้านการศึกษา เรากำลังช่วยเหลือเด็กเหล่านี้อยู่หลายวิธี มีหลายวิธีที่น่าจะช่วย เช่น เด็กแบดมินตันที่มีการชกต่อยกันในการแข่งขันแบดมินตันโลกซึ่งทำความเสียหายให้กับประเทศชาติมาก เพราะฉะนั้นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันการศึกษาเราต้องอบรมเด็กที่เป็นนักกีฬาของเราให้มันน้ำใจนักกีฬามีความรู้สึกการให้อภัยเหล่านี้ให้ดีและคิดว่าจะทำให้มันเป็นวิชาเรียนให้กับเด็กและนักกีฬาทุกคนควรจะสำนึกเพราะว่ามันจะได้รู้จักว่าไม่ได้ไปทำความเสียหายให้กับประเทศชาติแบบนั้น หรืออย่าฟุตบอลมันโกง รับเงิน มันก็คือความเสียหายของประเทศกับการกีฬา ซึ่งเราเป็นสถาบันการศึกษาเราควรจะสอนไม่ใช่เราปล่อยปะละเลยมันไป

ด้านการฝึกซ้อม ได้พื้นที่สนามศุภชลาศัยมาเราก็น่าจะได้มีการฝึกซ้อมกันมากขึ้น

ด้านงบประมาณ งบประมาณก็โอเค ก็ต้องทำให้กระบวนการมันง่าย อันนี้มันจะทำให้การใช้จ่ายมันสะดวกกว่าและตรงวัตถุประสงค์กว่า นี่คือปัญหามากกว่ามันติดขัดไปหมด และบอกจะจ่ายค่าผู้ฝึกสอนตั้งแต่เดือนธันวาคมจนปัจจุบันยังไม่ได้จ่ายเลย

ด้านนักกีฬา โอกาสก็คือ เมื่อเรามีคนดีเข้ามาคนดีก็จะตามเข้ามา คนเก่งเข้ามาก็จะมีคนเก่งตามเข้ามา เพราะว่าอาจารย์ผมแต่ท่านได้เสียไปแล้ว ท่านเคยพูดเสมอว่านักกีฬาที่ตีมันก็ต้องการคู่ซ้อมที่เก่งด้วยมันเป็นไปไม่ได้หรอกว่าฉันเก่งคนเดียวจะไปอยู่มหาวิทยาลัยนี้คนเดียว เพราะฉะนั้นพอเรามีเก่งคน คนอื่นมันก็จะอยากเข้ามาหรือรุ่นน้องมันก็จะอยากจะทำตามเข้ามาเพื่อที่มันจะได้เก่งเหมือนพี่คนนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็แม่เหล็กที่จะดึงดูดเข้ามาเองซึ่งอันนี้เป็นสิ่งสำคัญและเรามีสนามซ้อมด้วยมันก็จะยิ่งน่าสนใจ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ก็เป็นโอกาสที่เรามีสपोर्टคอมเพล็กซ์ มีพื้นที่อีก 13 ไร่ ถ้าได้เพิ่มไปอีก ได้มีนิมิตบุตรมา ได้สนามเทนนิสดินมา จะยิ่งทำให้สมบูรณ์ยิ่งกว่านี้ ก็ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป

คำถาม : ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาสมาคมมีสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า โครงการในสมัยที่ตั้งใหม่จะขึ้นอยู่กับกิจการนิสิตแต่ปัจจุบันขึ้นอยู่กับบอร์ดของคณะแต่ละคณะ และบอร์ดแต่ละคณะก็ว่ากฎเกณฑ์ที่สูงเกินไปจนทำให้เรารับนักกีฬาได้ยากขึ้นเรื่อยๆ

ด้านการศึกษา ในเรื่องของ การเก็บตัวนักกีฬาเมื่อนักกีฬาคิดทีมชาติก็ต้องเข้าร่วมการฝึกซ้อม เป็นระยะเวลาจนทำให้ขาดเรียนและเสียผลประโยชน์ทางด้าน การเรียน ผมเคยฟังสัมภาษณ์ นักกีฬาเทนนิสคนหนึ่งว่าไม่ได้เรียนหนังสือเลย ตอนเช้า 8 โมง ก็ซ้อมเสิร์ฟ 10 โมง ซ้อมทักษะ เปิดบอล ตีตะกร้า แล้วก็พักและลงสนามซ้อมอีกทีประมาณบ่าย 2 โมงกว่าๆ จนถึง 5 โมงเย็น ซ้อมเสิร์ฟกับเล่นเซต 1 วัน ซ้อม 5 ชั่วโมง และได้แชมป์รายการหนึ่ง ในความคิดของผมควรจะจัดสรรเวลาใหม่ ซ้อม 6 - 8 โมงเช้า 9 โมงก็ไปเรียนหนังสือจนถึงเที่ยง เรียนอีกทีก็บ่ายโมงถึงบ่ายสาม แล้วค่อยกลับไปซ้อม หลังจากเรียนเสร็จจึงทำการฝึกซ้อมเวลานี้ก็ได้ฝึกซ้อม 1 วัน ใช้เวลา 5 ชั่วโมงเช่นกันแถมยังได้เรียนด้วย และปัญหาใหญ่เวลาเราเรียนเราชอบลงทะเลเป็นเรียนมากเกินไปจันทร์ถึงศุกร์เลย ควรจะลงทะเลเป็นเรียน จันทร์ พุธ ศุกร์ และฝึกซ้อมทุกวัน เรียนน้อยซ้อมมาก หรือเรียนมากแต่ซ้อมน้อย ให้ลงทะเลเป็นเรียนแค่ 12 หน่วย และลงทะเลเป็นเรียนในช่วงซัมเมอร์อาจจะจบช้ากว่าเพื่อนแต่ก็สามารถทำให้เรียนจบได้เช่นกัน อย่างที่ อาจารย์ปานศาล เคยพูดไว้ตั้งแต่เริ่มโครงการพัฒนากีฬาสมาคมนักกีฬาที่เข้าโครงการพัฒนากีฬาสมาคมไม่จำเป็นต้องเรียนจบ 4 ปี อาจจะเป็น 4 ปีครึ่งหรือ 5 ปี เพื่อที่จะได้มีเวลาพักผ่อนในการทำการบ้าน หรือการฝึกซ้อมกีฬา ดังนั้นเราควรจัดตารางเรียนให้เหมาะสมกับตนเอง

ด้านการฝึกซ้อม 1.กิจกรรมของนิสิตปี 1 2.กิจกรรมของปี 2 ถึงปี 5 กิจกรรม 2 กิจกรรมนี้มีกิจกรรมค่อนข้างเยอะ 3.สนามเต็ม ด้วยประการทั้งปวง นี้คืออุปสรรคของการฝึกซ้อม 4.บางชมรมไม่เอาจริงเอาจริงในการฝึกซ้อม

ด้านงบประมาณ ไม่มีอุปสรรคเพราะทางด้านกิจกรรมไม่ได้ไม่มีเงิน และท่านรองคนนี้มีเหตุมีผล แต่ปัญหาใหญ่ของท่านคือติดระบบราชการ

ด้านนักกีฬา นักกีฬาเดี๋ยวนี้ไม่ใช่แค่ฝึกซ้อมและแข่งขันเท่านั้น แต่ควรมีการแข่งขัน ควรมีโปรแกรมการแข่งขันเพื่อสร้างประสบการณ์ นี่คือนี่ที่ต้องวางแผน บางครั้งแข่งแมตช์ข้างนอกมากไปเลยทำให้ไม่ได้เรียน เช่นกีฬาเทนนิส มีการแข่งขันตลอดทั้งปี ประมาณ 200 รายการ 1 สัปดาห์มีแข่ง 4 รายการ ผู้ปกครองบางคนก็พาลูกแข่ง 2 รายการ ทำให้ต้องแข่งขันสนามนู่นที่สนามนี่ที่ ซึ่งไม่เหมาะสม ถ้ามีโค้ชก็ต้องวางแผนว่าจะลงแข่งรายการไหน ดังนั้นควรมีแผนในการฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเหมาะสมเพื่อตัวนักกีฬา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เนื่องจากอยู่กลางเมือง มีคนต้องการใช้จำนวนมากทำให้เด็กไม่มีโอกาสได้ซ้อมอย่างเต็มที่

คำถาม : จากจุดอ่อนของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่ท่านพบเห็นมีแนวทางหรือการวางแผนที่จะดำเนินการพัฒนาโครงการพัฒนากีฬาชาติให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอย่างไร

1.ทำแผน 2.ทำแผนกลยุทธ์ 3.พยายามโน้มน้าวให้คณะต่างๆให้เห็นความสำคัญและพยายามสอดแทรกวิธีการแก้ไขต่างๆลงไป 4.ชมรมเป็นคนที่ดูแลเด็กที่เข้ามาหลายๆดั่งนั้นชมรมคือส่วนสำคัญต้องให้เค้าเห็นดีเห็นงามด้วยในความคิดเห็นส่วนตัวของผมผมคิดว่าไม่ควรรับนักกีฬากระจายชนิดกีฬาจนละไปหมด คือต้องทำให้ชมรมนั้นๆพร้อมก่อน คือมีเด็กพอ ชมรมมีศักยภาพพอที่จะรับนักกีฬาคคนใหม่ๆเข้ามาจึงค่อยรับนักกีฬาเข้าไป

3 จากการสัมภาษณ์ (ที่ปรึกษาชมรมเทเบิลเทนนิส)

คำถาม : จากการที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดแข็งอย่างไร

ด้านการรับเข้า เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยได้นักกีฬาที่มีฝีมือเข้ามาในโครงการพัฒนากีฬาชาติ ด้วยชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยด้านการรับเข้าก็เลยเป็นจุดแข็งทำให้นิสิตอยากเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ด้วยตัวของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเองก็เป็นตัวที่ดึงดูดความสนใจของนักกีฬาที่มีฝีมือเข้ามาสมัคร

ด้านการศึกษา จากที่ผ่านมาโครงการพัฒนากีฬาชาติในด้านการศึกษาที่เป็นจุดแข็งจะว่ามีใหม่ก็มีเหมือนกันถ้าเราจะมีจัดการที่เหมาะสมเราก็จะได้นักกีฬาที่มีฝีมือแล้วในขณะเดียวกันได้เข้ามาศึกษาในสถานที่ของเราที่นี้ซึ่งเขาจะได้มีการศึกษาที่ดีนั้นก็หมายความว่าจุดแข็งในด้านการศึกษาจะเป็นการช่วยให้นักกีฬามีการศึกษาที่ดีขึ้นบนเงื่อนไขที่ว่านักกีฬาจะต้องมีการจัดการดูแลตัวเองได้ในเรื่องการศึกษา

ด้านการฝึกซ้อม จุดแข็งด้านการฝึกซ้อมจะมีถ้านักกีฬารวมทีมกันได้และสร้างระบบขึ้นมาเนื่องจากจุดแข็งการรับเข้าเรามีนักกีฬาที่ดีเข้ามาในระบบของเราได้เพราะฉะนั้นอยู่บนเงื่อนไขที่ว่าถ้านักกีฬามีการรวมทีมกันได้และมีการสร้างระบบการฝึกซ้อมที่ดีขึ้นมาได้ ในแง่ของการฝึกซ้อมของเราก็จะได้นักกีฬาที่มีฝีมือเข้ามาช่วยสร้างระบบ แต่ ณ ปัจจุบัน อาจารย์ยังไม่เห็นตรงนั้น แต่ก็คือจุดที่อาจารย์คิดว่าเป็นจุดแข็งที่เราทำได้ แต่ว่าจากตรงนี้จะต้องได้รับแรงผลักดันจากทางชมรมและนักกีฬา จากนักกีฬาที่เข้ามาก็ต้องมีการสร้างระบบการฝึกซ้อม พอไม่มีระบบการฝึกซ้อมเข้ามาเพราะในปัจจุบันอาจารย์ยังไม่เห็น ซึ่งตรงนี้นั้นก็จะกลายเป็นจุดอ่อนเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นถ้าแก้ปัญหาตรงนี้ได้จุดนี้คือจุดแข็งที่เราจะมีได้ในอนาคต เพราะเราก็มอมรับว่าเรามีนักกีฬาที่มีฝีมือมากในหลายๆกีฬาหลายประเภท ยกตัวอย่างในกรณีนักกีฬาเทเบิลเทนนิส เรามีนักกีฬาที่ดี แต่น่าเสียดายที่เราไม่มีการฝึกซ้อมทีม เพราะนักกีฬามาจากทีมอื่นๆจากสโมสรอื่นๆ นักกีฬาสมัยที่อยู่ในสโมสรก่อนที่จะเข้าจุฬานักกีฬาก็มีการฝึกซ้อมกีฬาที่เป็นระบบ แต่ระบบตรงนี้นักกีฬาต้องดูแลและนำระบบตรงนี้สร้างระบบต่อ ซึ่งอาจารย์ไม่เห็นการพัฒนาตรงนี้ ซึ่งคิดว่าถ้านักกีฬาทำได้จากตรงนี้ก็จะมีจุดแข็งของเราอย่างมากเลย ถ้าวรมทีมได้และมีการจัดการฝึกซ้อมขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นเราสร้างระบบการฝึกซ้อมขึ้นมา และระบบการฝึกซ้อมขึ้นมาแปลว่า คือเมื่อเรามีนักกีฬาเข้ามาในระบบนี้ด้วยจากที่เรามีต้นทุนเดิมที่เป็นนักกีฬาเก่งๆ ถ้าเกิดว่ามีการสร้างระบบการฝึกซ้อมสร้างบรรยากาศเข้ามา ก็จะช่วยนักกีฬาในแง่ของระบบของการฝึกซ้อมเป็นระบบที่แข็งแกร่ง และพอนักกีฬารุ่นหลังเข้ามา

อาจจะเสริมและพัฒนาสังคมกีฬาเทเบิลเทนนิสในมหาลัยด้วยซ้ำไป ซึ่งมันมีผลศักยภาพมาก เราไม่ได้มองแค่กลุ่มนักกีฬาแต่มองถึงว่าตัวสังคมในการพัฒนาเทเบิลเทนนิสในจุฬาแล้วถ้าเกิดได้นักกีฬาที่ดีมาในอนาคตและถ้าเกิดนักกีฬาต้องการว่าระบบมีการจัดการแล้วนักกีฬาเดินเข้าตามระบบนี้มันทำให้ผู้ฝึกสอนไม่จำเป็นมากด้วยซ้ำไปเพราะถ้ากีฬามันสามารถดูแลกันได้ด้วยตัวระบบ ซึ่งตัวนี้เป็นจุดแข็งแต่ต้องพัฒนาขึ้นมาซึ่งตรงนี้เรากลับไปมองข้าม และเมื่อสังคมเราอยู่ด้วยกันมันก็มีการรวมกลุ่มกันซึ่งมีการทำกิจกรรมร่วมกันทำงานร่วมกัน มันก็เป็นการสร้างสรรค์ให้กับสังคมจุฬาด้วยเช่นกัน

ด้านงบประมาณ อาจจะดึงงบประมาณจากภายนอกเข้ามาช่วยเสริมได้จากโครงการพัฒนากีฬาชาติก็อาจจะช่วยพัฒนานักกีฬาได้เพิ่มขึ้น

ด้านนักกีฬา ในด้านนักกีฬาแน่นอนว่าจุดแข็งมีอยู่แล้วว่าจุดแข็งชัดเจนในตัวชัดเจนที่สุดก็คือในโครงการกีฬาพัฒนากีฬาชาติเราได้ให้นักกีฬาที่มีฝีมือเข้ามา เพราะถ้านักกีฬาไม่มีฝีมือจากกระบวนการคัดเลือกคงเข้ามาไม่ได้นี่คือจุดแข็ง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในจุฬามีสถานที่ฝึกซ้อมต่างๆอยู่ ซึ่งตรงนี้ผมกลับมองว่ามันไม่ได้เกิดจากโครงการพัฒนากีฬาชาติเพราะมันมีอยู่แล้ว ในการพัฒนาโครงการกีฬาชาติในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสถานที่ สำหรับกีฬาเทเบิลเทนนิสเรามีอุปกรณ์ต่างๆที่พร้อมอยู่แล้ว

คำถาม : จากการที่มีโครงการพัฒนากีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดอ่อนอย่างไร

ด้านการรับเข้า โครงการพัฒนากีฬาชาติก็คือคิดว่าในเรื่องของข้อกำหนดของนักกีฬาด้านกีฬาผมคิดว่าไม่มีปัญหาแต่จุดอ่อนอาจจะกลับไปอยู่ในเรื่องของการทำข้อสอบเพราะว่ามีข้อสอบในด้านการรับเข้าที่สูงทำให้นักกีฬาบางคนไม่สามารถเข้ามาเรียนในขณะที่ตนเองต้องการได้จึงทำให้นักกีฬาเลือกที่จะไปเข้าโครงการกีฬาของมหาวิทยาลัยอื่น จากที่ทราบกันของโครงการกีฬาของมหาวิทยาลัยอื่นอยากให้นักกีฬามาศึกษาจึงนักกีฬาสามารถที่จะเลือกขณะที่ตนเองอยากจะได้ศึกษาได้ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของเราไม่สามารถทำได้เพราะว่าทางมหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและมีมาตรฐานทางด้านวิชาการสูง ทำให้เราต้องรักษามาตรฐานนี้ไว้ ถ้านักกีฬาเข้ามาเรียนแล้วถ้านักกีฬาเรียนไม่ได้ไม่ประสบความสำเร็จมันจะเป็นผลเสียกับนักกีฬาและในจุดนี้เป็นจุดยืนของทางมหาวิทยาลัย แต่ในจุดนี้ส่งผลให้เห็นจุดอ่อนในแง่ของการรับเข้าของนักกีฬาไม่กล้ามาสมัคร เพราะว่าสมัครแล้วไม่มั่นใจว่าจะผ่านหรือผ่านเกณฑ์หรือไม่จึงทำให้นักกีฬาไม่กล้าเสี่ยงที่จะมาสมัครจึงหันไปเลือกมหาวิทยาลัยอื่นแทน ซึ่งจุดนี้สามารถมองเป็นจุดอ่อนได้แต่ก็ไม่ใช่อุปสรรคของโครงการพัฒนากีฬาชาติ

ด้านการศึกษา นักกีฬาที่เข้ามาโดยส่วนมากมีปัญหาทางด้านการศึกษาเนื่องจากดูแลตัวเองไม่ดีพอหรือไม่มีระเบียบในการดูแลตัวเองเพราะว่าส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากตัวนักกีฬาเอง อย่างที่ทราบว่าพอนักกีฬาเลือกเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยที่จุฬาต้องยอมรับว่า โดยทั่วไปเข้มข้นกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆจากตรงนี้นักกีฬาที่เข้ามาในโครงการโดยมากสมัยที่เรียนบางคนมีพื้นฐานทางการศึกษาอาจจะไม่ดีเนื่องจากต้องทุ่มเวลาให้กับการศึกษาเมื่อพื้นฐานเข้ามาอ่อนปัญหาตรงนี้ไม่ได้ถูกแก้ทำให้ผมคิดว่านักกีฬาส่วนนี้ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษเนื่องจากนักกีฬาที่เข้ามาจุฬากับนิสิตที่เข้ามาโดยการสอบตรงพื้นฐานทางการศึกษาไม่เหมือนกันเพราะฉะนั้นเมื่อพื้นฐานไม่เหมือนกันจุดอ่อน

ก็จะแสดงออกมาให้เห็นเมื่อเรียนไปแล้วก็จะมีปัญหา เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ถ้านักศึกษาจะมุ่งเน้นกีฬา ก็จะทำให้ในเรื่องของการเรียนลดลง ถ้าจะมาทุ่มเรื่องการเรียนรู้ ถ้ามีพื้นฐานมาไม่เพียงพอ ก็จะเกิดปัญหาเหมือนกัน กีฬาที่ต้องหยุดซ้อม เรียนก็ต้องเรียนมากกว่าคนอื่น

ด้านการฝึกซ้อม นักกีฬาที่เข้ามาหลายๆกีฬาหลายๆประเภทไม่มีการฝึกซ้อมซึ่งปัญหาส่วนนี้มันขึ้นอยู่กับการจัดการส่วนตัวนักกีฬาเองเมื่อเข้ามาแล้วก็ขาดระเบียบวินัย เพราะเมื่อนักกีฬาเข้ามาแล้วต้องพัฒนาทางด้านกีฬาและทางการศึกษาไปพร้อมๆกัน เมื่อเราจบมาเราก็จะเป็นนักกีฬาที่ดีนี่คือเป้าหมายของโครงการกีฬาคณะพัฒนากีฬาชาติ แต่เมื่อนักกีฬาเข้ามาแล้วกีฬาที่ไม่ได้ฝึกซ้อมความสามารถทางด้านกีฬาที่ไม่พัฒนาเรียนก็สู้ชาวบ้านเขาไม่ได้ก็กลายเป็นว่าเป็นจุดอ่อนเข้าไปอีก ซึ่งมันทำให้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนากีฬาชาติ

ด้านงบประมาณ ในกีฬาเทเบิลเทนนิสผมมองว่าไม่มีจุดอ่อนหรือจุดแข็งในเรื่องงบประมาณเนื่องจากสถานที่เราพร้อมซึ่งเราไม่ต้องการอะไรมากและคิดว่าเราพร้อม

ด้านนักกีฬา จากระบบที่เรารับเข้านักกีฬามีระบบพอสมควร เพราะฉะนั้นในจุดอ่อนตรงนี้เกือบจะไม่มี แต่ในอดีตที่ผ่านมาเคยมี เนื่องจากระบบการรับเข้ามันไม่ดีก็มีนักกีฬาที่ไม่ค่อยดีหลุดเข้ามาได้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ คิดว่ามันจะไม่น่ามีจุดอ่อนในของกีฬาเทเบิลเทนนิส

คำถาม : จากการวิเคราะห์ของท่าน ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีโอกาหรือแนวทางที่จะพัฒนาในด้านต่างๆหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า เท่าที่ผ่านมามีบางคณะนิสิตจะเข้าไปเลือกเรียนคณะไหนคณะใดคณะจะต้องมีโควตาให้กับนักกีฬาซึ่งในปัจจุบันนี้บางคณะที่นักกีฬาอยากจะได้เรียนแต่บางคณะไม่มีความประสงค์ที่จะรับนักกีฬา นักกีฬาก็เข้าไม่ได้ จากจุดนี้ก็จะจะมีโอกาสพัฒนาในด้านของการรับเข้าก็คือ ในเรื่องของ การจัดสรรของโควตานักกีฬาที่รับเข้าในแต่ละคณะต้องมีการคุยกับแต่ละคณะมากขึ้นควรมีการประสานงานระหว่างโครงการพัฒนากีฬาชาติกับตัวแทนแต่ละคณะ เพราะในบางปีเรามีนักกีฬาที่ดีเข้ามาสมัครแต่ก็หลุดไปเนื่องจากคณะที่นักกีฬาต้องการเข้าศึกษาไม่มีการเปิดรับโควตาของนักกีฬาในคณะนั้น

ด้านการศึกษา ในโครงการพัฒนากีฬาชาติเมื่อรับนักกีฬาเข้ามาแล้วอาจจะต้องมีการปรับพื้นฐานก่อนที่นักกีฬาจะมาศึกษา ซึ่งในปัจจุบันผมก็คิดว่าในกีฬาเทเบิลเทนนิสก็มีการทำอยู่ด้วยเหมือนกัน แต่ในด้านที่นักกีฬามาตัวก็คือนักกีฬาที่มีปัญหาแล้วจึงมาตัว

ด้านการฝึกซ้อม เนื่องจากนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมาจากหลากหลายสโมสรซึ่งแต่ละสโมสรก็มีระบบของการฝึกซ้อม ผมคิดว่าเราควรจะสร้างระบบของการฝึกซ้อมเข้ามาในชมรมเทเบิลเทนนิสของจุฬาฯ เพื่อให้เกิดระบบในการฝึกซ้อม มีการสร้างระบบในการฝึกซ้อม สร้างสังคมในตัวนักกีฬา

ด้านงบประมาณให้มีงบประมาณจากภายนอก มาช่วยในกิจกรรมของชมรมเทเบิลเทนนิสให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

ด้านนักกีฬา ถ้ามีทางพัฒนาในทุกด้านแล้ว จะทำให้นักกีฬามีความสนใจที่จะดึงดูดตัวนักกีฬาด้วยตัวเองเข้ามาศึกษา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีสถานที่ที่ดี แต่ยังไม่มีการจัดสรรสถานที่ให้ดีขึ้นเป็นสัดส่วน

คำถาม : ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า จากที่กล่าวไปข้างต้น อาจจะมีปัญหาในเรื่องของบางคณะในโควตาของการรับเข้าบางคณะ บางคณะไม่มีโควตาที่จะรับนักกีฬาอันนี้ก็คืออุปสรรค ส่วนในตัวยุทธศาสตร์ที่มุ่งมองว่าไม่น่าจะใช้อุปสรรค เพราะว่าเป็นจุดยืนของทางมหาวิทยาลัย

ด้านการศึกษา อย่างที่เรียนให้ทราบในช่วงข้างต้นนักกีฬาที่เข้ามาอาจจะมีพื้นฐานทางวิชาการที่ไม่แข็งถ้าเทียบกับเด็กที่เข้ามาทางการสอบตรง ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าถ้ามีการช่วยเหลือ ความร่วมมือของนักกีฬาที่เข้ามาตีหรือเข้ามาเรียน ถ้านักกีฬามีปัญหาในด้านการศึกษาและไม่มาแจ้งหรือว่าไม่ได้รับความร่วมมือในด้านการเข้าตีตามที่จัดก็อาจจะเกิดปัญหาขึ้นมาได้เหมือนกัน ทางมหาวิทยาลัยพร้อมที่จะช่วยและในการช่วยก็มีการพัฒนารูปแบบแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬาจะต้องให้ความร่วมมือถ้านักกีฬาเองไม่ได้พบปัญหาหรือยอมเข้าร่วมเข้ามาเรียนนักกีฬาจะต้องยอมรับว่านักกีฬาจะต้องเรียนหนักกว่าคนอื่น รอให้เรียนแล้วพบปัญหาค่อยมาแจ้งผมคิดว่ามันคืออุปสรรค เช่น นักกีฬาบางคนเกิดปัญหาคือคิดว่าเรียนแล้วจะติดเอฟแล้วมาแจ้งซึ่งทางโครงการพัฒนากีฬาชาติก็ไม่สามารถช่วยได้

ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณ อุปสรรคอย่างหนึ่งก็คือ ทางจุฬาฯเองไม่มีโค้ชที่เก่งจริงซึ่งมันก็จะสะท้อน ในเรื่องของงบประมาณ ในเรื่องของงบประมาณคือไม่มีงบประมาณ จุฬาฯเองไม่มีงบประมาณในเรื่องของการฝึกซ้อมแล้วก็การที่จะจ้างโค้ชมาดูแลนักกีฬา ฉะนั้นนักกีฬาที่เข้ามาก็ไม่ได้ได้รับการดูแลในเรื่องของการฝึกซ้อม เพราะมหาวิทยาลัยก็ไม่มีการจ้างโค้ชในการฝึกซ้อมที่เพียงพอ เพราะปัจจุบันมีแต่มีไม่เพียงพอและถ้าเกิดไปจ้างโค้ชระดับ และอย่าลืมนักกีฬาเข้ามาแล้วเราหวังผลกับนักกีฬา เพราะนักกีฬาที่รับเข้ามาในแต่ละระดับเกรดเอ คุณจะเอาโค้ชที่ไม่มีเกรดมาดูแลนักกีฬาไม่ได้ ในเมื่อนักกีฬาเกรดเอโค้ชก็ต้องอยู่ในระดับเดียวกับนักกีฬาหรือไม่ก็ต้องอยู่ในระดับที่สามารถฝึกสอนให้กับนักกีฬาในระดับนี้ได้ แต่ด้วยงบประมาณของมหาวิทยาลัยเองเป็นอุปสรรคในการที่จะจ้างโค้ช หรือในแง่ของด้านงบประมาณและด้านการฝึกซ้อมเกิดอุปสรรคร่วมกัน

ด้านนักกีฬา ในตัวนักกีฬาเองไม่มีวินัยและไม่ให้ความร่วมมือ ซึ่งไปเกิดอยู่ช่วงหนึ่ง คือ มีการฝึกซ้อมแต่ก็ไม่มาซ้อม โค้ชสั่งให้มาซ้อมก็ไม่มาซ้อม ภาพลักษณ์คือสั่งแล้วก็ไม่ทำตามโค้ช ไม่ให้ความร่วมมือและเมื่อมีการแข่งขันก็ไปทำภาพพจน์ที่ไม่ดีให้กับทางมหาวิทยาลัย เช่น ในขณะที่ทำการแข่งขันก็ไม่ได้ทำการแข่งขันอย่างจริงจัง และไม่ได้คิดจริงจังกับโครงการนี้ ซึ่งมันเป็นเจตคติของนักกีฬา แต่ถ้ามันมีขบวนการรับเข้าและมีการคัดสรรที่ดีกรณีเช่นนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาจจะมีในเรื่องของอุปกรณ์เพราะว่ากีฬาป้องกันเป็นกีฬาที่อุปกรณ์สิ้นเปลือง เพราะฉะนั้นอุปกรณ์มันก็จะอยู่ในเรื่องของงบประมาณ งบประมาณก็คืออุปกรณ์สิ้นเปลืองและราคาสูง เพราะฉะนั้นอุปสรรคในการดำเนินงานและอุปกรณ์ถ้าไม่มีงบประมาณมาช่วย นักกีฬามาดูแลนักกีฬาในตรงนี้ มหาวิทยาลัยต้องเข้าใจในตรงนี้ว่ากีฬาป้องกันมันเป็นกีฬาที่อุปกรณ์สิ้นเปลืองก็คืออย่างป้องกันลูกป้องกันเพราะในการซ้อมต้องใช้พวกนี้ เพราะฉะนั้นต้องมีงบประมาณเข้ามาเพียงพอด้วย ไม่ใช่พอเวลาจะมีการแข่งที่ถึงมีให้ เพราะนักกีฬามีการซ้อมทั้งปี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอยู่บนเงื่อนไขที่ว่านักกีฬาจะต้องมาฝึกซ้อมด้วยอย่างสม่ำเสมอ เพราะถ้าได้ไปแล้วนักกีฬาไม่ซ้อมก็จะมีปัญหาอีกเหมือนกัน

คำถาม : จากจุดอ่อนของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่ท่านพบเห็นท่านมีแนวทางหรือการวางแผนที่จะดำเนินการพัฒนาโครงการพัฒนากีฬาชาติให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอย่างไร

คำตอบของข้อนี้มันอยู่ในข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว ข้อที่1 ก็คือ ถ้าพูดสรุปก็คือ คร่าวๆ ในเรื่องของการรับเข้า การศึกษา การฝึกซ้อม งบประมาณ นักกีฬา ทั้งนี้ทั้งนั้นทั้งหมดก็คือ

1. การรับเข้า ควรที่จะมีการเปิดโอกาสให้บางคณะมีการเสนอให้มีการรับโควตานักกีฬาเข้ามาได้

2. ด้านการศึกษา มีการจัดหรือปรับพื้นฐานของการศึกษาให้กับนิสิตที่เข้ามาโดยโครงการพัฒนากีฬาชาติเพื่อให้มีนิสิตที่เข้ามาได้พัฒนาในเรื่องของด้านการศึกษาด้วย

3. การฝึกซ้อม ถ้ามีการจัดการฝึกซ้อมที่เป็นแบบแผนมีระบบก็จะช่วยให้มีการฝึกซ้อมและมีการพัฒนาในการกีฬาต่อไปจากที่เป็นอยู่ถึงแม้ว่าอาจจะไม่ได้ให้เวลาทั้งหมดกับการศึกษา เราก็ต้องเข้าใจว่านักกีฬาที่เข้ามาศึกษาต้องมีทั้ง2ด้านก็คือทางการศึกษาและทางการกีฬา และผมคิดว่าทางโครงการพัฒนากีฬาชาติจะประสบความสำเร็จได้นักกีฬาที่ออกไปจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทางด้านกีฬาและประสบความสำเร็จทางด้านการศึกษา เพราะเท่าที่ผ่านมา ถือว่าอาจจะไม่ประสบความสำเร็จเพราะนักกีฬาที่เข้ามาในโครงการพัฒนากีฬาชาติได้แล้วบางคนก็เรียนแต่ก็ไม่ได้เด่นมาก และในขณะเดียวกันนักกีฬาเองก็ไม่ได้ฝึกซ้อม เพราะในทางด้านกีฬาเองก็หยุดการพัฒนา ฉะนั้นผมไม่ถือว่าทางโครงการพัฒนากีฬาชาติไม่ประสบความสำเร็จ ในการที่จะประสบความสำเร็จนั้น นักกีฬาเองจะต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นทั้งด้านการศึกษาและการกีฬา

4. ด้านงบประมาณ มหาวิทยาลัยน่าจะมีการนำงบประมาณบางส่วนมาช่วยในเรื่องของการจ้างโค้ช อุปกรณ์ของนักกีฬารวมทั้งลงทุนกับนักกีฬาเพิ่มขึ้นในเรื่องของการศึกษา

ด้านนักกีฬา ถ้าระบบเข้าต่างๆมีเข้มงวดและมีการคัดกรองให้ดีแล้วนักกีฬาก็ไม่น่าจะมีปัญหา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีการพัฒนาในด้านงบประมาณเข้ามาช่วย ซึ่งทุกอย่างมันจะทำได้มันก็ต้องว่ากันด้วยงบประมาณ ซึ่งในตอนนั้นผมคิดว่ามหาวิทยาลัยเองอาจจะยังขาดความเข้าใจในเรื่องของการให้งบประมาณ เช่น มหาวิทยาลัยจะไปดูแลกีฬาทุกอย่างเหมือนกันไม่ได้ เพราะกีฬาแต่ละประเภทก็มีงบประมาณไม่เหมือนกัน กีฬาบางประเภทในเรื่องของอุปกรณ์ เช่น ตะกร้อ อุปกรณ์ไม่ได้แพง ป้องกันเป็นกีฬาที่อุปกรณ์แพง เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายในเรื่องที่จะให้งบประมาณของแต่ละกีฬา

ต่างกันและก็อยู่ในต่างด้านด้วย นักกีฬาในบางอย่างอาจจะมีโอกาสหรืออาจจะมั่งบประมาณสูงในบางเรื่อง ในขณะที่กีฬาบางประเภทอาจจะใช้งบประมาณที่สูงในอีกเรื่องที่ต่างกัน ไม่ใช่ว่าทุกกีฬาแล้วต้องใช้งบประมาณอุปกรณ์เหมือนกันทุกอย่าง กีฬาบางอย่างถูกแต่มีงบประมาณที่ต้องใช้สูงในด้านอื่น กีฬาบางเรื่องอุปกรณ์ในด้านของเรื่องงบประมาณหรืออุปกรณ์อาจจะมีค่าใช้จ่ายที่สูงแต่งบประมาณด้านอื่นอาจจะมั่งบประมาณที่ต่ำกว่ากีฬาบางประเภทก็ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผู้จัดโครงการพัฒนากีฬาชาติต้องเข้าใจที่จุดนี้ด้วย

4 จากการสัมภาษณ์ (ผู้ฝึกสอน)

คำถาม : จากการใช้โครงการพัฒนากีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดแข็งอย่างไร

ด้านการรับเข้า จำเป็นต้องมีระดับการศึกษาที่พอใช้ได้ เพื่อที่จะเรียนและเล่นกีฬาโดยไม่ค่อยมีอุปสรรค ส่วนผลงานเด็กที่รับเข้าก็ต้องการันตีฝีมืออย่างต่ำก็น้องๆที่ทีมชาติอาจเป็นเยาวชนทีมชาติ นักกีฬาเขตต่างๆนักกีฬาที่ได้รับการพิจารณาจะเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูง

ด้านการศึกษา เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้มีโอกาสเข้าศึกษาในสถาบันหรือคณะที่ต้องการ

ด้านการฝึกซ้อม ได้รับความสะดวกในเรื่องของเวลาการฝึกซ้อมกับเวลาเรียนรวมถึงมีสถานฝึกซ้อมที่ได้รับมาตรฐานในสถาบันไม่ต้องเสียเวลาเดินทางหลังเลิกเรียน

ด้านงบประมาณ มีการสนับสนุนให้ทุนการศึกษาและงบประมาณในการแข่งขัน

ด้านนักกีฬา การที่รับนักกีฬาที่มีความสามารถระดับสูงเข้ามานอกจากจะได้นักกีฬาที่มีความสามารถแล้วยังได้นักกีฬาที่มีวินัยและความรับผิดชอบ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีสนามฝึกซ้อมที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ ไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปฝึกซ้อมหลังเลิกเรียน

คำถาม : จากการใช้โครงการพัฒนากีฬาชาติท่านคิดว่ามีจุดอ่อนอย่างไร

ด้านการรับเข้า นักกีฬาที่กำลังพัฒนาตัวเองขึ้นมา แต่ตกรึท่าจึงทำให้ขาดโอกาสในการพิจารณา

ด้านการศึกษา การเลือกคณะที่เข้าศึกษายากเกินไปเพราะนักกีฬาส่วนใหญ่จะเรียนน้อยทำให้เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วมีเวลาในการฝึกซ้อมน้อยเพราะต้องมุ่งเน้นไปกับการเรียน

ด้านการฝึกซ้อม ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนมีไม่ตรงกันนั้นในการฝึกซ้อมร่วมกันเป็นทีม(ครบทีม)เป็นไปได้ยาก

ด้านงบประมาณ ในช่วงที่ไม่ใช่ช่วงแข่งขันกีฬา ไม่มีงบประมาณสนับสนุนนักกีฬาเลย

ด้านนักกีฬา แบ่งเวลาไม่เหมาะสม เพราะเนื่องจากเรื่องของการเรียนแล้วยังมีกิจกรรมอื่นๆที่ต้องทำ ไม่มีการจัดการบริหารเรื่องตารางเวลาทำให้เวลาฝึกซ้อมน้อยลง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในช่วงที่ไม่มีการแข่งขัน นักกีฬาจะไม่ได้รับการสนับสนุน ดังนั้นจึงต้องใช้อุปกรณ์เท่าที่มีอยู่ซึ่งบางครั้งมีการเสื่อมสภาพ ทำให้ขาดมาตรฐานในการเล่น

คำถาม : จากการวิเคราะห์ของท่าน ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีโอกาหรือแนวทางที่จะพัฒนาในด้านต่างๆหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า มีโอกาสพัฒนา เพราะการที่เปิดโอกาสให้แต่ละชนิดกีฬามีโอกาสในการพิจารณานักกีฬาเองทำให้เข้าถึงและเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่มีดีกรีต่ำแต่สามารถพัฒนาได้

ด้านการศึกษา มีโอกาสโดยการเปิดคณะที่จะรับนักศึกษาได้หลากหลายสาขาวิชามากขึ้น

ด้านการฝึกซ้อม มีโอกาสโดยการได้รับอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อม รวมถึงผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถ

ด้านงบประมาณ มีโอกาสถ้าได้รับการเสนอแนะให้มีการจัดการเพิ่มงบประมาณในช่วงที่ไม่มีการแข่งขัน

ด้านนักกีฬา อยู่ที่ตัวนักกีฬาเพราะนักกีฬาบางคนเปลี่ยนเป้าหมายมาเลือกศึกษามากกว่าการเล่นกีฬา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การที่สถาบันการศึกษาให้ความสำคัญกับการกีฬาและการศึกษาควบคู่กันไปนั้นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆและสนามฝึกซ้อมย่อมได้รับความเอาใจใส่

คำถาม : ท่านคิดว่าโครงการพัฒนากีฬาชาติมีสิ่งขัดขวางหรืออุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร

ด้านการรับเข้า ควรมีโอกาสการรับเข้าหลายระดับเพื่อเปิดโอกาสให้นักกีฬาระดับล่าง

ด้านการศึกษา อาจารย์บางคนไม่อำนวยความสะดวกในเรื่องของเวลาเรียนและเวลาการฝึกซ้อม

ด้านการฝึกซ้อม เรื่องของช่วงว่างของเวลาในการฝึกซ้อมไม่ตรงกัน

ด้านงบประมาณ ขาดการสนับสนุนในช่วงที่ไม่มีการแข่งขัน

ด้านนักกีฬา แบ่งเวลาของการทำกิจกรรมกับการฝึกซ้อมไม่เหมาะสม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีเฉพาะในช่วงเวลาที่ไม่มีการแข่งขันในเรื่องของอุปกรณ์

คำถาม : จากจุดอ่อนของโครงการพัฒนากีฬาชาติที่ท่านพบเห็นท่านมีแนวทางหรือการวางแผนที่จะดำเนินการพัฒนาโครงการพัฒนากีฬาชาติให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นอย่างไร

ควรเริ่มตั้งแต่การรับเข้าโดยการคัดเลือกนักกีฬาที่มีความสามารถและเปิดโอกาสสำหรับนักกีฬาที่สามารถพัฒนาได้ ได้รับโอกาสรวมถึงการดูแลเรื่องการศึกษาและงบประมาณอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในช่วงที่ไม่มีการแข่งขันทำให้นักกีฬาสามารถพัฒนาตนเองตลอดไม่ใช่เฉพาะช่วงของการแข่งขันจึงมาฝึกซ้อม

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยชื่อ นางสาวอุษณี ทวีสัตย์ เกิดวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ.2532 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อปีการศึกษา 2550 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2554 ปัจจุบันเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2555

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY